உ

நன்ருக,

பாலபோதவிலக்கணம்.

இஃது

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாளையரால்

இயற்றப்பட்டு

ஆ-முத்தியாலுநாயகரது

வாணிநிகேதனவச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னபட்டணம்.

௩-ம். பதிப்பு - ௲௮௱௬௫ (வரு).

பாயிரம்.

இலக்கண விலக்கிய கணித பூகோள ககோளாதி
நூல்களையெல்லாம் இக்காலத்து இத்தேசத்தை யாளுகி
ன்ற இங்கிலீசுக்காரர்களும், அவர்கள் வசிக்குங் கண்டத்
திலுள்ள ஏனையோர்களும், செய்யுள்களிலே இயற்றிக் கற்
பிப்பதைவிட்டு வசனங்களிலே தெளிவுற இயற்றிச் சிறு
வர்க்குக் கற்பித்துக்கொண்டு வருகின்றனர். அதனால் அக்
கண்டத்தில் வாழுஞ் சிறுவர்கள் சிலநாட்களிலே பலநூல்
களைக்கற்றுப் பலவிஷயங்களையும் உணர்ந்து பலதொழில்
களையும் இயற்றுந் திறமுடைய ராகின்றனர்.

இத்தேசத்தார் அந்நூல்களையெல்லாஞ் செய்யுளிலே
செய்து அவற்றிற்குத் திரிசொற்களால் உரையியற்றிச் சிறு
வர்க்குக் கற்பித்துவருகின்றனர். இவ்வாறுசெய்யுளில் இய
ற்றப்பட்டநூல்கள், நிகண்டுமுதலிய கருவிநூல்களைக்கற்
றன்றிக் கற்கப்படாவாம். ஆகவே அவற்றுள் ஒருநூலைக்
கற்பதற்கு நெடுநாள் செல்லுகின்றது, செல்லவே பலநூ
ல்களைக் கற்றுணர்ந்து எத்தொழில்களையுஞ் செய்யத்தக்க
வர்களாவது அரிதாம்.

இதனால் இந்நாட்டுச்சிறுவர்கள் தங்கள் வாழ்நாட்களை வீணாட்படாமற் சிலநாட்களில் அப்பலநூல்களையுங் கற்றறிந்து எத்தொழில்களையுஞ்செய்யத்தக்க வல்லமையடைவதற்குஅந்நூல்களையெல்லாம் உலக வழக்கியற்சொற்களால்உரைவசனமாகத்தெளிவுறச்செய்து கல்விச்சாலைகளிலே உபயோக முறும்படிச்செய்தல் நன்றென்னுங் கருத்துக் கொண்டு தமிழ் கற்கப்புகுவோரும் அவ்வாறாக அந்நூல்களைச் செய்யப் புகுவோருந் தமிழ் நடை நன்குணர்ந்து கற்கவும் இயற்றவும்இன்றியமையாக்கருவியாயுள்ள எழுத்திலக்கணத்தையும்சொல்லிலக்கணத்தையும்யாவரும் எளிதினுணரும்படி கடின சந்தியின்றி உரைவசனமாகப் பாலபோத விலக்கணமென்னும் பெயரினால் இந்நூல்செய்யப்பட்டதெனவறிக.

பாயிரம் முற்றிற்று.

நன்றாக.

பாலபோதவிலக்கணம்.

முதலாவது - எழுத்ததிகாரம்.

க-வது.

எழுத்தின்பெயரியல்.

காப்பு.

சான்றோரொருகருமந்தாந்தொடங்கும்போதுமுதற் *
றேன்றோய்மலர்தூய்த்தியானிக்கும் - ஆன்றோனைப் *
போற்றியுரைப்பேன்பாலபோதவிலக்கணத்தைச்... *
சாற்றுமிளையோர்பொருட்டுத்தான்........ ... .*

க. இலக்கணநூலாவது, செய்யுள் வழக்கத்தையும், உயர்ந்தோர் வழக்கத்தையும், நன்றாகவறிந்து எழுதுவதற்கும் பேசுவதற்குங் கருவியாகவிருக்கின்றநூலாம்.

௨. இந்நூல், எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், புணர்ச்சியதிகாரம், தொடர்மொழியதிகாரம், எனநான்கதிகாரங்களாகவகுக்கப்படும்.

௩. அவைகளில் எழுத்ததிகாரம், எழுத்தின்பெயரியல், எழுத்தினளபியல், எழுத்தினிலையியல், எழுத்திநெறிபியல் எனநான்கியல்களாக வகுக்கப்படும்.

௪. எழுத்தாவது, சொல்லுக்கு முதற்காரணமாயுள்ளது,

௫. அது, முதலெழுத்தென்றும், சார்பெழுத்தென்றும், இரண்டுவகைப்படும்.

௬. முதலெழுத்துகள், உயிரெழுத்தும், மெய்யெழுத்தும், ஆம்.

௭. உயிரெழுத்துகள், அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ, இப்பன்னிரண்டெழுத்துகளுமாம்.

௮. இவைகளில், அ, இ, உ, எ, ஒ, இவ்வைந்துங், குற்றெழுத்துகளாம்.

௯. ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ, இவ்வேழும், நெட்டெழுத்துகளாம்.

௰. மெய்யெழுத்துகள், க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன், இப்பதினெட்டெழுத்துகளுமாம்.

௰௧. இவைகளில், க, ச, ட, த, ப, ற, என்கின்ற ஆறும் வல்லெழுத்துகளாம்,

௰௨. ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, என்கின்ற ஆறும் மெல்லெழுத்துகளாம்.

௰௩. ய, ர, ல, வ, ழ, ள, என்கின்ற ஆறும் இடையெழுத்துகளாம்.

௰௪ சார்பெழுத்துகள், ஆய்தவெழுத்தும்,உயிர்மெய்யெழுத்தும், ஆம்.

௰௫. அவைகளில், ஆய்தவெழுத்து, குற்றெழுத்திற்கும், உயிர்மெய் வல்லெழுத்திற்கும், நடுவே மூன்றுபுள்ளிவடிவாய், வரும் ஓரெழுத்தாம்.

(உ-ம்) எஃகு, கஃசு, அஃது, பஃறி, எனவரும்.

௰௬. உயிர்மெய்யெழுத்துகள், பன்னிரண்டுயிரும், பதினெட்டு மெய்களின்மேலுந் தனித்தனி யேறிவருதலாலாகிய இருநூற்றுப்பதினாறும்.

அவை, க, கா, கி, கீ, முதலியவையாம்.

மேற்கூறப்பட்டமுதலுஞ்சார்புமாகிய இருநூற்று நாற்பத்தேழெழுத்துகளும், தமிழ்நெடுங்கணக்கில்,வழங்கிவருதல் காண்க.

௰௭. சமஸ்கிருத எழுத்துகளுள், ஜ, ஶ, ஷ, ஸ,ஹ, க்ஷ, முதலிய சிலவெழுத்துகள் தமிழினுள் உலகவழக்கில் வழங்கிவரும். அவை வருமாறு, புஜம், பாஶம், மேஷம் வாஸம், மஹாராஜன், பக்ஷம், எனவரும்.

சமஸ்கிருத எழுத்துகள், செய்யுளில் வருங்கால் திரிந்துவரும். அவை திரிந்துவருமாறு பின்னர்க்கூறப்படும்.

எழுத்தின்பெயரியல் முற்றிற்று.

உ-வது.

எழுத்தினளபியல்.

௰அ. குற்றெழுத்திற்கு,மாத்திரை ஒன்றும்.நெட்டெழுத்திற்கு, மாத்திரை இரண்டாம்.

மெய்யெழுத்திற்கும், ஆய்தவெழுத்திற்கும், தனித்தனி மாத்திரை அரையாம்.

உயிர்மெய்க்குற்றெழுத்திற்கு,ஏறிய உயிரினளவாகிய மாத்திரை ஒன்றும். உயிர்மெய்நெட்டெழுத்திற்கு, ஏறிய உயிரினளவாகிய மாத்திரை இரண்டாம்.

ஒருமாத்திரை என்னுங் காலவளவையாவது, மாந்தருடைய் இயல்பாகவெழுகின்ற கண்ணிமைப்பொழுது,அல்லது, கைந்நொடிப்பொழுதாம்.

௰கூ. உயிரொழுத்துகளிலே, உகரமும், இகரமும்,சிலவிடங்களில் அரைமாத்திரை ஒலித்துநிற்கும். அவ்வுகரத்திற்குக் குற்றியலுகரமென்றும், அவ்விகரத்திற்குக்குற்றியலிகரமென்றும், பெயராம்.

குற்றியலுகரத்திற்கும், குற்றியலிகரத்திற்கும், தனித்தனிமாத்திரையரையாம்.

உ௰. குற்றியலுகரமாவது- தனியேவருகிற நெட்டெழுத்துக்குப்பின்னும், இணைந்துவருகிற எல்லாவெழுத்துகளுக்குப்பின்னும், மொழிகளினிறுதியில் வல்லினமெய்களிலேறிநிற்கு முகரமாம்.

அவ்வுகரம் - நெடிற்றொடர்குற்றியலுகரம், ஆய்தத்தொடர்குற்றியலுகரம், உயிர்த்தொடர்குற்றியலுகரம், வன்றொடர்குற்றியலுகரம், மென்றொடர் குற்றியலுகரம், இடைத்தொடர் குற்றியலுகரம், என அறுவகைப்படும்.

(உ-ம்)

நாகு - ஆடு - ஆறு - எ-ம்.
எஃகு - கஃசு - அஃது - எ-ம்.
வரகு - பலாசு - அரிது - எ-ம்.
கொக்கு - கச்சு - பட்டு - எ-ம்.
சங்கு - வண்டு - பந்து - எ-ம்.
அல்கு - எய்து - தெள்கு - எ-ம்.
} வரும்.

அன்றியும், நுந்தை என்னுஞ் சொல்லிலே நகரமெய்யிலிருக்கிற உகரமுங் குற்றியலுகரமெனப்படும்.

உக. குற்றெழுத்திற்குப்பின் வல்லின மெய்களிலேறிநிற்கும் உகரமும், குற்றெழுத்திற்குப்பின்னும், நெட்டெழுத்திற்குப்பின்னும், ஆய்தமும், வல்லின மெய்யும், ஒழிய இணைந்துவரும் ஏனைய வெழுத்துகளுக்குப்பின்னும், மெல்லின மெய்களிலும், இடையின மெய்களிலும், ஏறிநிற்கும் உகரமும், முற்றியலுகரமாம்.

(உ-ம்) நகு, கொசு, கடு, அது, எம், கணு, திரு, வழு, எ-ம், பூணு, வாரு, எ-ம், உருமு, கதவு, எ-ம், வரும்.

உஉ. குற்றியலிகரமாவது- யகரம்வந்து புணருமிட

த்துக் குற்றிய லுகரந்திரிந்த இகரமாம்.(உ ம்)நாகியாது, எஃகியாது, வரகியாது, கொக்கியாது, சங்கியாது, அல்கியாது, எனவரும்.

அன்றியும், மியாவென்னும் அசைச்சொல்லிலே மகரத்தை யூர்ந்துநிற்கும் இகரமும்,குற்றியலிகரமெனப்படும்.

உரு.உயிரெழுத்துகளிலும், மெய்யெழுத்துகளிலும், சிலசில தம்மாத்திரைகளின் மிகுந்து ஒலித்துவரும். உயிரில் மிகுந்து ஒலித்துவருபவைகளுக்கு உயிரளபெடையென்றும், மெய்யில் மிகுந்து ஒலித்து வருபவைகளுக்கு ஒற்றளபெடையென்றும் பெயராம்.

உயிரளபெடை.

உசு.உயிரெழுத்துகளிலே நெட்டெழுத்தேழும் ஓசை குறைந்தவிடத்து மொழிக்கு முதலிலாவது, இடையிலாவது, கடையிலாவது, தம்மாத்திரையின் அதிகமாக ஒலித்துநிற்கும்.

எந்த நெட்டெழுத்து நீண்டொலிக்கின்றதோ அதற்கினமான குற்றெழுத்து அதன்பின் அறிகுறியாக எழுதப்படும்.

(உ-ம்.)

ஆஅடை, ஈஇடு, ஊஉடல், ஏஎடு, ஐஇயம், ஓஒடு, ஔஉவை, எ-ம், அலாஅபு, எ-ம், பலாஅ, எ-ம், வரும்.

இவ்வுயி ரளபெடைக்கு, மாத்திரைமூன்றும்.

ஒற்றளபெடை.

உரு. மெய்யெழுத்துகளிலே, ங், ஞ், ண், ந், ம், ன், வ், ய், ல், ள், என்னு மிப்பத்துமெய்களும், ஆய்தமும், ஓசை குறைந்தவிடத்து மொழிக்கு இடையிலாவது கடையிலாவது தம்மாத்திரையின் அதிகமாக ஒலித்துநிற்கும்.

எந்த மெய்யெழுத்து நீண்டொலிக்கின்றதோ அந்த மெய்யெழுத்தே அதன்பின் அறிகுறியாக எழுதப்படும். இவைகுறிற்கீழும், குறிலிணைக்கீழும், வருமெனக்கொள்க.

(உ-ம்)

மங்ங்குல், மஞ்ஞ்சு, கண்ண்டம், பந்ந்து, அம்ம்பு, அன்ன்பு, தெவ்வ்வர், வெய்ய்யர், செல்ல்க, கொள்ள்க, எஃஃகு, எ-ம், அங்ங்கனிந்த, எ-ம், அரங்ங்கு, எ-ம், மடங்ங் கலந்த, எ-ம், வரும்.

இவ்வொற்றளபெடைக்கு மாத்திரை யொன்றும்.

எழுத்தினளபியல்-முற்றிற்று.

ங-வது.

எழுத்தினிலையியல்.

உசு. எழுத்தினிலை, முதனிலை, இறுதிநிலை, இடைநிலை, எனமூன்று வகைப்படும்.

முதனிலை.

உஎ. பன்னிரண் டுயிரொழுத்துகளும், க, ச, த, ந, ப,

ம, வ, ய, ஞ, என்னும், ஒன்பது உயிர்மெய்யெழுத்துக ளும், சொற்களுக்குமுதலில் நிற்கும் எழுத்துகளாம்.

(உ-ம்.)

அணி, ஆடை, இலை, ஈரல், உரல், ஊர்தி, எலி, ஏணி, ஐயம், ஒளி, ஓடு, ஔவை, கரி, சரி, தலை, நன்மை, பந்து, மணி, வயல், யமன், ஞமலி, எனவரும்.

இவ்வொன்பது மெய்களுள் வல்லினமெய்,க,ச,த,ப, என்று நான்கெனவும், மெல்லினமெய் ஞ, ந, ம என்னும் மூன்றெனவும் இடையினமெய், ய, வ, என்னும் இரண் டெனவும், அறிக.

உஅ. இவைகளிலே, க, ச, த, ந, ப, ம, என்னு மாறு மெய்களும், பன்னிரண் டுயிரோடுமொழிக்கு முதலாகி வரும்.

(உ-ம்.)

கள், காளி, கிளி, கீரை, குளிர், கூடு, கெண்டை, கே ழல், கைதை, கொண்டை, கோடை, கௌவை, எ-ம், சட் டி, சாந்து, சினம், சீர், சுக்கு, சூரல், செக்கு, சேவல்,சை யம், சொன்றி, சோறு, சௌரியம், எ-ம், தகை, தார், தித லை, திமை, துளை, தூசு, தெளிவு தேன்,தையல், தொண்டு, தோடு, தௌவை, எ-ம், நஞ்சு, நாரி, நிலம், நீறு, நுகம், நூல், நெல், நேர்மை, நைதல், நொய்து, நோய், நௌவி, எ-ம், பந்து, பால், பிட்டு, பீடு, புள், பூண்டு, பெருமை, பேடு, பையல், பொன், போது, பௌவம், எ-ம், மனை,

மாடு, மின்னல், மீன், முள், மூரி, மெய்ம்மை, மேதி, மை யல், மொட்டு, மோகம், மௌவல், எ-ம், வரும்.

உக. வகரமெய், அ, ஆ, இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ, ஔ, என்னும் எட்டுயிரோடு மொழிக்கு முதலாகிவரும்.(உ-ம்.)வளி, வாளி, விளி, வீடு, வெண்மை, வேரல்,வையம், வௌவால், எனவரும்;

௨0. யகரமெய், அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ, ஔ என்னும், ஆறுயிரோடுமொழிக்கு முதலாகிவரும். (உ-ம்.) யவனர், யானை, யுகம், யூகம், யோகம், யௌவனம், எனவரும்.

௨க. ஞகரமெய், அ, ஆ,எ, ஒ, என்னுநான்குயிரோடு மொழிக்கு முதலாகிவரும். (உ-ம்.) ஞமலி, ஞாலம், ஞெகிழி, ஞொள்கல், எனவரும்.

இறுதிநிலை.

௨௨. எகரம் ஒழிந்த பதினோருயிர்களும், ஞ், ண், ந், ம், ன், ய், ர், ல், வ்,ழ், ள், என்கிற பதினொருமெய்களும், மொழிக்கிறுதியில் நிற்கும் எழுத்துகளாம்.

(உ-ம்.)

விள, பலா, கிளி, தீ, கடு, பூ, சே, கை, நொ, போ வௌ, உரிஞ், மண், வெரிந், மரம், பொன், காய், வேர், வேல், தெவ், யாழ், வாள், எனவரும்.

இடைநிலை.

௨௩. இடைநிலையாவது - ஒருமொழியிலுந் தொடர்

மொழியிலும் இரண்டெழுத்துப் பொருந்தும் பொருத்து வாயாம்.

௩௪. அது மெய்ம்மயக்கமும், உயிர்மெய்ம்மயக்க மும், என விருவகைப்படும்.

௩௫. அவைகளுள்,மெய்ம்மயக்கமாவது, மெய்யுடன் மெய்பொருந்துவதாம்.

௩௬. அம்மெய்ம்மயக்கம், உடனிலை மெய்ம்மயக்க மெனவும்,வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கமெனவும், இருவகை ப்படும்.

௩௭. மெய்பதினெட்டில், க, ச, த, ப,என்கிற நான் குந் தம்முடனே தாம் மயங்கிவரும்.

(உ-ம்)

சுக்கு, கச்சு, பத்து, செப்பு, எனவரும்.

௩௮. ர, ழ, இவ்விரண்டு மெய்களும், பிறமெய்க ளோடு மயங்கிவரும்.

(உ-ம்) சேர்தல், வாழ்தல், எனவரும்.

௩௯. ங, ஞ, ட, ண, ந, ம, ய, ல, வ, ள, ற, ன, இப்பன்னிரண்டு மெய்களும் தம்மெய்யோடும், வேறுமெ ய்யோடும், மயங்கிவரும். (உ-ம்) அங்ஙனம், அங்கு,எ-ம், மஞ்ஞை, மஞ்சு, எ-ம், வட்டம், வட்கல், எ-ம், வண்ணம், வண்டு, எ-ம், வெந்நீர், வேந்து, எ-ம், அம்மை, அம்பு, எ-ம், வெய்யர், வெய்து, எ-ம், வெல்லம், வெல்க, எ-ம்,

தெவ்வர், தெவ்யாது, எ-ம், கொள்ளல், சொள்க, எ-ம், கற்றல், கற்பு, எ-ம், அன்னை, அன்பு, எ-ம், வரும்.

௨௰. உயிர்மெய்ம்மயக்கம், உயிருடன்மெய்யும், மெய்யுடனுயிரும், நியதியின்றி, மயங்குவனவாம். (உ-ம்) அல், ஆழ், வில், புள், புகழ், எனவரும்.

எழுத்தினிலையியல் முற்றிற்று.

௨-வது.

எழுத்தினெழிபியல்.

இனவெழுத்து.

௨௧. உயிரொழுத்துகளில் நெட்டெழுத்துகளுக்கு, அதனதன் குற்றெழுத்துகளேயினமாம். குற்றெழுத்தில்லாத ஐகாரத்துக்கு, இகரமும், ஔகாரத்துக்கு, உகரமும், இனமாம். மெய்யெழுத்துகளில் வல்லினஎழுத்துகளுக்கு, அதனதன்பின் நிற்கின்ற மெல்லினவெழுத்துகளே இனமாம். இடையினவெழுத்துகளுக்கு, இனமில்லையென்றறிக.

எழுத்துச்சாரியை.

௨௨. உயிர்நெட்டெழுத்துகள் காரச்சாரியையும், அவைகளில், ஐ, ஔ, இரண்டும் காரச்சாரியையேயன்றி. கான்சாரியையும்பெறும். (உ-ம்) ஆகாரம், ஈகாரம், ஊகாரம், ஏகாரம், ஐகாரம், ஓகாரம், ஔகாரம், எ-ம், ஐகான், ஔகான், எ-ம், வரும்.

உயிர்க்குற்றெழுத்துகளும், உயிர்மெய்க்குற்றெழுத்துகளும், கரம், காரம், கான், என்னுமூன்றுசாரியைகள் பெறும். (உ-ம்)அகரம், அகாரம், அஃகான், எ-ம், ககரம், ககாரம், கஃகான், எ-ம், வரும்.

மெய்யெழுத்துகள், அ, என்னுஞ்சாரியையும், அதனோடு, கரம், காரம், கான், என்னுஞ் சாரியைகளும் பெறும்.—(உ-ம்) க, ங, எ-ம், ககரம், ககாரம், கஃகான், ஙகரம், ஙகாரம், ஙஃகான், எ-ம், வரும்.

உயிர்மெய்நெடில்கள் சாரியைபெற்றும் மெய்கள் சாரியைபெறுமலும் இயங்காவாம்.

போலியெழுத்துகள்.

௩௩. அகரத்தோடு யகரமெய் சேர்ந்துஐகாரம்போன்றும், அகரத்தோடுவகரமெய்சேர்ந்து ஔகாரம்போன்றும், ஒலித்துப் போலியெழுத்துகளெனப்பட்டுவரும், (வ-று.)ஐயன்-அய்யன், ஔவை-அவ்வை, எனவரும்.

எழுத்திலொழிபியல்-முற்றிற்று.

எழுத்ததிகாரம்

முற்றுப்பெற்றது.

இரண்டாவது,

சொல்லதிகாரம்.

க-வது.

பெயர்ச்சொல்லியல்.

சச. சொல்லதிகாரம்-பெயர்ச்சொல்லியல், வினைச்சொல்லியல், இடைச்சொல்லியல், உரிச்சொல்லியல், என நான்கியல்களாகவகுக்கப்படும்.

சரு. சொல்லாவது-ஓரெழுத்தாலும், பலவெழுத்தாலும், ஆக்கப்பட்டுத் திணையையும், பாலையும், எண்ணையும், இடத்தையும், அறிதற்குக் கருவியா யுள்ளதாம்.

சசு. ஓரெழுத்துமொழிகளாவன, ஆ, ஈ, தா, நீ, பூ, போ, வா, எனவருவனவாம்.

சஎ. பலவெழுத்துமொழிகளாவன, கிளி, அறம், அரக்கு, பம்பரம், உத்திராடம், உத்திரட்டாதி, எனவருவனவாம்.

சஅ. திணையாவது, இலக்கணநூலிற் பகுக்கப்பட்ட பொருள்களின் சாதியாம்.

சகூ. அது, உயர்திணையெனவும், அஃறிணையெனவும், இருவகைப்படும். உயர்திணை-உயர்வாகியசாதி, அஃறிணை-உயர்வல்லாதசாதி.

௫௰. உயர்திணை, மக்களும், தேவரும், நரகரும், ஆகிய மூவகைச்சாதிப்பொருளாம்.

௫௧. அஃறிணை, மிருகம், பறவை, முதலிய உயிருள்ள சாதிப்பொருள்களும், நிலம், நீர், கல், முதலிய உயிரில்லாதசாதிப்பொருள்களுமாம்.

௫௨. பாலாவது, மேற்சொல்லிய பொருள்களின்பகுப்பாம்.

௫௩. அது, ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால், என ஐந்துவகைப்படும்.

௫௪, ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், என்னுமூன்றுபால்களும், உயர்திணைக்குரியனவாம்.

(உ-ம்)

அவன்- வந்தான்- எ-ம்-
அவள்- வந்தாள்- எ-ம்- } வரும்.
அவர் - வந்தார் - எ-ம்-

௫௫. ஒன்றன்பால், பலவின்பால், என்னும் இரண்டுபால்களும் அஃறிணைக்குரியனவாம்.

(உ-ம்)

அது - வந்தது- எ-ம்-
அவை- வந்தன- எ-ம்- } வரும்.

௫௬. எண்ணாவது- பொருள்களின் அளவின் வேறுபாட்டைக்காட்டுவதாம்.

அது, ஒருமை யெண்ணும், பன்மை யெண்ணுமென இருவகைப்படும். உயர்திணையில் ஆண்பாலும், பெண்பாலும், ஒருமையெண்ணும். பலர்பால், பன்மையெண்ணும். அஃறிணையில் ஒன்றன்பால், ஒருமையெண்ணும். பலவின்பால், பன்மையெண்ணும்.

௫எ. இடமாவது, சொற்களி னிகழ்ச்சிக்குரிய தானமாம்.

௫அ. அது, தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை, எனமூன்றுவகைப்படும்.

சொல்லுவோர், தன்மையிடமாம்.
கேட்போர், முன்னிலையிடமாம்.
சொல்லப்படுவோர், படர்க்கையிடமாம்.

௫௯. இச்சொல்-பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல்,இடைச்சொல், உரிச்சொல், என நான்குவகைப்படும். இவையல்லாமல் திசைச்சொல்லும், வடசொல்லும், உண்டு.

௬௰. திசைச்சொற்கள் தென்பாண்டிமுதலிய பன்னிரண்டு கொடுந்தமிழ் நாடுகளிலிருந்துவந்து செந்தமிழ் நாட்டு மொழிகளோடுகலந்து வழங்குஞ் சொற்களாம்.

செந்தமிழ் நாடாவது, பாண்டிநாடாம்.

கொடுந்தமிழ்நாடாவன,தென்பாண்டி,குட்டம், குடம் கற்கா, வேண், பூழி, பன்றி, அருவா, அருவாவடதலை சீதம், மலாடு, புனனாடு, என்பவையாம்.

தென்பாண்டிநாட்டார், ஆவினைப்பெற்றம் எ-ம்,
குட்டநாட்டார், தாயைத்தள்ளை எ-ம்,
குடநாட்டார், தந்தையை அச்சன் எ-ம்,
கற்காநாட்டார், வஞ்சரைக்கையர் எ-ம்,
வேணாட்டார், தோட்டத்தைக்கிழார் எ-ம்,
பூழிநாட்டார், சிறுகுளத்தைப்பாழி எ-ம்,
அருவாநாட்டார், செறுவைச்செய் எ-ம்,
அருவாவடதலையார், புளியையெகின் எ-ம்,
சீதநாட்டார், தோழனையெலுவன் எ-ம்,

வழங்குவர். பிறவுமன்ன.

௬௧. வடசொற்கள், ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்தாலும், ஆரியத்திற்குரிய சிறப்பெழுத்துத் திரிந்தவெழுத்தாலும், இவ்விருவகை எழுத்தாலும், இயைந்து தமிழில்வந்து வழங்குஞ்சொற்களாம். (உ-ம்.) அமலம், கமலம், காரணம், காரியம்' இவைபொது வெழுத்தாலியைந்தன. சுகி, போகி, சுத்தி, இவை சிறப்பெழுத்தாலியைந்தன. அரன், அரி, கடினம், சலம், இவை ஈரெழுத்தாலுமியைந்தன.

௬௨. பெயர்ச்சொற்களாவன, காலத்தைக்காட்டாமல், வேற்றுமையுருபுகளை யேற்பனவாய்ப் பொருளையுணர்த்தி வருஞ்சொற்களாம். ஆயினும், வினையாலணையும் பெயரொன்றுங்காலத்தைக்காட்டுமென்றுகொள்க.

அவை இடுகுறியும், காரணக்குறியும், காரணவிடுகு

தியுமாகப் பகாப்பதம், பகுபதமென விருவகைப்பட்டுத் திணைபாலிடங்களில் ஒன்றற்குரியவாயும், பலவற்றிற்குப் பொதுவாயும், வரும்.

௬௩. இடுகுறிப்பெயர்கள் சமுதாயவாற்றலாற் பொருளையுணர்த்திவருஞ் சொற்களாம். (உ-ம்) மரம், பனை, எனவரும்.

௬௪. காரணப்பெயர்கள், உறுப்பாற்றலாற் பொருளையுணர்த்திவருஞ் சொற்களாம். (உ-ம்) பறவை, அலரி, பொன்னன், எனவரும்.

௬௫. காரணவிடுகுறிப்பெயர்கள், உறுப்பாற்றலுக்கிடமாகியபொருளைச் சமுதாயவாற்றலா லுணர்த்திவருஞ் சொற்களாம். (உ-ம்) முக்கணன், அந்தணன், முள்ளி, கறங்கு, எனவரும்.

முக்கண்ன் என்பது, காரணங் கருதியவழி விநாயகமூர்த்தி முதலிய பலர்க்குஞ் செல்லுதலாலும், காரணங் கருதாதவழி இடுகுறியளவாய்ப் பரமசிவனுக்குச் செல்லுதலாலும், காரணவிடுகுறிப் பெயராம். முள்ளியென்பது, காரணங் கருதியவழி முள்ளையுடைய செடிகள் பலவற்றிற்குஞ் செல்லுதலாலும், காரணங்கருதாதவழி இடுகுறியளவாய் முள்ளியென்னும் ஓர்செடிக்குச்செல்லுதலாலும், காரணவிடுகுறிப்பெயராம். மற்றவைகளுமிப்படியே.

௬௬. இவை, பொதுப்பெயரும், சிறப்புப்பெயரும், என இருவகைப்படும்.

சுஎ. பொதுப்பெயர்களாவன, பலபொருள்களுக்குப் பொதுவாகிவரும் பெயர்களாம். (உ-ம்) மரம், விலங்கு, பறவை எனவரும்.

சுஅ. சிறப்புப்பெயர்களாவன, ஒவ்வொரு பொருள்களுக்கேசிறப்பாகிவரும் பெயர்களாம். (உ-ம்) ஆல், கரி, காரி, எனவரும்.

சுசு. இப்படிவரும்பெயர்கள், தன்மைப்பெயர், முன்னிலைப்பெயர், படர்க்கைப்பெயர், என மூன்றுவகைப்படும்.

எ௰. தன்மைப்பெயர்கள், நான், யான், நாம், யாம், எனநான்காம். இவைகளில், நான், யான், இவ்விரண்டும் ஒருமைப்பெயர்களாம். நாம், யாம், இவ்விரண்டும் பன்மைப்பெயர்களாம்.

இத்தன்மைப்பெயர்கள், உயர்திணை-ஆண்பால், பெண்பால்களுக்குப் பொதுவாகி வருவனவாம். (உ-ம்)

யானம்பி, யானங்கை, எ-ம்,
யாமைந்தர், யாமகளிர், எ-ம், } வரும்.

எக. முன்னிலைப்பெயர்கள், நீ, நீர், நீயிர், நீவிர், எல்லீர், என ஐந்தாம். இவைகளில் நீ என்பது ஒருமைப்பெயராம். மற்றவை பன்மைப்பெயர்களாம்.

இம்முன்னிலைப்பெயர்கள், இருதிணை- ஆண்பால், பெண்பால்களுக்குப் பொதுவாகிவருவனவாம். (உ-ம்)

நீநம்பி, நீநங்கை, நீபூதம், எ-ம்,

நீர்மைந்தர், நீர்மகளிர், நீர்பூதங்கள், எ-ம், வரும். மேற்கூறப்பட்ட தன்மைப்பெயர் நான்கும், முன்னிலைப்பெய ரைந்தும், பகாப்பதங்களாமெனவறிக.

நாங்கள், யாங்கள், என்பவை தன்மைப்பன்மையிலும், நீங்கள், எனபது முன்னிலைப்பன்மையிலும், உலக வழக்கில் வரும்.

எ௨. படர்க்கைப்பெயர்கள், மேற்கூறப்பட்டதன்மை முன்னிலைப்பெயர்களல்லாத மற்றைய எல்லாப்பெயர்களு மாம். (உ-ம்) பொன், மணி, நிலம், அவன், அவள், எனவரும்.

இப் படர்க்கைப்பெயர்கள், பகாப்பதங்களும், பகுப தங்களுமாய்வருமாறும் இவைதிணைபால் இடங்களில் ஒன் றற்குரியவாயும், பலவற்றிற்குப் பொதுவாயும், வருமாறும் இனிக் கூறப்படும்.

எ௩. பெயர்ப்பகாப்பதங்கள், பகுதி, விகுதி, முதலிய உறுப்புகளைப்பெறுமல்வரும் பெயர்ச்சொற்களாம். (உ-ம்) மண், பொன், கல், மணி, நெல், மரம், நீர், எனவரும்.

எ௪. பெயர்ப்பகுபதங்கள், பகுதி விகுதி முதலிய உறுப்புகளைப் பெற்றுவரும் பெயர்ச்சொற்களாம்.

இப்பெயர்ப் பகுபதங்கள், பொருளிடங்காலஞ் சினை குணந் தொழில் என்னு மிவ்வாறுபெயர்க ளடியாகவும், சிறுபான்மை இடைச்சொல் அடியாகவும், வரும். (உ-ம்)

பொன்னன்,	குழையன்,	எ-ம்,	உதா.
நிலத்தன்,	அகத்தன்,	எ-ம்,	
வேனிலான்,	தையான்,	எ-ம்,	
கண்ணன்,	தோளன்,	எ-ம்,	
கரியன்,	பெரியன்,	எ-ம்,	
ஊணன்,	நடையன்	எ-ம்,	
அவன்,	எவன்,	எ-ம்,	
பிறன்,	மற்றையான்,		

எரு. பகுதிகளாவன, அப்பகுபதங்களில் முதனிலையாய் வருகின்ற பகாப்பதங்களாம்.

(உ-ம்)

பொன்னன், நிலத்தன்,எனவரும்.இவைகளில் முறையே, பொன், நிலம்,பகுதியாய் வருதல்காண்க. மற்றவைகளு மிப்படியே.

எசு. விகுதிகளாவன-திணை,பால்,எண்,இடம், இவைகளை யுணர்த்தி அப்பகுபதங்களின் இறுதி நிலையாய் வருபவைகளாம்.

எஎ. அன், ஆன், முதலிய விகுதிகளையிறுதியிலே பெற்றுவருவன, உயர்திணையாண்பாலொருமைப்படர்க்கைப் பெயர்ப்பகுபதங்களாம். (உ-ம்.)

பொன்னன், பொருளான், எனவரும்.

முதலியவென்றதனால் - வடமன், கோமான், பிறன்,

எனச்சிறுபான்மை மன்,மான்,ன், என்னும்விகுதிகளையும், இப்பெயர்ப்பகுபதங்கள்பெற்றுவரும்.

எஅ. அள், ஆள், இ, முதலியவிகுதிகளை இறுதியிலே பெற்றுவருவன, உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கைப்பெயர்ப்பகுபதங்களாம். (உ-ம்.)குழையள், குழையாள், பொன்னி, எனவரும்.

முதலியவென்றதனால்- பிறள் என ளகரமெய் விகுதியையும், சிறுபான்மை இப்பகுபதங்கள்பெற்றுவரும்.

எகூ. அர், ஆர், கள், முதலியவிகுதிகளை இறுதியிலே பெற்றுவருவன, உயர்திணைப்பலர்பாற் படர்க்கைப்பெயர்ப்பகுபதங்களாம். (உ-ம்.) குழையர், குழையார், கோக்கள், எனவரும்.

முதலியவென்றதனால்-தேவிமார், பிறர், எனச்சிறுபான்மை மார்,ர், என்னும்விகுதிகளையும்,இவைபெற்றுவரும்.

தச்சர்கள்,தட்டார்கள்,எனக் கள்விகுதி விகுதிமேல் விகுதியாயும், வரும்.

அ௦. து, விகுதியை யிறுதியிலேபெற்றுவருவன, அஃறிணை யொன்றன்பாற் படர்க்கைப்பெயர்ப்பகுபதங்களாம். (உ-ம்.)

குழையது, ஊரது, எனவரும்.

அக. வை, அ, கள், முதலிய விகுதிகளை இறுதியிலே பெற்றுவருவன,அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கைப்பெ

யர்ப்பகுபதங்களாம். (உ-ம்.) குழையவை, குழையன, மரங்கள், எனவரும்.

அ௨. து, என்னும் ஒருமை விகுதியையாவது, வை, அ, கள், என்னும் பன்மை விகுதிகளையாவது, பெருமல் அஃறிணை யியற்பெயர்களாய்வரும் எல்லாப்பெயர்களும், பால்பகா வஃறிணைப் பெயர்களாம். (உ-ம்)

யானைவந்தது, யானைவந்தன,
குதிரைவந்தது, குதிரைவந்தன, } எனவரும்.
மரம்வளர்ந்தது, மரம்வளர்ந்தன,

அ௩. மை, ஐ, சி, பு, உ, கு, றி, று, அம், நர், முதலிய விகுதிகளை யிறுதியிலேபெற்றுவருவன, பண்புப்பெயர்ப்பகுபதங்களாம். (உ-ம்) நன்மை, தொல்லை, மாட்சி, மாண்பு, மழவு, நன்கு, நன்றி, நன்று, நலம், நன்னர், எனவரும்.

இம் மை முதலிய விகுதிகளின்பொருள், முதனிலைப் பண்பைப்பெயர்த் தன்மைபெறச்செய்து நிற்றலாம்.

அ௪. தல், அல், கை, அம், ஐ, வை, கு, பு, உ, தி, சி, வி, முதலிய விகுதிகளை இறுதியிலே பெற்றுவருவன, தொழிற்பெயர்ப்பகுபதங்களாம். (உ-ம்.) வருதல், வரல், வருகை, வாட்டம், கொலை, பார்வை, போக்கு, நடப்பு, வரவு, மறதி, புணர்ச்சி, புலவி, எனவரும். அன்றியும்-நடவாமை, உண்ணுமை, என மைவிகுதியை இறுதியிற்பெற்று வருவனவற்றை யெதிர்மறைத்தொழிற்பெயரெனக்கொள்க.

இத் தல்முதலிய விகுதிகளின் பொருள், முதனிலைத் தொழிலைப் பெயர்த்தன்மைபெறச்செய்து நிற்றலாம்.

அரு. இ, ஐ, அம், என்னு மூன்றுவிகுதிகளும், வினைமுதற்பொருளையும், செயப்படுபொருளையும், கருவிப்பொருளையும், உணர்த்திவரும். (உ-ம்.)

அலரி, பறவை, எச்சம், என அம்மூன்றுவிகுதிகளும் வினைமுதற்பொருளையுணர்த்திவந்தன.

ஊருணி, தொடை, தொல்காப்பியம், எனஅவைசெயப்படுபொருளை யுணர்த்திவந்தன.

மண்வெட்டி, பார்வை, நோக்கம்,எனஅவை கருவிப்பொருளை யுணர்த்திவந்தன.

இவ்விகுதிகள் சிறுபான்மைபுணர்ந்துகெட்டும்வரும். (உ-ம்.) காய், தளிர்,பூ, கனி,என்பவற்றில் வினைமுதற்பொருளையுணர்த்தும் இகரவிகுதி புணர்ந்துகெட்டது. எழுத்து, ஊண், என்பவற்றில் செயப்படுபொருளை யுணர்த்தும் ஐவிகுதி புணர்ந்துகெட்டது. மற்றவைகளு மிப்படியே.

இவை கெடினும் புணர்ந்து நின்றாற்போலவே அப்பொருளை யுணர்த்திவருதல்காண்க. அன்றியும் பொன்மை யென்பது பொன்றன்மையெனவும், ஆண்மையென்பது ஆண்டன்மையெனவும் பொருள் படவருதலால் மைவிகுதி தன்மைப்பொருளுணர்த்துமெனக்கொள்க.

அசு. பெயர்ப்பகுபதங்களிலே பகுதிக்கும், விகுதிக்

கும், இடையில் இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரங்களும், சிறுபான்மை வரும்.

அஎ. பெயர்ப்பகுபதவிடைநிலைகள் அப்பெயர்ப்பகுபதங்களிலே பகுதிக்கும், விகுதிக்கும், இடையிலே சாரியை சந்திவிகாரங்களையொழித்தொழிந்துநிற்பனவாம். (உ-ம்.) அறிஞன், வலைச்சி, வண்ணாத்தி, எனவரும். இவைமுறையே, ஞகர, சகர, தகர, விடைநிலைபெற்றன.

சாரியை சந்திவிகாரங்கள் சிறு பான்மைவரும். அவற்றைப் பகுபதமுடிக்குமிடத்துக் கண்டுகொள்க.

அஅ. இப்பகுபதங்கள் பகுதிவிகுதிமுதலிய வுறுப்புகளாலே முடியுமாறு.

பொன்னன் என்னும் பொருட்பெயர்ப் பகுபதம், பொன் என்னும் பகுதியும், அன் என்னும் விகுதியும், பெற்றுத் தனிக்குற்றெழுத்தைச்சேர்ந்த மெய்ம்முன் உயிர்வந்தால் அம்மெய் இரட்டுமென்பதனாலே பகுதியீற்றுனகரமிரட்டித்து இரட்டித்த னகரமெய்யின்மேல் விகுதிஅகரமேறிமுடிந்தது.

நிலத்தன் என்னும் இடப்பெயர்ப்பகுபதம், நிலம் என்னும்பகுதியும், அன்என்னும் விகுதியும், அத்துச்சாரியையும், பெற்றுப் பகுதியீற்று மகரமெய்யுஞ் சாரியையின்முதல் அகரமுங்கெட்டு உயிர்வரின் குற்றியலுகரங்கெடுமென்பதினாலே சாரியையீற்று உகரமுங்கெட்டு உகரங்கெடநின்ற தகரமெய்யின்மேல்விகுதி அகரவுயிரேறிமுடிந்தது.

வேனிலான் என்னுங் காலப்பெயர்ப்பகுபதம் வேனில் என்னும் பகுதியும், ஆன் என்னும்விகுதியும், பெற்றுப்பகுதியீற்று லகரமெய்யின்மேல் விகுதிஆகாரமேறி முடிந்தது.

தோளன்என்னுஞ் சினைப்பெயர்ப்பகுபதம் தோள் என்னும்பகுதியும், அன்என்னுவிகுதியும், பெற்றுப்பகுதியீற்றுளகரமெய்யின்மேல் விகுதி அகரமேறிமுடிந்தது.

பெரியன்என்னும் பண்புப்பெயர்ப்பகுபதம்பெரு என்னும் பகுதியும்,அன்என்னும் விகுதியும்,பெற்றுப் பகுதியீற்று உகரம்இகரமாய்த்திரிந்துயகரவுடம்படுமெய்தோன்றப்பெற்று அவ்வுடம்படுமெய்யின்மேல்விகுதி அகரமேறிமுடிந்தது.

நடையன் என்னுந் தொழிற்பெயர்ப்பகுபதம் நடைஎன்னும்பகுதியும், அன்என்னும்விகுதியும், பெற்றுயகரவுடம்படுமெய் தோன்றப்பெற்று அவ்வுடம்படு மெய்யின்மேல்விகுதி அகரமேறிமுடிந்தது.

நன்மையென்னும் பண்புப்பெயர்ப்பகுபதம் நல் என்னும் பகுதியும்,மை என்னும்விகுதியும்,பெற்று மெல்லினம் வரின் லகரம்னகரமாய்த் திரியுமென்பதினலேபகுதியீற்று லகரம் னகரமாய்த்திரிந்து முடிந்தது.

நடத்தல் என்னுந் தொழிற்பெயர்ப்பகுபதம்நடஎன்னும்பகுதியும்,தல் என்னும்விகுதியும்,பெற்று அகரவீற்றின்முன்வரும் வல்லின மிகுமென்பதினல் விகுதிமுதல் தகரமிரட்டித்து முடிந்தது.

எழுத்து என்னுஞ்செயப்படு பொருட்பெயர்ப்பகுபதம்எழுதுஎன்னும்பகுதியோடு செயப்படுபொருளை யுணர்த்தும்ஐவிகுதிபுணர்ந்து விகுதி ஐகெட்டுக் கெட்டவிடத்துத் தகரமிரட்டித்து முடிந்தது.

காய்என்னும்வினைமுதற் பொருட்பெயர்ப்பகுபதம்காய் என்னும்பகுதியோடு வினைமுதற் பொருளை யுணர்த்தும் இகரவிகுதிபுணர்ந்து அவ்விகுதிகெட்டுமுடிந்தது. மற்றையபகுபதங்களையு மிவ்வாறேமுடித்துக்கொள்க.

அக. சுட்டுப்பெயர்கள்- அ, இ, உ, என்னும் இடைச்சொற்க ளடியாகவும், வினாப்பெயர்கள்-எ, யா, ஏ, என்னும் இடைச்சொற்களடியாகவுந், தோன்றி, அன், அள், அர், து வை, என்னும் ஐம்பால் விகுதிகளை இறுதியிற்பெற்றுப் படர்க்கைக்குரியனவாய்வரும், (உ-ம்.)

அவன், இவன், உவன்,
அவள், இவள், உவள்,
அவர், இவர், உவர்,
அது, இது, உது,
அவை, இவை, உவை,

எவன், யாவன், ஏவன்,
எவள், யாவள், ஏவள்,
எவர், யாவர், ஏவர், } எனவரும்.
எது, யாது, ஏது,
எவை, யாவை, ஏவை,

கூ௰. வினையாலணையும் பெயர்கள் பொருள்களின் றொழிலை யுணர்த்திநின்ற முற்றுவினைச்சொற்கள் அப்பொருள்களுக்குப் பெயர்களாய், ஐம்பால் மூவிடங்களில் ஒவ்வொன்றற் குரியனவாய் ஈறுதிரிந்தும், திரியாமலும்,வருவனவாம்.

முற்றுவினைச் சொற்களென்றதனாலே காலத்தையுணர்த்திவருமென்றும் பெயர்களாய்வருமென்றதனாலே வேற்றுமையுருபுகளை ஏற்றுவருமென்றும், அறிந்துகொள்க.

(உ-ம்.)

நடந்தேனை, நடந்தேமை, எ-ம்,
நடந்தாயால், நடந்தீரால், எ-ம்,
நடந்தானுக்கு,நடந்தவனுக்கு,எ-ம்,
நடந்தாளை, நடந்தவளை, எ-ம், } வரும்.
நடந்தாரை, நடந்தவரை, எ-ம்,
நடந்ததை, நடக்கின்றதை, எ-ம்.
நடந்தனவற்றை,நடப்பனவற்றை,எ-ம்

கூக. விகுதிபெறாமல் உயர்திணை-அஃறிணைகளில் ஆண்பால் பெண்பால்களை யுணர்த்திவரும் பெயர்களுஞ் சிலவுண்டு.

அவைவருமாறு.

நம்பி, விடலை, கோ, வேள், ஆடூஉ, எனவருவன உயர்திணை ஆண்பாலை யுணர்த்திவரும் பெயர்களாம்.

மாது, தையல், மகடூஉ, நங்கை, எனவருவன உயா

திணைப் பெண்பாலையுணர்த்திவரும் பெயர்களாம்.

கடுவன் ஒருத்தல், போத்து, கலை, சேவல், ஏறு, என வருவன அஃறிணை ஆண்பாலையுணர்த்திவரும்பெயர்களாம்.

பிடி, பிணை, பெட்டை, மந்தி, பிணா, எனவருவன அஃறிணைப் பெண்பாலை யுணர்த்திவரும் பெயர்களாம்.

அன்றியும், ஆண்பால் பெண்பால் இரண்டற்கும்பொதுப்பெயராயிருக்கின்ற சிலவிலங்கின்பெயர்கள்-ஆண்யானை, ஆண்புலி, எ-ம், பெண்யானை, பெண்புலி, எ-ம், ஆண் பெண் என்பவற்றோடுசேர்ந்து ஆண்பாலையும், பெண்பாலையும், உணர்த்திவருமென்றும், மரப்பெயர்களுட்சில ஆண்பனை, பெண்பனை, என ஆண்பெண் என்பவற்றோடுசேர்ந்து ஆண்பாலையும், பெண்பாலையும், உணர்த்தி வருமென்றுங் கொள்க.

கூஉ. தந்தை, தாய், சாத்தன், கொற்றன், சாத்தி, கொற்றி, ஆண், பெண், தான், தாம், எனவரும்பெயர்கள் உயர்திணை அஃறிணை இரண்டற்கும்பொதுப்பெயர்களாம்.

(உ-ம்.)

தந்தையவன், தந்தையவ்வெருது, தாயிவள், தாயிப்பசு, சாத்தனவன், சாத்தனவ்வெருது, கொற்றனவன், கொற்றனவ்வெருது, சாத்தியவள், சாத்தியப்பசு, கொற்றியவள், கொற்றியப்பசு, ஆண்வந்தான், ஆண்வந்தது, பெண்வந்தாள், பெண்வந்தது, அவன்றான், அவடான், அதுதான், அவர்தாம், அவைதாம், எனவரும்.

கூஙு. ஒருவர், பேதை, ஊமை, செவியிலி, காதறை, எனவரும்பெயர்கள் உயர்திணை ஆண்பால்,பெண்பால்,இரண்டற்கும், பொதுப்பெயர்களாம். (வ-று.)

ஆடவருளொருவர்வந்தார், பெண்டிருளொருவர்வந்தார், பேதையவன், பேதையவள், ஊமைவந்தான்,ஊமைவந்தாள், செவியிலிபோனான், செவியிலிபோனாள்,காதறைநின்றான், காதறைநின்றாள், எனவரும்.

இவைகளுட்சில செவியிலிவந்தது, காதறைநின்றது, என அஃறிணையிடத்தும் வருமெனக்கொள்க.

கூச. எல்லாமென்னுஞ்சொல் நாமெல்லாம், நீரெல்லாம், அவரெல்லாம், அவையெல்லாம், என மூவிடத்திற்கும் பொதுப்பெயராம்.

கூரு. காரணப்பெயர்களுள் ஆகுபெயர் ஒருபொருளினியற்பெயர் அப்பொருளிற்குச்சம்பந்தமாகிய பிறிதொரு பொருளிற்கு ஆகிவரும்பெயராம். (வ-று.)

காரறுத்தது,	வெற்றிலைநட்டான்,	எனவரும்.
உலகம்புகழ்ந்தது,	நீலஞ்சூடினாள்,	

காரறுத்தது என்பதில்-காரென்னுங்காலத்தின்பெயர் அக்காலத்தில் விளையும் பயிருக்காயிற்று.

வெற்றிலைநட்டான் என்பதில் - வெற்றிலையென்னும் அவயவப்பெயர் அதன் முதலுக்காயிற்று.

உலகம் புகழ்ந்தது என்பதில் - உலகமென்னு மிடப்

பெயர் அதில் வாழ்பவருக்காயிற்று.

நீலஞ்சூடினாளென்பதில்-நீலமென்னு நிறத்தின்பெயர் அந்நிறத்தையுடைய ஓர் பூவிற்காயிற்று.

இப்படியொன்றன் பெயரொன்றற்காகி வருபவைக ளெல்லாம் ஆகுபெயரென்று அறிந்துகொள்க.

இவற்றின் விகற்பங்களெல்லாந் தொடர்மொழியதி காரத்துள் விரித்துக்கூறப்படும். அங்குக்கண்டுகொள்க.

௧௬.இப்பெயர்கள் ஏற்றுவரும் வேற்றுமையுருபுகள்-முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றுவது, நான்காவது, ஐந்தாவது, ஆறுவது, ஏழாவது, எட்டாவது, என எண் வகைப்படும்.

௧௭. முதல் வேற்றுமையினது உருபாவது திரிபில் லாத பெயரோயாம்.

இது எழுவாய் வேற்றுமை யெனவும், பெயர்வேற் றுமை யெனவும், பெயர்பெறும்.

இது வினையையும், பெயரையும், வினாவையும், கொ ள்ளும்.

(உ-ம்.)

சாத்தன்வந்தான்,	எ-ம்,	வரும்.
சாத்தனிவன்,	எ-ம்,	
சாத்தன்யார்,	எ-ம்.	

இத்திரி பில்லாதபெயர், தன்னைத்தானே வினைமுதற் பொருளாக வேறுபடுத்தும். அப்படி வேறுபட்ட வினைமு தற்பொருளே இதன்பொருளாம்.

வினைமுதற்பொருளாவது தன்புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழிலிற் சுதந்தரமுடையபொருளாம்.

(உ-ம்.)

சாத்தன்வந்தான் என்பதில் சாத்தனென்பது தன் புடைபெயர்ச்சியாகிய வருகைத்தொழிலிற்சுதந்தரமுடை ய பொருளாதல்காண்க.

வினைமுதல், கருத்தா, செய்பவன், என்பன ஒருபொ ருட்சொற்கள்.

இவ்வெழுவாய்க்கு வேறுருபு இல்லையாயினும், ஆனவ ன், ஆகின்றவன், ஆவான், என்பவன், முதலிய வைம்பாற் சொற்களுஞ் சொல்லுருபாகவரும்.

சாத்தனானவன்	வந்தான்,	எனவரும்.
சாத்தியானவள்	வந்தாள்,	
சாத்தரானவர்	வந்தார்,	
மரமானது	வளர்ந்தது,	
மரங்களானவை	வளர்ந்தன,	

மற்றவைகளுமிப்படியே

௧௮. இரண்டாம்வேற்றுமையினது உருபு, ஐ, ஒன் றுமேயாம்.

இது வினையையும், வினைக்குறிப்பையுங் கொள்ளும்.

இவ்வையுருபு தன்னையேற்ற பெயர்ப்பொருளை ஆக்கப்படுபொருளும், அழிக்கப்படுபொருளும், அடையப்படுபொருளுமாகிய செயப்படு பொருளாக வேறுபடுத்தும். அப்பெயர்ப்பொருள் வேறுபட்ட செயப்படுபொருளே இதன்பொருளாம்.

செயப்படுபொருளாவது, வினைமுதற் றொழிற்பயனுறுவது.

(உ-ம்)

வீட்டைக்கட்டினான், மரத்தைவளர்த்தான்,	ஆக்கம்.
வீட்டையிடித்தான், மரத்தைவெட்டினான்,	அழித்தல்.
ஊரையடைந்தான், பொன்னையுடையான்,	அடைதல்.

வீட்டைக் கட்டினான் என்னுமிடத்துக் கல்லடுக்கல் முதலியன வினைமுதற்றொழில், வீடாகுகை அத்தொழிற்பயன், அப்பயனுறுவது வீடாதலால் வீடுசெயப்படு பொருளாம்.

மரத்தைவளர்த்தான் என்னுமிடத்து நீர்பெய்தல்முதலியன வினைமுதற்றொழில், பருத்தல் தளிர்த்தல்முதலியன அத்தொழிற்பயன், அப்பயனுறுவது மரமாதலால் மரஞ்செயப்படுபொருளாம்.

வீட்டையிடித்தான் என்னுமிடத்து வீட்டையிடித்தல் வினைமுதற்றொழில், அதனது உருவுகுலைதல் அத்தொழிற்பயன்,) அப்பயனுறுவது வீடாதலால் வீடுசெயப்படுபொருளாம்.

மரத்தை வெட்டினான் என்னுமிடத்து வாளைப்பற்றி வீசுதல்வினைமுதற்றொழில், மரமறுகை அத்தொழிற்பயன் அப்பயனுறுவதுமரமாதலால்மரஞ்செயப்படுபொருளாம்.

ஊரையடைந்தான் என்னுமிடத்துநடந்துசெல்லுதல் வினைமுதற்றொழில், ஊரைச்சேர்தல் அத்தொழிற்பயன் அப்பயனுறுவது ஊராதலால் ஊர்செயப்படுபொருளாம்.

பொன்னையுடையா னென்னுமிடத்துச் சம்பாதித்தல் வினைமுதற்றொழில், தனதாகுகை அத்தொழிற்பயன், அப்பயனுறுவது பொன்னாதலாற் பொன்செயப்படுபொருளாம்.

அன்றியும், விடயமும், இயற்றும்வினைமுதலும், செயப்படு பொருளாயும்வரும். (உ-ம்)

தருமத்தை விரும்பினான், கல்வியையறிந்தான், என்பவைகளில் விரும்புதலுமறிதலுமாகிய வினைமுதற்றொழிற்கு விடயமாகியதருமமும், கல்வியுஞ், செயப்படுபொருளாய்வந்தன.

அரசன்பகைவரைச்சிறைச்சாலையை யடைவித்தான்-சாத்தன் கொற்றனைப்போக்கினான்-என்பவைகளில் அடைதல்வினைக்குஇயற்றும் வினை முதலாகியபகைவரென்பதும்

போதல்வினைக்குஇயற்றும் வினைமுதலாகிய கொற்றனென்பதும், ஐயுருபேற்றுச் செயப்படுபொருளாய்வந்தன.

௧௧ மூன்றாம்வேற்றுமையினுடைய உருபுகள் ஆல்,ஆன்,ஒடு,ஓடு, என்பவைகளாம்.

இவைவினையைக்கொள்ளும்.

இவ்வுருபுகளில் ஆல்,ஆன், என்னுமிரண்டுருபுகளும் தம்மையேற்றபெயர்ப்பொருளை வினைமுதற்பொருளாகவும் கருவிப்பொருளாகவும், வேறுபடுத்தும் •அவை வேறுபட்ட வினைமுதற்பொருளும்கருவிப்பொருளும், இவ்வுருபுகளின் பொருள்களாம்.

அப்பொருள்களிரண்டில் வினைமுதற்பொருள் தன்புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழிலிற்சுதந்தரமுடையபொருளாம். அதுஇயற்றும்வினைமுதல், ஏவும்வினைமுதல், எனஇருவகைப்படும்.

இயற்றும் வினைமுதலாவது கருவியைத்தொழிற்படுத்துவது.(உ-ம்)தச்சனாற்கோயில்கட்டப்பட்டது எனவரும்.

ஏவும்வினைமுதலாவது அவ்வியற்றும் வினைமுதலினது தொழிலையுண்டாக்குந் தொழிலையுடையது. (உ-ம்) அரசனாற்கோயில் கட்டுவிக்கப்பட்டது. எனவரும்.

எழுவாயில்வரும் வினைமுதல் தன்விகுதிவினையால் முடியும். இம்மூன்றாம் வேற்றுமையில்வரும் வினைமுதல் செயப்படுபொருள் விகுதிவினையால் முடியும்.

(உ-ம்.) சாத்தன்வந்தான் - எ-ம், தச்சனூற்கோயில் கட்டப்பட்டது எ-ம். வரும்.

கருவிப்பொருளாவது வினைமுதற்றொழிற்பயனைச்செயப்படுபொருளிற்சேர்ப்பது. (உ-ம்.)

வாளாலே மரத்தைவெட்டினான் என்னுமிடத்து வாளைப்பற்றிவீசுதல் வினைமுதற்றொழில், அத்தொழிலின்பயன் மரமறுகை, அப்பயனை மரமாகிய செயப்படுபொருளிற்சேர்க்கையால் வாள்கருவியாம்.

அக்கருவி, முதற்கருவி, துணைக்கருவி, என விருவகைப்படும்.

முதற்கருவியாவது செயப்படுபொருளோடு ஒற்றுமையுடையது-(உ-ம்) மண்ணாற்செய்தகுடம் எனவரும்.

துணைக்கருவியாவது அம்முதற்கருவி காரியப்படுமளவு முடனிகழ்வது-(உ-ம்) தண்டசக்கரங்களாற் குடத்தை வனைந்தான். எனவரும்.

ஓடு, ஒடு, என்னு முருபுகள் தம்மையேற்ற பெயர்ப்பொருளை யுடனிகழ்ச்சிப்பொருளாகவேறுபடுத்தும். அவை வேறுபட்ட வுடனிகழ்ச்சிப்பொருளே அவ்வுருபுகளின்பொருளாம்.

உடனிகழ்ச்சிப்பொருளாவது வினைகொண்டு முடியும்பொருளினது தொழில்போன்ற தொழிலையுடைய பொருளாம். (உ-ம்)

தந்தையோடு மைந்தன் வந்தான் என்னுமிடத்து மைந்தன் வினைகொண்டுமுடியும்பொருளாம், வருதல் அப்பொருளின்றொழிலாம், அத்தொழில்போன்றதொழில்வருதலாம்அத்தொழிலைத் தன்னிடத்தும் உடனிகழ்வதாகவுடைய பொருள் தந்தையாதலால் தந்தை யுடனிகழ்ச்சிப் பொருளாம்.

இந்நான்குருபுகளுள் ஆல், ஆன், உருபுகள் நிற்றற்குரியவிடத்துக் கொண்டென்பதும், ஒடு, ஓடு, உருபுகள் நிற்றற்குரியவிடத்து உடனென்பதும், சொல்லுருபுகளாக வரும். (உ-ம்) வாள்கொண்டு வெட்டினான்-எ-ம், தந்தையுடன் மைந்தன் வந்தான்-எ-ம். வரும். மற்றவைகளு மிப்படியே.

௩. நான்காம்வேற்றுமையினது உருபு குவ்வொன்றுமேயாம்.

இது வினையையும், வினையொடுபொருந்தும் பெயரையும், கொள்ளும்.

இக்குவ்வுருபு தன்னையேற்ற பெயர்ப்பொருளை ஏற்றுக்கொள்ளுநற் பொருளாகவும், முதற்காரணகாரியப்பொருளாகவும், நிமித்தகாரண காரியப்பொருளாகவும், பகைத்தொடர் பொருளாகவும், நட்புத்தொடர் பொருளாகவும், தகுதிப்பொருளையுடைய பொருளாகவும், முறைக்கிளைப் பொருளாகவும், உற்பாதத்தாற்குறிக்கப்பட்ட பொருளாகவும், வேறுபடுத்தும். அப்பெயர்ப்பொருள் வேறுபட்ட ஏற்

றுக்கொள்ளுதற்பொருள் முதலியன இவ்வுருபின்பொருள் களாம். (உ-ம்)

இரப்பவனுக்குப் பொன்னைக்கொடுத்தான்-எ-ம், குண்டலத்திற்கு வைத்தபொன்-எ-ம், கூழிற்குச்செய்வது குற்றேவல்-எ-ம், பாம்புக்குப் பகையாயுள்ளது கருடன்-எ-ம், சாத்தனுக்கு நட்பாளனாயிருப்பவன் கொற்றன் எ-ம், அரசர்க்குரித்தருங்கலம் எ-ம், சாத்தனுக்கு மகனாயினனிவன் எ-ம், மழைக்குக் குறியாயுள்ளது மின்னல் எ-ம். வரும்.

இவைகளில் இரப்பவனுக்குப் பொன்னைக்கொடுத்தான் என்பதில் ஒருவனாற்கொடுக்கப்பட்ட பொன்னைத்தனக்குரிய தாக்கிக்கொள்ளும்பொருள் இரப்பவனாதலால்இரப்பவன் ஏற்றுக்கொள்ளுதற்பொருளாம்.

குண்டலத்திற்கு வைத்தபொன் என்பதில் பொன்னாகிய முதற்காரணத்தாலாகிய காரியப்பொருள் குண்டலமாதலாற் குண்டல முதற்காரணகாரியப்பொருளாம்.

கூழிற்குச்செய்வது குற்றேவல், என்பதில் குற்றேவலென்னு நிமித்த காரணத்தாலாகியகாரியங் கூழாதலாற் கூழ் நிமித்தகாரணகாரியப்பொருளாம்.

பாம்புக்குப்பகையாயுள்ளது கருடன் என்பதில் கருடனிடத்துள்ள பகையைத்தொடர்கின்றபொருள் பாம்பாதலாற் பாம்பு பகைதொடர்பொருளாம்.

சாத்தனுக்கு நட்பாளனாயிருப்பவன்கொற்றன் என்ப

தில் கொற்றனிடத்துள்ள நட்பைத்தொடர்பொருள் சாத்தனுதலாற் சாத்தனட்புத்தொடர்பொருளாம்.

அரசர்க்குரித் தருங்கலம் என்பதில் அருங்கலமென்னுந் தம்மோடு பொருந்துதற்குத் தகுதியான பொருளையுடையபொருள் அரசராதலால் அரசர் தகுதிப்பொருளையுடையபொருளாம்.

சாத்தனுக்கு மகனுயினுனிவன் என்பதில் மகனுதலாகிய முறைக்குச்சாத்தனியையும்பொருளாதலாற் சாத்தன் முறைக்கியைபொருளாம்.

மழைக்குக்குறியாயுள்ளதுமின்னல் என்பதில் மின்னலாகிய வுற்பாதத்தாற் குறிக்கப்பட்டபொருள் மழையாதலால் மழை உற்பாதத்தாற் குறிக்கப்பட்டபொருளாம்.

அன்றியும், நல்லோர்க்குச் செலவமுண்டாகுக என வாழ்த்தலி னன்மை தொடர்பொருளும், தீயோர்க்குக்கேடுண்டாகுக எனவைதலிற் றீமை தொடர்பொருளும், பிறவுமிவ்வுருபின்பொருளாய் வருமெனவுங்கொள்க.

இக்குவ்வுருபு நிற்றற்குரிய சிலவிடங்களில் பொருட்டு, நிமித்தம், என்பனவும், குவ்வுருபின்மேல் ஆகஎன்பதும், சொல்லுருபுகளாகவரும். (உ-ம்.)

கூழின்பொருட்டுவேலைசெய்தான்	எ-ம்	உ
கூலியினிமித்தம் வேலைசெய்தான்	எ-ம்	ரு
கூலிக்காகவேலைசெய்தான்	எ-ம்	.

ருக. ஐந்தாம் வேற்றுமையினுடைய உருபுகள் இன், இல், என்பனவாம்.

இவை வினையையும், வினையோடுபொருந்தும்பெயரை யும், கொள்ளும்.

இவ்வுருபுகள் தம்மையேற்றபெயர்ப்பொருளை நீக்கப் பொருளாகவும், ஒப்புப்பொருளாகவும்எல்லைப்பொருளாக வும், ஏதுப்பொருளாகவும், வேறுபடுத்தும். அப்பெயர்ப் பொருள் வேறுபட்டநீக்கப்பொருள்முதலியன இவ்வுருபுக ளின்பொருள்களாம்.

நீக்கப்பொருளாவது பிரிவை யுண்டாக்குந்தொழி லின்றிப் பிரிவைமாத்திரந்தன்னிடத்துடையபொருளாம்.

உ-ம்.

மலையின்வீழருவி என்பதில் அருவியின்வீழ்தல் பிரி வை யுண்டாக்குந்தொழில் அதுதன்னிடத்தில்லாமல் அவ் வீழ்தலாலுண்டாகிய பிரிவை மாத்திரந்தன்னிடத்துடை ய பொருள் மலையாதலால் மலைநீக்கப்பொருளாம்.

ஒப்புப் பொருளாவது உபமேயப்பொருளிலுந் தன்னி லுமிருக்கிறபொதுத்தன்மையால் உபமானமாகும் பொரு ளாம். (உ-ம்.)

பாலின்வெளிதுகொக்கு என்பதில்கொக்கு உபமேய ப்பொருளாம் அவ்வுபமேயப் பொருளிலுந் தன்னிலு மு ள்ளபொதுத் தன்மைவெண்மையாம் அப்பொதுத்தன்மை

யால் உபமான மாகியபொருள் பாலாதலாற் பால் ஒப்பு ப்பொருளாம்.

எல்லைப்பொருளாவது அறியப்படாதபொருளினது திசைமுதலியவைகளையறிவித்தற்குஎல்லையாய்நிற்கும்பொருளாம். (உ-ம்.)

கச்சியின் வடக்குள்ளது திருத்தணிகை என்பதில் அறியப்படாத திருத்தணிகையினது திசையையறிவித்தற்கு அறியப்பட்டபொருளாகிய கச்சி எல்லைப்பொருளாதலாற் கச்சி எல்லைப்பொருளாம்.

அன்றியும்இவ்வெல்லைப்பொருள் கச்சியின் முக்காவதத்துள்ளதுதிருத்தணிகை எனவழியளவிலும், அவனிலும் இரண்டாண்டுமூத்தவனிவன் எனக்காலவளவிலும், வருதல்காண்க.

ஏதுப்பொருளாவது தொடரும் பொருளின் பெருமை முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகும்பொருளாம். (உ-ம்.)
கல்வியிற்பெரிய னகத்தியன் என்பதில் தொடரும்பொருளாகிய அகத்தியனது பெருமைக்குக் கல்வி ஏதுவாதலாற்கல்வி ஏதுப்பொருளாம்.

அல்லாமலும் கடவுளிற்றோன்றியதுலகம் என முதற்காரணப் பொருளிலும், மண்ணுலகின்வேறு விண்ணுலகம் எனவேற்றுமைக்கு எதிர்ப்பொருளிலும், வருதல்முதலியனவுங்கொள்க.

இன், இல், உருபுகளின்மேல் நின்று இருந்து என்பவை உம்பெற்றும் பெறுமலுஞ் சொல்லுருபுகளாய் வரும். வ-று. ஊரினின்று போயினன், ஊரினின்றும் போயினன், ஊரிலிருந்து போயினன், ஊரிலிருந்தும் போயினன், எனவரும்.

௱உ. ஆறும் வேற்றுமையினுடைய உருபுகள் அது, ஆது, அ, என்பனவாம்.

இவைகளில் அது, ஆது, உருபுகள் அஃறிணை யொருமைப்பெயரையும், அ உருபுஅஃறிணைப் பன்மைப்பெயரையும், கொள்ளும். (உ-ம்) சாத்தனதுகை, தனதுகை, தனகைகள், எனவரும்.

இவ்வுருபுகள் தம்மையேற்ற பெயர்ப் பொருள்களைச் சம்பந்தப்பொருளாக வேறுபடுத்தும். அப்பெயர்ப்பொருள் வேறுபட்ட சம்பந்தப்பொருளே இவ்வுருபுகளின்பொருளாம்.

சம்பந்தப்பொருளாவது வருமொழிப்பொருளாகிய தற்கிழமைப்பொருளோடும், பிறிதின்கிழமைப்பொருளோடும், சம்பந்தமுடையபொருளாம்.

அவைகளிலே தற்கிழமைப்பொருளாவது தன்னோடு ஒற்றுமையுடையது.

அது உறுப்பும், பண்பும், தொழிலும், ஒன்றன்கூட்டமும், பலவினீட்டமும், ஒன்றுதிரிந்தொன்றானதும், என அறுவகைப்படும். (உ-ம்)

சாத்தனதுகை	எ-ம்,	வரும்.
சாத்தனதுகருமை	எ-ம்,	
சாத்தனதுவரவு	எ-ம்,	
நெல்லதுகுப்பை	எ-ம்,	
சேனையதுதொகுதி	எ-ம்,	
நெல்லினதுபொரி	எ-ம்,	

பிறிதின்கிழமைப் பொருளாவது தன்னின்வேறாயது.

அது பொருள், இடம், காலம், என மூன்றுவகைப் படும். (உ-ம்)

முருகனதுவேல்	எ-ம்,	வரும்.
முருகனதுமலை	எ-ம்,	
மாரனதுவேனில்	எ-ம்,	

இவ்வுருபுகள் நிற்றற்குரியவிடங்களில் உடையவென் பது சொல்லுருபாகவந்து இருதிணை யொருமைபன்மைப் பெயர்களையுங் கொள்ளும். (உ-ம்)

சாத்தனுடையபுதல்வன்,	எனவரும்.
சாத்தனுடையபுதல்வர்,	
சாத்தனுடையவீடு,	
சாத்தனுடையவீடுகள்,	

அன்றியுஞ் சிறுபான்மை அது உருபு அரனது தோழன், நினதடியாரோடல்லால், என உயர்திணை யொருமை பன்மைப்பெயர்களையுங் கொள்ளுமெனவும் அறிக.

௭௩. ஏழாம் வேற்றுமையினுடைய உருபுகள் கண், இல், உள், இடம், முதலியனவாம்.

இவை வினையையும், வினையோடுபொருந்தும் பெயரையுங் கொள்ளும்.

இவ்வுருபுகள் தம்மையேற்ற பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னுமறுவகைப் பெயர்ப்பொருள்களையும் இடப்பொருளாக வேறுபடுத்தும். அப்பெயர்ப்பொருள்கள் வேறுபட்ட இடப்பொருளே இவ்வுருபுகளின் பொருளாம்.

இடப்பொருளாவது வருமொழிப்பொருளாகிய தற்கிழமைப்பொருளுக்காவது பிறிதின் கிழமைப்பொருளுக்காவது இடமாய் நிற்கும்பொருளாம். (உ-ம்)

மணியின்கணிருக்கின்றதொளி,	த.	பொருளிடம்.
பனையின்கண்வாழ்கின்றதன்றில்,	பி.	
ஊரின்கணிருக்குமில்லம்,	த.	இடமிடம்.
ஆகாயத்தின்கட்பறக்கின்றதுபருந்து,	பி.	
நாளின்கணுழிகையுள்ளது,	த.	காலமிடம்.
வேனிற்கட்பாதிரிபூக்கும்,	பி.	
கையின்கணுள்ளதுவிரல்,	த.	சினையிடம்.
கையின்கண்விளங்குகின்றதுகடகம்,	பி.	
கறுப்பின்கண்மிக்குள்ளதழகு,	த.	குணமிடம்.
இளமையின்கண்வாய்த்ததுசெல்வம்,	பி.	

ஆடற்கணுள்ளதுசதி, த. } தொழி
ஆடற்கட்பாடப்பட்டதுபாட்டு, பி. } லிடம்.

எனவரும் மற்றவைகளுமிப்படியே.

இவ்விடப்பொருள் வினைமுதல் வழியாக வினைமுதற் றொழிற்காவது, செயப்படுபொருளின்வழியாகச் செயப்படுபொருளிலிருக்கின்ற பயனுக்காவது இடமாகும் பொருளாமெனவும் படும். (உ-ம்)

மணியின்கணிருக்கின்றதொளி என்னுமிடத்து ஒளியென்னும் வினைமுதலின்வழியாக அதனதிருத்தற்றொழிற்கு மணி இடமாயிற்று. கழுவின்கட் கள்ளனையேற்றினான் என்னுமிடத்துக் கள்ளனென்னுஞ் செயப்படுபொருளின் வழியாக அச்செயப்படுபொருளிலிருக்கின்ற உயிர்ப்பிரிவாகிய பயனுக்குக் கழு இடமாயிற்று.

௱௪. எட்டாம்வேற்றுமையினுடைய உருபுகள் படர்க்கைப்பெயரீற்றில் ஏ, ஓ, முதலியவை மிகுதலும், அவ்வீறு திரிதலும், கெடுதலும், இயல்பாதலும், ஈற்றயலெழுத்துத் திரிதலும் ஆம்.

இவை ஏவல் வினையைக்கொள்ளும்.

இவ்வுருபுகள் தம்மையேற்ற பெயர்ப்பொருளை விளிக்கப்படுபொருளாக வேறுபடுத்தும். அப்பெயர்ப்பொருள் வேறுபட்ட விளிக்கப்படுபொருளே இவ்வுருபுகளின் பொருளாம்.

விளிக்கப்படுபொருளாவது படர்க்கைப்பெயர்ப்பொருள் அழைத்து ஏவப்படுவதாகும் பொருளாம். (உ-ம்)

சாத்தனேகேளாய் } எ-ம்,
அப்பனேவுண்ணாய் }
வேனிலாய்கூறாய் எ-ம்,
தோழசொல்லாய் எ-ம், } வரும்.
பிதாவாராய் எ-ம்,
மக்காள்கூறீர் எ-ம்,

௫௫. நமன், நமள், நமர், முதலிய கிளைப்பெயர்களும், எவன்முதலிய விளுப்பெயர்களும், அவன் முதலிய சுட்டுப்பெயர்களும், தான், தாம், என்னும் பொதுப்பெயர்களும், மற்றையான் பிறன்முதலிய மற்றுப்பிற என்பன அடியாகவரும் பெயர்களும், விளிகொள்ளாப்பெயர்களாம் இவையொழிந்த பெயர்களெல்லாம் விளிகொள்ளும் பெயர்களாம்.

எட்டுருபுபடர்க்கைப் பெயரிற்றில் வருமென்றதனுல் தன்மைமுன்னிலைப்பெயர்களில் இவ்வுருகள்வாராவென்பதுமறிக.

௫௬. இவ்வேற்றுமையுருபுகள் சிறுபான்மை மயங்கி ஒன்றுநின்ற விடத்தில் மற்றொன்றும்வரும். (உ-ம்)

ஆலத்தை யமிர்தாக்கியகோன் என்பது ஆலத்தினலமிர்தாக்கியகோன் எ-ம், காலத்திற்செய்தநன்றி என்பது காலத்தினுற்செய்தநன்றி எ-ம், மயங்கிவந்தன. மற்

றவைகளு மிப்படியே இவை இப்படிமயங்கிவரினும் பொருளுக்கேற்றபடி யுருபைத் திரித்துக்கொள்க.

௯௭. ஒருவேற்றுமைப்பொருள் மற்றொருவேற்றுமையுருபோடுஞ் சிறுபான்மைவரும்.

சாத்தனோடு சேர்ந்தான், எனச்செயப் படுபொருள் மூன்றனுருபோடும், மதுரையை நீங்கினான் எனநீக்கப்பொருள் இரண்டனுருபோடும், மதுரைக்கு வடக்குச்சிதம்பரம் என எல்லைப்பொருள் நான்கனுருபோடும், வழியைச்சென்றான் எனஇடப்பொருள் இரண்டனுருபோடும், வந்தன. மற்றும் இப்படி வருவனவற்றை யாராய்ந்தறிந்துகொள்க.

௯௮. சிலவிடங்களில் ஐயுருபு இரண்டிணைந்துவரவும் பெறும். (உ-ம்)

யானையைக்காலைவெட்டினான் பசுவினைப்பாலைக்கறந்தான் ஆசிரியனையையுற்றபொருளைவினவினான்	எனவரும்

யானையைக் காலைவெட்டினான், பசுவினைப்பாலைக்கறந்தான், என்றாற்போல்வன யானையது காலைவெட்டினான், யானையைக் காலின்கண்வெட்டினான், பசுவினின்றும் பாலைக்கறந்தான், என இரண்டுஐயுருபினுள் ஒன்றுநீங்கிவேறுருபுவரவும்பெறும்.

ஆசிரியனையையுற்றபொருளை வினவினான் என்றாற்போல்வன இரண்டுஐயுருபினுள் ஒன்றுநீங்கவும் வேறுருபுவரவும்பெறா.

௱௬. செயப்படுபொருள் குன்றாத முதனிலைகளின் மேல் வி, பி, முதலிய பிறவினைவிகுதிகளு ளொன்றுவரும் வினைச்சொற்களிலே சிலமுடிக்குஞ் சொற்களாக வரின் அம்முதனிலைத்தொழிற்குரிய செயப்படுபொருளோடு இயற்றும் வினைமுதலும் இரண்டனுருபேற்று வருதலால் இரண்டுசெயப்படுபொருள்வரும். (உ-ம்)

அரசன் பகைவரைச் சிறைச்சாலையயடைவித்தான் எனவரும்.

அவ்வினைச்சொற்களுட் சிலமுடிக்குஞ் சொற்களாக வரின் இயற்றும் வினைமுதல் மூன்றனுருபேற்று வினைமுதற் பொருளில் வருதலால் அப்படி இரண்டுசெயப்படு பொருள்வாரா. (உ-ம்)

சாத்தனையனாற் பசுவைப்புரப்பித்தான்
அரசன்தேவதத்தனாற் சோற்றையடுவித்தான் } எனவரும்.

௱௭. செயப்படுபொருள் குன்றியமுதனிலைகளின்மேல் வி, பி, முதலிய பிறவினை விகுதிகளு ளொன்றுவரும் வினைச்சொற்கள் முடிக்குஞ் சொற்களாகவரின் இயற்றும் வினைமுதலொன்றே இரண்டனுருபேற்றுச் செயப்படுபொருளாகவரும். (உ-ம்)

சாத்தன்கொற்றனைநடப்பித்தான்,
தாய்மகவைத்தூங்குவித்தாள், } எனவரும்.

௱௭க. யான், நான், என்னுந்தன்மை யொருமைப்பெயர்களும் யாம், நாம், என்னுந் தன்மைப் பன்மைப் பெய

...னும் ஐ முதலிய உருபேற்கு மிடத்து என்னை, என்னால் எ-ம், எம்மை, எம்மால், எ-ம், விகாரப்பட்டுவரும்.

௱௰௨. நீ என்கிற முன்னிலை யொருமைப்பெயரும், நீர் முதலிய முன்னிலைப்பன்மைப்பெயர்களும், ஐ முதலிய உருபேற்குமிடத்து நின்னை, நின்னால், உன்னை, உன்னால் எ-ம், நும்மை, நும்மால், உம்மை, உம்மால் எ-ம், விகாரப்பட்டுவரும்.

உலகவழக்கில்வரும் யாங்கள், நாங்கள், என்னுந் தன்மைப் பன்மைப்பெயர்களும், நீங்கள், என்னு முன்னிலைப் பன்மைப்பெயரும், உருபேற்குமிடத்து எங்களை, எங்களால் எ-ம், உங்களை, உங்களால் எ-ம், விகாரப்பட்டுவரும்.

௱௰௩. தான், தாம், என்கிற படர்க்கைப்பெயர்கள் தன்னை, தன்னால், தம்மை, தம்மால், என விகாரப்பட்டு வரும்.

௱௰௪. உயிரையும், மெய்யையும், குற்றியலுகரத்தையும் ஈறாகவுடைய பெயர்ச்சொற்கள் இன்னுருபொழிந்த உருபுகளை யேற்குமிடத்துப் பெரும்பாலும் இன்சாரியையை பெறும். (உ-ம்)

கிளியினை	பொன்னினை	நாகினை	எனவரும்.
கிளியினால்	பொன்னினால்	நாகினால்	
கிளியிற்கு	பொன்னிற்கு	நாகிற்கு	
கிளியினது	பொன்னினது	நாகினது	
கிளியின்கண்	பொன்னின்கண்	நாகின்கண்	

இப்பெயர்கள் குவ்வுருபேற்குமிடத்துக் கிளியினுக்கு, நாகினுக்கு, என இன்சாரியையோடு உகரச்சாரியையும், பொன்னுக்கு, மண்ணுக்கு, என இன்சாரியையின்றி உகரச்சாரியையும், பெறுமெனவுங்கொள்க. மற்றவைகளுமிப்படியே.

௱௰௫. அது, இது, உது, என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர்களும் எது, ஏது, யாது, என்னும் வினாப்பெயர்களும், உருபேற்குமிடத்து அன்சாரியையும், சிறுபான்மை இன்சாரியையும் பெறும். (உ-ம்.)

அதனை, அதனால், அதினால், இதனை, இதனால், இதினால், எதனை, எதனால், எதினால், எனவரும். மற்றவைகளுமிப்படியே.

இவை சிறுபான்மை அதை, இதை, எதை, எனச் சாரியைபெறாமலும்வரும்.

௱௰௬. அவை இவை உவை எவை கரியவை நெடியவை முதலிய ஐகாரவீற்று அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர்கள் உருபேற்குமிடத்து ஈற்றைகாரங்கெட்டு அற்றுச்சாரியைபெறும். (உ-ம்)

அவற்றை, இவற்றை, உவற்றை, எவற்றை, கரியவற்றை, நெடியவற்றை, எனவரும். மற்றவுருபுகளோடு மிப்படியே ஒட்டிக்கொள்க.

அவையற்றை, இவையற்றை, எவையற்றை, எனச் சிறு

பான்மை ஐகாரங்கெடாமல் அற்றுச்சாரியை பெறுமெனவுங்கொள்க.

௯௰எ. பல சில சிறிய பெரிய அரிய முதலிய அகரவீற்று அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர்கள் உருபேற்குமிடத்து அற்றுச்சாரியைபெறும். (உ-ம்)

பலவற்றை, சிலவற்றை, சிறியவற்றை, பெரியவற்றை, அரியவற்றை, எனவரும். மற்றைய வுருபுகளோடு மிப்படியே ஒட்டிக்கொள்க.

௯௰அ. ஆ மா கோ என்னு மிம்மூன்றுபெயர்களும் உருபேற்குமிடத்து இன்சாரியையாவது னகரச்சாரியையாவது பெற்றும் இச்சாரியைகளைப் பெறுமலும்வரும்.

(உ-ம்)

ஆவினை	மாவினை	கோவினை	எ-ம்,	வரும்.
ஆனை	மானை	கோனை	எ-ம்,	
ஆவை	மாவை	கோவை	எ-ம்,	

௯௰௯. மகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள் உருபேற்குமிடத்து அத்துச்சாரியைபெறும், பெறுமிடத்து ஈற்றுமகரமும், சாரியைமுதல் அகரமுங்கெடும். (உ-ம்)

மரத்தை மரத்தால் மரத்துக்கு எனவரும். அன்றியும், மரத்தினை, மரத்தினால், என அவ்வத்துச்சாரியையின்மேல் இன்சாரியையும், மரத்தினுக்கு எனக் குவ்வுருபுண

ருமிடத்து அவ்விருசாரியையின்மேல் உகரச்சாரியையும் வரும்.

௱௨௰. எல்லாமென்னுஞ்சொல் அஃறிணைப்பொருளில் உருபேற்குமிடத்து ஈற்றுமகரங்கெட்டு அற்றுச்சாரியை யும், உயர்திணைப்பொருளி லுருபேற்குமிடத்து நம்முச்சா ரியையும்பெறும். (உ-ம்)

எல்லாவற்றையும், எல்லாவற்றாலும், எ-ம்
எல்லாநம்மையும், எல்லாநம்மாலும்; எ-ம் } வரும்.

௱௨௧. எல்லாரென்னுஞ்சொல் உருபேற்கு மிடத்துத் தம்முச்சாரியையும், எல்லீரென்னுஞ்சொல் உருபேற்குமி டத்து நும்முச்சாரியையும் பெறும். (உ-ம்)

எல்லார்தம்மையும்,
எல்லீர்நும்மையும், } எனவரும்.

௱௨௨. இவ்வாறு உருபுபுணர்ச்சிக்குக் கூறிய முடிபு கள் உருபு தொக்கபொருட் புணர்ச்சிக்கண்ணும் வரும். (வ-று) என்கை, எங்கை, நின்கை, உன்கை, நுங்கை, உங் கை, தன்கை, தங்கை, எ-ம், கிளியின்கால், கொக்கின் கண், பலவற்றுக்கோடு, ஆவின்கொம்பு, மரத்துக்கிளை, எல்லாவற்றுக்கோடும், எ-ம், வரும்.

பெயர்ச்சொல்லியல்-முற்றிற்று.

௨-வது.

வினைச்சொல்லியல்.

௱௨௩. வினைச்சொற்களாவன வேற்றுமையேலாமற் காலத்தைக் காட்டுவனவாய்ப்பொருளது புடைபெயர்ச்சி யாகியதொழிலை யுணர்த்திவருஞ் சொற்களாம்.

அத்தொழில்களாவன வினைமுதல், கருவி, இடம்,செயல், காலம்,செயப்படுபொருள்,என்னு மிவ்வாறுங்காரணமாகவும், இவற்றுட் சிலகாரணமாகவும் வருவனவாம்.

(உ-ம்.)

வனைந்தான் என்கிறவிடத்துக் குசவனாகிய வினைமுதலும், மண்ணாகிய முதற்கருவியும், தண்டசக்கரமுதலாகிய துணைக்கருவிகளும், வனைந்தவிடமும், வனைதற்குச் செயலும், இறந்தகாலமும், குடமுதலிய செயப்படுபொருளும், ஆகிய, ஆறுகாரணங்களுமிருத்தல் கண்டுகொள்க.

கொடியாடிற்று என்பதில் ஆடுதல் வினைக்குச்செயப்படுபொருள்குறைந்து இருத்தல்காண்க.

௱௨௪. இவ்வினைச்சொற்கள் பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம், என்னுமிவ்வாறுறுப்பினுள் பகுதி விகுதி என்னும் இரண்டுமுதலாகப் பொருளமைதிக்கு ஏற்கும் உறுப்புகளைப்பெற்று வினைப்பகுபதமெனப்பட்டு வரும். பகுதி எனினு முதனிலையெனினுமொக்கும். விகுதி யெனினு மிறுதிநிலையெனினுமொக்கும். (உ-ம்.)

கேளாய் என்பது கேள், ஆய், எனப்பகுதிவிகுதி இரண்டு பெற்றது உண்டான் என்பது- உண், ட், ஆன், என அவ்விரண்டுடன் இடைநிலையும் பெற்றது. உண்டனன்என்பது- உண், ட், அன், அன், என அம்மூன்றுடன் சாரியையும்பெற்றது. பிடித்தனன்என்பது-பிடி, த், த், அன், அன், என அந்நான்குடனே சந்தியும்பெற்றது. நடந்தனன் என்பது - நட, த், த், அன், அன், என் அவ்வைந்தும்பெற்றுச் சந்தியால்வந்த தகர வல்லொற்று மெல்லொற்ருதலாகிய விகாரமும், பெற்றது.

௱உரு. பகுதிகளாவன எல்லாவினையும் பிறப்பதற்கு மூலமாய் வினைப்பகுபதங்களிலே முதனிலையாய்வரும்பகாப்பதங்களாம்.

இம்முதனிலையாகிய பகாப்பதங்கள் அவையுண்டாக்கப்பட்ட காலந்தொடங்கி யொருதன்மையவாய் நிற்குந் தனிவினைப்பெயர்களாம். (உ-ம்)

நட,	நடந்தான்	எனவரும்.
வா,	வந்தான்	
நில்,	நின்ருன்	
காண்,	கண்டான்	
சா,	செத்தான்	
பேசு,	பேசினுன்	

௱உசு. விகுதிகளாவன முற்றுப்பகுபதங்களில் இருதிணையையும், ஐம்பாலையும், ஒருமை பன்மையும், மூவிடத்தையுமுணர்த்தியும், எச்சப் பகுபதங்களில் இவைகளை யுணர்த்

தாமலும், இறுதிநிலையாய் வருபவைகளாம். (உ-ம்)

நடந்தனன்	நடந்தான்	எ-ம்.
நடந்தனள்	நடந்தாள்	
நடந்தனர்	நடந்தார்	
நடந்தது	நடந்தன	
நடந்தேன்	நடந்தேம்	
நடந்தாய்	நடந்தீர்	

நடந்த நடக்கின்ற நடக்கும் எ-ம்,
நடந்து நடக்க நடக்கின் எ-ம், } வரும்.

௱உ௭. இடைநிலைகளாவன அப்பகுபதங்களிலே பகுதிக்கும், விகுதிக்கும், நடுவிலே முக்காலங்களு ளொன்றையுணர்த்திவருபவையாம்.

௱உ௮. முக்காலங்களாவன இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு, என்பனவாம்.

இறப்பாவது தொழிலதுகழிவு நிகழ்வாவது தொழில் தொடங்கப்பட்டு முடிவுபெறுதநிலைமை. எதிர்வாவது தொழில்பிறவாமை.

௱உ௯. இறந்தகாலவிடைநிலைகளாவன த், ட், ற், இன் என்பனவாம். (உ-ம்.)

"நடந்தான் அடித்தான் எ-ம்,
கண்டான் கேட்டான் எ-ம்,
நின்றான் கொன்றான் எ-ம்,
கூவினான் பேசினான் எ-ம்" } வரும்.

அன்றியும் இன்னிடைநிலை எஞ்சியது எனக்கடைகுறைந்தும், போனது எனமுதல்குறைந்தும், வரும்-அன்றிப்போயதுஎன யகரமெய்இறந்தகாலங்காட்டியும்வரும்.

௱௩௰. நிகழ்காலவிடைநிலைகளாவன கின்று, கிறு, ஆநின்று, என்பனவாம். (உ-ம்)

நடக்கின்றான் கொடுக்கின்றான் எ-ம்,		
நடக்கிறான் கொடுக்கிறான் எ-ம்,	}	வரும்.
நடவாநின்றான் கொடாநின்றான் எ-ம்,		

௱௩௧. எதிர்காலவிடைநிலைகளாவன-ப், வ், என்பனவாம். (உ-ம்)

நடப்பான் படிப்பான் எ-ம்,	}	வரும்.
செய்வான் வருவான் எ-ம்,		

௱௩௨. சாரியைகளாவன இடைச்சொல்லியலிலே கூறப்படுவனவாகிய அன்,அ,உ,கு, து,முதலியனவாம். (உ-ம்)

அன்,	நடந்தனன்		
அ,	நடந்தது		
உ,	உண்ணுவான்	}	எனவரும்.
கு,	உய்குவாய்		
து,	அடித்துக்கொண்டான்		

௱௩௩. சந்திகளாவன இனிப்புணர்ச்சியதிகாரத்திற் சொல்லப்படுவனவாகிய தோன்றல், திரிதல், கெடுதல், என்பனவாம்.

௱௩௪. விகாரங்களாவன மெல்லினமெய்யை வல்லின மெய்யாக்கலும், வல்லினமெய்யை மெல்லினமெய்யாக்க லும், குற்றெழுத்தை நெட்டெழுத்தாக்கலும், நெட்டெழுத் தைக் குற்றெழுத்தாக்கலும், இல்லாதவெழுத்தை வருவித் தலும், உள்ளவெழுத்தை நீக்கலும் ஆம். இச்சந்திவிகாரங் கள் பதமுடிப்புழிக் காட்டப்படும்.

௱௩௫. மேற்கூறிய வினைப்பகுதிகள் விகுதி முதலிய வற்றோடு புணருமிடத்துத்தொழு உண் எனச்சில தொ ழுதான் உண்டான்,என இயல்பாய்வருதலன்றிச்செல்கொ ள்என்பன சேறல் கோடல் என முதனீண்டும்,தா வா என் பன தந்தான் வந்தான் எனமுதற்குறுகியும்,தருகிறான் வ ருகிறான் என்பனமுதற்குறுகுதலுடனே ருகர வுயிர்மெய் விரியப்பெற்றும், சா, என்பது செத்தான் என ஆகாரம் எகரமாகத்திரிந்தும், விரவு என்பது விராவினான் என நடுக்குறில் நீண்டும், முழுகுஎன்பது முழுகினான் மூழ்கி னான் என இயல்பும் விகாரமுமாக வுறழ்ந்தும், கல் கேள் என்பன கற்றான் கேட்டான் என வீற்றுமெய்வருமெய்யா கத் திரிந்தும், நில் கொள் என்பன நின்றான் கொண்டான் என வீற்றுமெய் வருமெழுத்திற்கு இனமாகத் திரிந்தும், புகு விடு உறு என்பன புக்கான் விட்டான் உற்றான் என இறந்தகாலத்திலே ககர டகர றகரமெய்கள் இரட்டித் தும்,இன்னும்பலவாறு சந்திவிகாரங்களைப்பெற்றும்வரும்.

௱௩௬. பகுதி விகுதிமுதலிய வுறுப்புகளாலே வினைப்

பகுபதமுடிக்குமாறு.

நடந்தனன் என்னும் இறந்தகால வினைமுற்றுப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து நட என்னும்பகுதியை முதலில் வைத்து, அன் என்னும் விகுதியை அதன்பின் வருவித்து, நட அன் எனவைத்து, இறந்தகாலங்காட்டுந் தகர விடைநிலையை அவ்விரண்டற்கு மிடையிலே வருவித்து, நட, த் அன் எனவைத்து, அன்சாரியையை இடைநிலைக்கும் விகுதிக்கு நடுவிலேவருவித்து, நட த் அன் அன் எனவைத்து, மெய்ம்மேலுயிர்வந் தொன்று மென்பதனால் இடைநிலைத் தகர மெய்யின்மேல் சாரியை அகரத்தையேற்றி,நட தன் அன் எனவைத்து, சாரியையீற்று னகர மெய்யின்மேல் விகுதி அகரத்தையேற்றி, நட தனன் எனவைத்து, அகரவுயிரீற்றின் முன்வரும் வல்லினமிகுமென்பதனால் இடைநிலைத்தகரத்தை மிகுவித்து, நடத்தனன் எனவைத்து,வல்லினமெய்யைமெல்லினமெய்யாக்கலு மென்பதனாலே மிகுந்த தகர வல்லொற்றை நகர மெல்லொற்றாக்கி நடந்தனன் எனமுடிக்க.

வருகின்றனன் என்னு நிகழ்கால வினைமுற்றுப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து வா என்னும் பகுதியை முதலில் வைத்து, அன் என்னும் விகுதியை அதன்பின்வருவித்து. வா அன் எனவைத்து, நிகழ்காலங்காட்டுங் கின்று என்னுமிடைநிலையை அவ்விரண்டற்கு நடுவில்வருவித்து வா கின்று அன் எனவைத்து, அன்சாரியையை இடைநிலைக்கும்

விகுதிக்கு மிடையில்வருவித்து வா கின்று அன் அன் என வைத்து, உயிர்வந்தாற் குற்றியலுகரங் கெடுமென்பதனால் இடைநிலையீற்று உகரத்தைக்கெடுத்து உகரங்கெட்ட றகர மெய்யின்மேல் சாரியை அகரத்தையுஞ் சாரியையீற்று னகரமெய்யின்மேல் விகுதி அகரத்தையும் ஏற்றி, வா,கின் றனன் எனவைத்து, நெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத் தாக் கலுமென்பதனால் வா என்னும் பகுதியை வ எனக்குறுக்கி வ கின்றனன் எனவைத்து, இல்லாதவெழுத்தை வருவித் தலுமென்பதனால் ருகரவுயிர்மெய்யைப்பகுதிக்கும் இடை நிலைக்கு நடுவில் வருவித்து, வருகின்றனன் எனமுடிக்க.

உண்ணுவான் என்னு மெதிர்காலவினைமுற்றுப் பகுப தத்தை முடிக்குமிடத்து உண் என்னும் பகுதியைமுதலில் வைத்து ஆன் என்னும்விகுதியை அதன்பின் வருவித்து உண் ஆன் எனவைத்து, எதிர்காலங்காட்டும் வ் என்னு மிடைநிலையை அவ்விரண்டற்கு மிடையில் வருவித்து உண் வ் ஆன் எனவைத்து, இடைநிலை வகரமெய்யின்மேல் வி குதி ஆகார வுயிரையேற்றி உண் வான் எனவைத்து, உ என்னுஞ் சாரியையைப் பகுதிக்குமிடைநிலைக்கு மிடையில் வருவித்து உண் ண் உ வான் எனவைத்து,உயிர்வரின்தனிக் குற்றெழுத்தைச்சேர்ந்த மெய் இரட்டு மென்பதனால்உண் ண் உவான் எனப் பகுதியீற்றுணகரமெய்யை இரட்டுவித் து இரட்டித்த ணகரமெய்யின்மேலே சாரியை உகர வுயி ரையேற்றி உண்ணுவான் எனமுடிக்க.

நடப்பித்தான் என்னும் பிறவினைப்பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து நட என்னும்பகுதியை முதலில்வைத்து, பி என்னும்பிறவினை விகுதியை அதன்பின் வருவித்து விகுதிப்பகரத்தை மிகுவித்து அனைத்தும் ஓர் பகுதியாக்கி நடப்பி எனவைத்து, அதன்பின் ஆன் விகுதியை வருவித்து நடப்பி ஆன் எனவைத்து, இவ்விரண்டற்கு மிடையே தகர விடைநிலையை வருவித்து இடைநிலைத் தகரமெய்யின்மேல் விகுதி ஆகாரத்தையேற்றி நடப்பி தான் எனவைத்து, இடைநிலைத்தகரத்தை மிகுவித்து நடப்பித்தான் என முடிக்க.

அடிக்கப்பட்டான் என்னுஞ் செயப்பாட்டுவினைமுற்றுப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து அடி என்னும் பகுதியை முதலில்வைத்துச் செயப்படு பொருளையுணர்த்தும் படு என்னும் விகுதியை அதன்பின் வருவித்து அடி படு எனவைத்து, அவற்றிற்கிடையே குச்சாரியையையும் அகரச்சாரியையையும் வருவித்து அடி கு அ படு எனவைத்து, குச்சாரியையின் உகரத்தைக்கெடுத்து உகரங்கெட்ட ககரமெய்யின்மேலே சாரியை அகரத்தையேற்றி அடி க படு எனவைத்து, சாரியைக் ககரத்தையும் விகுதிப்பகரத்தையு மிகுவித்து அனைத்தும் ஓர் பகுதியாக்கி அடிக்கப்படு எனவைத்து, ஆன் விகுதியை அதன்பின்வருவித்து படு என்பதனுடைய உகரமூர்ந்த டகரமெய்யை யிரட்டுவித்து உகர வுயிரைக்கெடுத்து உகரங்கெட்ட டகரமெய்

யின்மேல் விகுதி ஆகாரத்தையேற்றி அடிக்கப்பட்டான் எனமுடிக்க.

அடித்த என்னும் இறந்தகாலப்பெயரெச்சப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து அடி என்னும் பகுதியைமுதலிலும் அ என்னும் விகுதியை யிறுதியிலும் இறந்தகாலங்காட்டுந் தகர விடைநிலையை அவ்விரண்டற்கு மிடையிலும் வைத்து, இடைநிலைத் தகரமெய்யின்மேல்விகுதிஅகரத்தையேற்றி இடைநிலைத்தகரத்தைமிகுவித்துஅடித்த எனமுடிக்க.

அடிக்கின்ற என்னு நிகழ்காலப்பெயரெச்சப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து அடியென்னும் பகுதியை முதலிலும் அ என்னும்விகுதியை யிறுதியிலும் கின்று என்னு நிகழ்கால விடைநிலையை அவ்விரண்டற்கு மிடையிலும் வைத்து, இடைநிலையீற்று உகரத்தைக்கெடுத்து, உகரங்கெட்ட றகரமெய்யின்மேல் விகுதி அகர வுயிரையேற்றி இடைநிலைக் ககரத்தை மிகுவித்து அடிக்கின்ற எனமுடிக்க.

அடிக்கும் என்னுமெதிர்காலப்பெயரெச்சப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து அடி என்னும் பகுதியை முதலிலும் உம் என்னும்விகுதியை இறுதியிலும் கு என்னுஞ்சாரியையை அவ்விரண்டற்கு மிடையிலும்வைத்து, சாரியையீற்று உகரத்தைக்கெடுத்து உகரங்கெட்ட ககரமெய்யின்மேல் விகுதி உகரத்தையேற்றிச் சாரியைக் ககரத்தைமிகுவித்து அடிக்கும் எனமுடிக்க.

நின்று என்னுமிறந்தகாலவினையெச்சப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து நில் என்னும்பகுதியைமுதலிலும் உ என்னும் விகுதியை யிறுதியிலும் இறந்தகாலங்காட்டும் றகரமெய்யை அவ்விரண்டற்கு மிடையிலும்வைத்து, இடைநிலை றகரமெய்யின்மேல் விகுதி உகரத்தையேற்றிப் பகுதியீற்று லகரமெய்யை இடைநிலை றகரமெய்க்கு இனமாகிய னகரமெய்யாகத் திரித்து நின்று எனமுடிக்க.

நிற்க என்னுமுக்காலத்திற்குமுரிய வினையெச்சப்பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து நில், என்னும்பகுதியைமுதலிலும் அ என்னும்விகுதியையிறுதியிலும் குச்சாரியையை அவ்விரண்டற்கு மிடையிலும்வைத்து, சாரியையீற்று உகரத்தைக்கெடுத்து உகரங்கெட்ட ககரமெய்யின்மேல் விகுதி அகரத்தையேற்றி வல்லினம்வரின் லகரம் றகரமாய்த்திரியுமென்பதனாலே பகுதியீற்று லகரமெய்யை றகரமெய்யாகத்திரித்து நிற்க எனமுடிக்க.

நிற்கின்என்னும் மெதிர்கால வினையெச்சப் பகுபதத்தை முடிக்குமிடத்து, நில், என்னும் பகுதியை முதலிலும் இன் என்னும் விகுதியை யிறுதியிலும்குச்சாரியையை அவ்விரண்டற்கு மிடையிலும் வைத்து, சாரியையீற்று உகரத்தைக்கெடுத்து உகரங்கெட்ட ககரமெய்யின்மேல் விகுதி இகரத்தையேற்றிப் பகுதியீற்று லகரமெய்யை றகரமெய்யாகத் திரித்துநிற்கின் எனமுடிக்க.

மற்றைய பகுபதங்களையு மிவ்வாறேமுடித்துக்கொள்க.

௱௩எ. இவ்வாறு பகுபதங்களாய்வரும் வினைச்சொற்கள் முற்றும்,பெயரெச்சமும், வினையெச்சமும், எனமூன்றுவகைப்பட்டுத் திணை, பால்,எண்,இடம்,இவைகளில்ஒன்றற்குரியவாயும் பலவற்றிற்குரிய வாயும் வரும்.

இம்மூவகை வினைச்சொற்களும் உடன் பாட்டிலும், எதிர்மறையிலும், தெரிநிலையாயுங் குறிப்பாயும் வருமெனக்கொள்க.

உடன்பாட்டு வினைகளாவன தொழிலினது நிகழ்ச்சியை யுணர்த்துவனவாம்.

தெரிநிலை வினைகளாவன காலத்தை வெளிப்படையாகவுணர்த்து வனவாம்.

௱௩அ. இம்மூன்றனுள் முற்றுவினைச்சொற்கள் பால் காட்டும் விகுதிகளோடு கூடிமுற்றிநின்று பெயரைக் கொண்டு முடிவனவாய் வருவனவாம்.

௱௩௯. இம்முற்று வினைச்சொற்கள் படர்க்கைவினைமுற்று, தன்மைவினைமுற்று, முன்னிலைவினைமுற்று, ஏவல் வினைமுற்று, வியங்கோள்வினைமுற்று, செய்யுமென்னும்வினைமுற்று, எனவறுவகைப்படும்.

௱௪0. படர்க்கை வினைமுற்று- ஆண்பால்வினைமுற்று, பெண்பால்வினைமுற்று, பலர்பால்வினைமுற்று, ஒன்றன்பால்வினைமுற்று, பலவின்பால்வினைமுற்று என வைந்துவகைப்படும்.

௱௪௧. அன் ஆன் என்னும்விகுதிகளை இறுதியிலேபெ

ற்றுவரும் வினைச்சொற்கள் உயர்திணை யாண்பா லொரு மைப்படர்க்கை வினைமுற்றுகளாம். (உ-ம்.)

நடந்தனன்	நடக்கின்றனன்	நடப்பன்	அவன்.
நடந்தான்	நடக்கின்றான்	நடப்பான்	

எனவரும்.

௱௪௨. அள் ஆள் என்னும் விகுதிகளை இறுதியிலே பெற்றுவரும் வினைச்சொற்கள் உயர்திணைப் பெண்பாலொருமைப் படர்க்கைவினைமுற்றுகளாம். (உ-ம்)

நடந்தனள்	நடக்கின்றனள்	நடப்பள்	அவள்.
நடந்தாள்	நடக்கின்றாள்	நடப்பாள்	

எனவரும்.

௱௪௩. அர் ஆர் என்னும்விகுதிகளை இறுதியிலேபெற்றுவரும் வினைச்சொற்கள் உயர்திணைப் பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றுகளாம். (உ-ம்)

நடந்தனர்	நடக்கின்றனர்	நடப்பர்	அவர்.
நடந்தார்	நடக்கின்றார்	நடப்பார்	

எனவரும்.

இவ்விகுதிகளன்றி நடப்ப நடமார்எனப் ப மார் விகுதிகள் செய்யுளிலே பலர்பாலையும் எதிர்காலத்ததையும் ப் விகுதி சிறுபான்மை இறந்தகாலத்தையும் உணர்த்திவரு மெனவுங்கொள்க.

நடப்ப நடமார் என்பவைகளின் பொருள் நடப்பார் என்பதாம். நடப்பஎன்பது நடந்தாரென்றுமாம்.

௱௪௪. து று என்னும் விகுதிகளை யிறுதியிலே பெற்று வரும்வினைச்சொற்கள் அஃறிணையொன்றன்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றுகளாம். (உ-ம்)

நடந்தது நடக்கின்றது நடப்பது } அது.
போயிற்று.

எனவரும்

துவ்விகுதி முக்காலவிடை நிலையோடும் றுவ்விகுதி இறந்தகாலவிடைநிலையோடும் வருமென்றறிக.

௱௪௫. அ என்னும்விகுதியை யிறுயிலே பெற்றுவரும் வினைச்சொற்கள் அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கைவினை முற்றுகளாம். (உ-ம்.)

நடந்தன
நடக்கின்றன } அவை.எனவரும்.
நடப்பன

௱௪௬. தன்மைவினைமுற்று தன்மையொருமை வினைமுற்று தன்மைப்பன்மைவினைமுற்று எனவிருவகைப்படும்.

௱௪௭. என் ஏன் அன் என்னும்விகுதிகளை யிறுதியிலே பெற்றுவரும் வினைச்சொற்கள் தன்மை யொருமைவினைமுற்றுகளாம். (உ-ம்)

நடந்தனென் நடக்கின்றனென் நடப்பென்
நடந்தேன் நடக்கின்றேன் நடப்பேன் } யான்.
நடந்தனன் நடக்கின்றனன் நடப்பன்

எனவரும்.

இவ்வினைமுற்றுகள் செய்யுளில் அல் கு டு து று
என்னு மிவ்வைந்து விகுதிகளையும்பெற்றுவரும். உ-ம்.

உண்பல் உண்கு உண்டு வந்து வருது சென்று சேறு
எனவரும்.

இவைகளில் உண்பல் உண்கு என்பனவற்றிற்கு உண்
பேன் என்பதும்,உண்டுஎன்பதற்கு உண்டேன்என்பதும்வ
ந்து என்பதற்கு வந்தேன்,என்பதும்,வருது என்பதற்குவ
நவேன் என்பதும், சென்றுஎன்பதற்குச் சென்றேன் என்
பதும், சேறு-என்பதற்குச்செல்வேனென்பதும் பொருளா
ம். இப்பொருளின்படிஅவைகாட்டுங்காலங்களையுமறிக.

௱சஅ. அம் ஆம் எம் ஏம் ஓம் என்னும் விகுதிகளை
இறுதியிலே பெற்றுவரும் வினைச்சொற்கள் தன்மைப் பன்
மை வினைமுற்றுகளாம். (உ-ம்)

நடந்தனம்	நடக்கின்றனம்	நடப்பம்	௫.
நடந்தாம்	நடக்கின்றாம்	நடப்பாம்	
நடந்தனெம்	நடக்கின்றனெம்	நடப்பெம்	
நடந்தேம்	நடக்கின்றேம்	நடப்பேம்	
நடந்தோம்	நடக்கின்றோம்	நடப்போம்	

எனவரும்.

இவை தனித் தன்மைப் பன்மையாய் வருதலல்லாம
லும் நடந்தனம் யானும் நீயும் எனமுன்னிலையாரையும்,
நடந்தனம் யானுமவனும் எனப் படர்க்கையாரையும், நட

ந்தனம், யானுநீயு மவனும் என அவ்விரிடத்தாரையும், உளப்படுத்தி உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மையாயும் வரும்.

இவ்வினைச்சொற்கள் செய்யுளிலே கும் டும் தும் றும் என்னு மிந்நான்கு விகுதிகளையும் பெற்றுவரும்.

(உ-ம்)

உண்கும் உண்டும் வந்தும் வருதும் சென்றும் சேறும் எனவரும்.

இவற்றிற்கு முறையே உண்போம், உண்டோம், வந்தோம், வருவோம், சென்றேம், செல்வோம், என்பன பொருளாம். இப்பொருளின்படி அவ்விகுதிகள் காட்டுங் காலங்களையுமறிக.

௱சக. முன்னிலை வினைமுற்று முன்னிலையொருமை வினைமுற்று, முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்று, என இருவகைப்படும்.

௱௫௰. ஐ ஆய் இ என்னும் விகுதிகளை இறுதியிலே பெற்றுவரும் வினைச்சொற்கள் முன்னிலையொருமை வினைமுற்றுகளாம். (உ-ம்)

உண்டனை	உண்கின்றனை	உண்பை	நீ
உண்டாய்	உண்கின்றாய்	உண்பாய்	
உண்டி	உண்கின்றி	சேறி	

எனவரும்.

௱௫க. இர் ஈர் என்னும் விகுதிகளை இறுதியிலே பெ

ற்றுவரும் வினைச்சொற்கள் முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்றுகளாம். (உ-ம்)

உண்டனிர்	உண்கின்றனிர்	உண்பிர்	நீர்
உண்டீர்	உண்கின்றீர்	உண்பீர்	

எனவரும்.

இவை தனியே வருதலுமல்லாமல் உண்டீர் நீயுமவனும் எனப்படர்க்கையாரை உளப்படுத்திக்கொண்டும் வரும்.

௩௯௨. ஏவல் வினைமுற்று ஏவலொருமை வினைமுற்று, ஏவற்பன்மை வினைமுற்று என இருவகைப்படும்.

ஏவலாவது முன்னிலை யிடத்தாரையிது செய்கவென்று ஏவுதலாம்.

௩௯௩. ஏவலொருமை வினைமுற்றுகள் ஆய் இடு இரு உ முதலிய விகுதிகளை யிறுதியிலே பெற்றுவது இவ்விகுதிகள் புணர்ந்துகெட்டுப் பகுதிமாத்திரையாய் நின்றுவது வரும் வினைச்சொற்களாம். (உ-ம்)

நடவாய்	செய்யாய்	சாத்தா எ-ம்,
நடந்திடு	வந்திடு	
எழுந்திரு	படுத்திரு	
வாரு	அருளு	
நடப்பியாய்	செய்வியாய்	

நட செய் வா எழு படு வார் அருள் நடப்பி சாத்தா-எ-ம், வரும்.

௱௫௪. ஏவற் பன்மைவினைமுற்றுகள் உம் மின் என்னும் விகுதிகளை இறுதியிலே பெற்றுவரும் வினைச்சொற்களாம். (உ-ம்)

செய்யும்	உண்ணும்	சாத்தரோ.
செய்மின்	உண்மின்	எனவரும்.

இவை செய்யுங்கள் உண்ணுங்கள் என உலகவழக்கில் உம் விகுதிமேல் கள் விகுதிபெற்று வருதலுமறிக.

௱௫௫. வியங்கோள் வினைமுற்றுகள் க இய இயர் அல் என்னும் விகுதிகளை இறுதியிலே பெற்றுவரும் வினைச்சொற்களாம்.

வியங்கோளாவது ஐம்பால் மூவிடங்களிலுஞ் செல்லும் ஏவலாம். (உ-ம்)

வாழ்க	உண்க	யான், யாம், நீ, நீர்,
வாழிய	உண்ணிய	அவன், அவள், அவர்,
வாழியர்	உண்ணியர்	அது, அவை, என
கொளல்	எனல்	வரும்.

கொளல் என்பதற்குக்கொள்க என்பதும், எனல் என்பதற்கு என்க என்பதும் பொருளாம்.

அன்றியுஞ் சிறுபான்மை இவை வாழ்வானாக வாழ்வாளாக வாழ்வாராக எ-ம், வாழக்கடவன் வாழக்கடவள் வாழக்கடவர் எ-ம், இக்காலத்துலகவழக்கிலே பாலிடங்களில் ஒன்றற் குரியவாய் வருமெனவுங்கொள்க.

இவை அவனுண்க நீவருக என உயர்ந்தோன் இழிந்தோனை விதித்தற்பொருளிலும், எம்மைக் காத்தருள்க. ஒருசொற்கேட்க என வேண்டிக்கொள்ளுதற் பொருளிலும், அந்தணர்வாழ்க அரசர்வாழ்க என வாழ்த்துதற்பொருளிலும் அத்தீயோன்கெடுக என வைதற்பொருளிலும் வரும்.

மேற்கூறிய ஏவல் விகுதிகளும், இவ்வியங்கோள் விகுதிகளுந்தாமே எதிர்காலங் காட்டிவருமென்றறிக.

௱௫௬. செய்யுமென்னும் வினைமுற்றுச்சொற்கள் உம் என்னும் விகுதியை யிறுதியிலேபெற்று உயர்திணை ஆண்பால் பெண்பால் அஃறிணை ஒன்றன்பால் பலவின்பால் என்னு நான்கு பால்களுக்கும், உரியனவாய் வரும் வினைச்சொற்களாம். (உ-ம்)

அவனுண்ணும் அவளுண்ணும்
அதுவுண்ணும் அவையுண்ணும் } எனவரும்.

இம்முற்று வினைச்சொல்லில் உம் விகுதி நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையுங் காட்டுமெனவறிக.

௱௫௭. பெயரொச்ச வினைச்சொற்கள் பால்காட்டு முற்றுவிகுதிகளைப் பெறாத குறைச்சொற்களாய் அ உம் என்னும் விகுதிகளை யிறுதியிலே பெற்றுப் பெயரைமுடிக்குஞ் சொற்களாக ஏற்கவரும் வினைச்சொற்களாம்.

இவைகொள்ளும் பெயர்கள் செய்பவன், கருவி, இட-

ம், செயல், காலம், செயப்படுபொருள் என்னும் அறுவகைப் பொருட்பெயர்களாம்.

இவ்வெச்சம் செய்தவென்னும் வாய்பாட்டு இறந்த காலப் பெயரெச்சமெனவும், செய்கின்றவென்னும் வாய்பாட்டு நிகழ்காலப்பெயரெச்சமெனவும், செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு எதிர்காலப்பெயரெச்சமெனவும் மூன்றுவகைப்படும். (உ-ம்)

உண்ட	உண்கின்ற	உண்ணும்	சாத்தன் கலம் வீடு ஊண் பகல் சோறு எனவரும்.
தின்ற	தின்கின்ற	தின்னும்	

இவ் விகுதிகளில் அகரவிகுதி இறந்தகால நிகழ்கால விடைநிலைகளோடுகூடியும், உம்விகுதி இடைநிலைகளோடு கூடாது தானே எதிர்காலங்காட்டியும் வருமெனக்கொள்க.

௱௫அ. வினையெச்சவினைச்சொற்கள் பால்காட்டுமுற்று விகுதிகளைப் பெறுதகுறைச்சொற்களாய் வினைச்சொற்களை முடிக்குஞ் சொற்களாக ஏற்கவரும் வினைச்சொற்களாம்.

இவ்வினையெச்சங்கள் செய்து என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சமெனவும், செய என்னும் வாய்பாட்டு முக்காலத்திற்குமுரிய வினையெச்சமெனவும், செயின் என்னும் வாய்பாட்டு எதிர்கால வினையெச்சமெனவும் மூன்றுவகைப்படும்.

௱௫௯. செய்து என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகாலவி

னையெச்சங்கள் உ இ ய் முதலிய விகுதிகளை இறுதியிற் பெற்றுத் தன்கருத்தாவின் வினையை முடிக்குஞ்சொல்லாகக் கொள்ளவருவனவாம்.

இம்மூன்று விகுதிகளுள் உகரவிகுதி இறந்தகாலவிடைநிலைகளோடுகூடியும், இ ய் என்னும் விகுதிகள் இடைநிலைகளோடுகூடாது தாமே இறந்தகாலங்காட்டியும்வரும்.

(உ-ம்)

நடந்து	உண்டு	சென்று	வந்தான்
பேசி	ஆடி	கூடி	
போய்	ஆய்	கூய்	எனவரும்.

புகு விடு உறு என்றாற்போல்வன புக்கு விட்டு உற்று எனப்பகுதி விகாரப்பட்டும், தழுவி, மருவி, என்றாற்போல்வன தழீஇ மரீஇ என இறுதி விகாரப்பட்டும், இவ்விறந்தகாலவினையெச்சங்களாய் வரும். அன்றியும் இவை செய்யுளிலே உண்ணுபுஉண்ணூ உண்ணா உண்டென எனப்பு, ஆ ஊ என என்னு மிந்நான்கு விகுதிகளைப் பெற்றும் வருமெனக்கொள்க.

௱கூ௰. செய என்னும் வாய்பாட்டு முக்காலத்திற்குமுரியவினையெச்சங்கள் அகரவிகுதியை இறுதியிலே பெற்றுத்தன்கருத்தாவின் வினையையும், பிறகருத்தாவின் வினையையும் முடிக்குஞ் சொல்லாகக் கொள்ளவருவனவாம்.

இந்தஅகரவிகுதி இடைநிலையோடுகூடாதுதானேகாலங்காட்டிவரும்.

இவ்வெச்சங்கள் காரணப் பொருளில் வருமிடத்து இறந்தகாலத்தையும் காரியப்பொருளில் வருமிடத்து எதிர்காலத்தையும் இவ்விருபொருளுமின்றி வருமிடத்து நிகழ்காலத்தையும் காட்டும். (உ-ம்)

மழைபெய்யநெல்விளைந்தது	பிற.	இற.	எனவரும்.
மழைபெய்யமுழங்கும்	தன்.	எதி.	
சூரியனுதிக்கவந்தான்	பிற.	நிக.	

அன்றியும் இவ்வினை யெச்சம் சிறுபான்மை உண்ணுதற்குவந்தான், உண்ணும்படிவந்தான், என ஈறு திரிந்தும் வரும்.

௱சுக. செயின் என்னும் வாய்பாட்டெதிர்கால வினையெச்சங்கள் இன் ஆல் கால் முதலியவிகுதிகளை இறுதியிலேபெற்றுத் தன் கருத்தாவின் வினையையும்பிறகருத்தாவின்வினையையும் முடிக்குஞ்சொல்லாகக்கொள்ளவரும்வினைச்சொற்களாம். (உ-ம்.)

தானுண்ணினுவப்பான்.	தன்	எனவரும்.
பிறனுண்ணிற்கொடுப்பான்.	பிற	
தானுண்டாலுவப்பான்.	தன்	
பிறனுண்டாற்கொடுப்பான்.	பிற	
தானுண்டக்காலுவப்பான்	தன்	
பிறனுண்டக்காற்கொடுப்பான்	பிற	

இக்காலத்துவழக்கில் உண்டானேல், உண்டானெனின், உண்டானாயின், உண்டானேனும் - என-ஏல், எனின்,

ஆயின், ஏனும், இந்நான்கும் முற்றுவினைகளோடுஇயைந்து ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டுச் செயினென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்களாய்வருதலுங்காண்க.

அன்றியுஞ் செய்யுளிலே இவ்வெச்சங்கள் உண்ணிய, உண்ணியர், உண்ணுவான், உண்பான், உண்பாக்கு, என-இய, இயர், வான், பான், பாக்கு, என்னும் விகுதிகளைப்பெற்றும் வருமெனவறிக.

ரசுஉ. மேற்கூறிய பெயரொச்சவினையெச்சங்கள்இருதிணையைம்பால் மூவிடங்களுக்கும்பொதுவாகவரும்.உ-ம்.

உண்ட, யான், யாம், நீ, நீர், அவன், அவள், அவர், அது, அவை; } எ-ம்.

நடந்து, வந்தேன், வந்தோம், வந்தாய், வந்தீர், வந்தான், வந்தாள், வந்தார், வந்தது, வந்தன, } எ-ம்.வரும்

ரசுங. எதிர்மறைவினைச்சொற்கள் தொழினிகழாமையையுணர்த்தும்வினைச்சொற்களாம். இவை முற்றும்,பெயரொச்சமும், வினையெச்சமுமாகியும்வரும்.

இவ்வெதிர்மறை வினைச்சொற்கள் ஆ இல் அல் என்னுமிம்மூன்றுவிகுதிகளுள் ஒன்றனைப்பெற்றுவரும்.

ரசுச. இம்மூன்றுவிகுதிகளுள் ஆ விகுதி இடையிலே புணர்ந்து பெரும்பாலுங்கெட்டுநிற்கக் காலங்காட்டுமிடைநிலைகளைப்பெருமற் பால்காட்டும்விகுதிகளை யிறுதியிற்பெ

ற்றுவரும் வினைச்சொற்கள் முக்காலத்திற்கும் பொதுவாகிய எதிர்மறைவினைமுற்றுச்சொற்களாம்.

இவ்வெதிர்மறை ஆகாரம் உயிர்நெடின்முதல் விகுதியோடு புணருமிடத்துக் கெட்டுநிற்குமெனவும், மெய்ம்முதல் விகுதியோடு புணருமிடத்துக் கெடாமனிற்குமெனவும் அறிக. (உ-ம்)

நடவான்	நடவாள்	எனவரும்.
நடவார்	நடவாது	
நடவா	————	
நடவேன்	நடவேம்	
நடவாய்	நடவீர்	

காலங்காட்டு மிடைநிலையோடு இல் அல் என்னும் எதிர்மறை விகுதிகளுளொன்று இடையிற்புணர்ந்து நிற்கப்பால்காட்டும் விகுதிகளையிறுதியிற்பெற்றுவருவன ஒவ்வொரு காலத்திற்குரிய எதிர்மறை வினைமுற்றுச் சொற்களாம். (உ-ம்)

நடந்திலன்	எனவரும்.
நடக்கின்றிலன்	
நடக்கின்றலன்	

இவ்வெதிர்மறை வினைமுற்றுகள் இக்காலத்து வழக்கிலே நடக்கலன் நடவாதிருந்தான், நடவாதிருக்கின்றான், நடவாதிருப்பான், எனவருமெனவுங்கொள்க.

௱சுரு. அல் ஏல் என்னும் விகுதிகளை யிறுதியிற்பெற்றுவருவன எதிர்மறை யேவலொருமை வினைமுற்றுச்சொற்களாம். (உ-ம்)

உண்ணல் உண்ணேல் எனவரும்.

இவை இக்காலத்துலகவழக்கில் உண்ணுதே, உண்ணுமலிரு, உண்ணுதிரு எனவருமெனவுங்கொள்க.

௱சுசு. எதிர்மறைவிகுதியோடு மின்விகுதியைப்பெற்றுவருவன எதிர்மறையேவற் பன்மைவினைமுற்றுகளாம்.

(உ-ம்.)

நடவன்மின், உண்ணன்மின், எனவரும்.

இவை இக்காலத்துலகவழக்கில் நடவாதிருங்கள், நடவாமலிருங்கள், என்றுவருமெனவுங்கொள்க.

௱சுஎ. எதிர்மறைவிகுதியோடு வியங்கோள் விகுதிகளுள் ககர விகுதியைப்பெற்றுவருவன எதிர்மறைவியங்கோள் வினைமுற்றுகளாம். (உ-ம்.)

வாழற்க உண்ணற்க எனவரும்.

அன்றியும் மகனெனல் என்னுமிடத்து மகனென்றுசொல்லற்க-எ-ம், மரீஇயதொரால் என்னுமிடத்து மரீஇயதொருவற்க-எ-ம், பொருள்படவருதலால் அல், ஆல், இரண்டும் எதிர்மறைவியங்கோள் விகுதிகளாய் வருமெனவுமறிக.

இவை இக்காலத்துவழக்கில் வாழாதுக, வாழாதிரு

ப்பானாக, வாழாமலிருப்பானாக, வாழாதிருக்கக்கடவன், வாழாமலிருக்கக்கடவன் என்று வருமெனவுமறிக.

ாகூஅ. எதிர்மறைவிகுதியோடுமேற்கூறிய பெயரொச்சவிகுதிகளுள் அ என்னும் விகுதியைப்பெற்று வருவன எதிர்மறைப்பெயரொச்ச வினைச்சொற்களாம். (உ-ம்)

நடவாத உண்ணாத	}	எனவரும்.
செய்யாத தின்னாத	}	

இவை நடவா செய்யா என வீறுகெட்டு வருமெனவும்,இக்காலத்துவழக்கில் நடவாதிருந்த நடவாதிருக்கின்ற நடவாதிருக்கும்என்று வருமெனவுங்கொள்க.

ாகூகூ. எதிர்மறை விகுதியோடு மல் து மை மே முதலிய விகுதிகளைப்பெற்றுவருவன எதிர்மறை வினையெச்சவினைச்சொற்களாம். (உ-ம்.)

நடவாமல் நடவாது	}	எனவரும்.
நடவாமை நடவாமே	}	

ாஎ௰. ஒருவினைப்பகுதியோடு இடைநிலைகளும் விகுதிகளும் புணர்தலினாலேவினைப்பகுபதமொன்றேபலவாம்.

வ-று.

இறப்பு,	நிகழ்வு,	எதிர்வு,
நடந்தான்	நடக்கின்றான்	நடப்பான்
நடந்தாள்	நடக்கின்றாள்	நடப்பாள்
நடந்தார்	நடக்கின்றார்	நடப்பார்

நடந்தது	நடக்கின்றது	நடப்பது
நடந்தன	நடக்கின்றன	நடப்பன
நடந்தேன்	நடக்கின்றேன்	நடப்பேன்
நடந்தோம்	நடக்கின்றோம்	நடப்போம்
நடந்தாய்	நடக்கின்றாய்	நடப்பாய்
நடந்தீர்	நடக்கின்றீர்	நடப்பீர்
		நடவாய்
		நடமின்
		நடக்க
நடந்த	நடக்கின்ற	நடக்கும்
நடந்து	நடக்க	நடக்கின்
நடந்திலன்	நடக்கின்றிலன்	நடவான்
நடந்திலாத	நடக்கின்றிலாத	நடவாத
நடவாமல்	நடவாமை	நடவாமே

எனவரும். மற்றவைகளுமிப்படியே.

எஎக. இப்படி உடன்பாட்டிலும் எதிர்மறையிலும்வரும்வினைச்சொற்கள் செயப்படுபொருள் குன்றியவினை செயப்படுபொருள் குன்றாதவினை தன்வினை பிறவினை செயப்பாட்டுவினை என ஐந்துவகைப்படும்.

எஎஉ. செயப்படுபொருளை வேண்டாமனிற்கு முதனிலைக ளடியாகத்தோன்றிய வினைச்சொற்கள் செயப்படுபொருள் குன்றியவினைச்சொற்களாம். (உ-ம்)

நடந்தான் வந்தான்
போயினான் தூங்கினான் } எனவரும்.

இவை இதைநடந்தான் இதைவந்தான் என இரண்டாம் வேற்றுமைக்குமுடிக்குஞ் சொற்களாக வாராவென வறிக.

ாஎரு. செயப்படுபொருளை வேண்டிநிற்கு முதனிலைகளடியாகத்தோன்றிய வினைச்சொற்கள் செயப்படுபொருள் குன்றாதவினைச்சொற்களாம். (உ-ம்)

உண்டான் கொடுத்தான்
கண்டான் படித்தான் } எனவரும்.

இவை சோற்றையுண்டான் பணத்தைக்கொடுத்தான் என இரண்டாம் வேற்றுமைக்குமுடிக்குஞ் சொற்களாக வருமெனவறிக,

ாஎசு. எழுவாய்க்கருத்தாவின்றொழிலாகி, விகுதிமுதலியபெற்றுவேறுபடாமனிற்குமுதனிலைகளடியாகத்தோன்றிய வினைச்சொற்கள் தன்வினைச்சொற்களாம்.

இம்முதனிலைகள் செயப்படுபொருள் குன்றியனவும், குன்றாதனவும் ஆம். (உ-ம்)

தச்சன்வந்தான்
தச்சன்கட்டினான் } எனவரும்.

இவைகளில் வாவென்னுஞ் செயப்படுபொருள் குன்றிய முதனிலைத்தொழிலும், கட்டுஎன்னுஞ் செயப்படுபொருள் குன்றாத முதனிலைத்தொழிலும், தச்சனென்னும் எழு

வாய்க்கருத்தாவின் ரெழிலாய் நின்றமைகாண்க.

ாஎரு. எழுவாய்க் கருத்தாவொழிந்த பிறகருத்தாவின் ரெழிலாகிநிற்கு முதனிலைகளடியாகத் தோன்றிய வினைச்சொற்கள் பிறவினைச்சொற்களாம். இம்முதனிலைகள் வி, பி, கு, சு, டு, து, பு, று, என்னு மிவ்வெட்டு விகுதிகளுள் ஒன்றைப்பெற்றாவது விகாரப்பட்டாவது வேறுபட்டுவரும்

வி, பி, முதலியன முதனிலைத்தொழிலை யுண்டாக்குந் தொழிற் பொருளில்வரும். (உ-ம்)

வி. அரசன் தச்சனுற்கோயிலைக்கட்டுவித்தான்.

பி. அரசன் சேவகனுற்கள்ளனையடிப்பித்தான்.

கு. தாய்மகளைப்போக்கினுள்.

சு. நம்பிநீரைப்பாய்ச்சினுன்.

டு. கொற்றன்கல்லையுருட்டினுன்.

து. அரசன் சேனையைநடத்தினுன்.

பு. தாய்மகனையெழுப்பினுள்.

று. தாய்குழந்தையைத்துயிற்றினுள்.

இவை விகுதிபெற்றுவந்தன.

சாத்தன்கொற்றனைத்திருத்தினுன்.

கொற்றன்பம்பரத்தையாட்டினுன்.

இவைவிகாரப்பட்டுவந்தன.

இவைகளில், கட்டு, அடி, என்னு முதனிலைகள் அரசன் என்னும் எழுவாய்க் கருத்தாவின் ரெழிலாகாமல் தச்சன் சேவகன் என்னும் பிறகருத்தாவின் ரெழிலாகி வருதல்

காண்க. மற்றவைகளுமிப்படியே.

வி,பி,முதலிய விகுதிகள் சாத்தன் கொற்றனை நடப்பித்தான், வருவித்தான், எனச் செயப்படுபொருள் குன்றியமுதனிலைகளின் மேல்வரின் அவை செயப்படுபொருளுடையவாமெனவும், அரசன் பகைவரைச் சிறைச்சாலையையடைவித்தான் எனச் செயப்படுபொருள் குன்றாத சில முதனிலைகளின்மேல் வரின் அவை இரண்டு செயப்படு பொருளுடையவா மெனவுங்கொள்க.

இவ்விகுதிகள் நடப்பிப்பித்தான், செய்விப்பித்தான், நடத்துவிப்பித்தான், என இரண்டுமுதலியன இணைந்து வருமெனவுங்கொள்க.

அரசன்செய்ததேர், அரசன்கட்டிய கோயில், என இவை விவ்விகுதிபுணர்ந்துகெட்டுநிற்க வந்தமையால் இவையுமுதனிலை வேறுபட்டுவந்தன வெனவேகொள்க.

அன்றியும்-தன்வினைக்கும் பிறவினைக்கும் பொதுவாய்நிற்கின்ற சிலமுதனிலைகள் சிறுபான்மை இவ்விகுதிவேண்டாமற் பிறவினைப்பொருளில் வருமிடத்துக் கரைத்தான் தேய்த்தான் கரைக்கின்றான் தேய்க்கின்றான் கரைப்பான்தேய்ப்பான் எனவல்லொற்று மிகப்பெற்றும்,தன்வினைப் பொருளில் வருமிடத்துக் கரைந்தான் தேய்ந்தான் கரைகின்றான், தேய்கின்றான் கரைவான் தேய்வான் எனமெல்லொற்று இறந்தகாலத்திலே மிகப்பெற்றும்,ஏனையகாலங்களில் இயல்பாகியும் வருமெனவுமறிக.

௱௭௬. செயப்படுபொருளை யுணர்த்தும் படு விகுதி புணர்ந்துநிற்கு முதனிலைக ளடியாகத்தோன்றிய வினைச் சொற்கள் செயப்பாட்டு வினைகளாம்.

செயப்படுபொருள் குன்றாத தன்வினைமுதனிலைக ளோடும் வி, பி, முதலியவைகளைப்பெற்றுவரும் பிறவினை முதனிலைகளோடும், படு விகுதி புணர்ந்துவருமெனவறிக.

இம்முதனிலைகளோடு, படு விகுதி புணருமிடத்து அ கரச்சாரியையயாவது குச்சாரியையையும் அகரச்சாரி யையையுமாவது பெறும். (உ-ம்)

தச்சனாற்கோயில்கட்டப்பட்டது.
அரசனாலேதச்சனைக்கொண்டுகோயில்கட்டுவிக்கப்பட்ட[து.]
சேவகனாற்கள்ளனடிக்கப்பட்டான்.
அரசனாலேசேவகனைக்கொண்டு கள்ளனடிப்பிக்கப்பட்டான்.
சாத்தனாற்கொற்றனடப்பிக்கப்பட்டான்.

அரசனாலேபகைவர்சிறைச்சாலையயடை விக்கப்பட்டார் எனவரும். மற்றவைகளுமிப்படியே.

இச்செயப்பாட்டுவினை - தச்சனாற்கோயில்கட்டப்பட்டது என வினைமுதல் மூன்றாம் வேற்றுமையிலும் செயப் படுபொருள் எழுவாயிலும் வரப்பெற்று வினைமுதலை முத னிலைத்தொழிலாலும் செயப்படுபொருளை விகுதியாலும் மு டிக்குமென்றும், அரசனாலே பகைவர் சிறைச்சாலையய டைவிக்கப்பட்டார் என இரண்டு செயப்படுபொருள் வரு

மிடத்து விகுதியாலே முடிக்கப்பட்ட செயப்படுபொருள் எழுவாயிலும் விகுதியாலே முடிக்கப்படாத செயப்படு பொருள் இரண்டாம் வேற்றுமையிலும் வரப்பெறுமென் றும் அறிக.

அன்றியும் இக்காலத்து வழக்கிலே மேற்கூறியசாரி யைகளின்றி அடிபட்டான், அடியுண்டான், பிடிபட்டான், பிடியுண்டான் எனப் படு உண் விகுதிகள்புணர்ந்து வரு மெனவுமறிக.

ஈஎஎ. இவையன்றித் தற்பொருட்டு வினை, தேற்றவி னை, வலிமைவினை, துணிபுவினை, கூட்டுவினை, ஏன ஐவ் வகைப்பட்ட வினைச்சொற்களுமுள.

ஈஎஅ. வினைமுதற்றொழிற்பயன் வினைமுதலையடைத ற்பொருளைத் தருங் கொள்ளென்னும் விகுதியைப் பெற்று நிற்கு முதனிலைகளடியாகத் தோன்றிய வினைச்சொற்கள் தற்பொருட்டு வினைகளாம்.

முதனிலைகளோடு கொள்விகுதிபுணருமிடத்துத் துச் சாரியையையேனும் இகரவுயிரையேனும் பெறும்.

(உ-ம்)

செய்துகொண்டான்
அடித்துக்கொண்டான்
கடித்துக்கொண்டான்
வெட்டிக்கொண்டான்
} எனவரும்.

௱எ௩. வேண்டும் படும் தகும் என்பவை தேற்றவினைகளெனப்படும்.

இம்மூன்றும் ஒருபொருட்சொற்களாய்த் தேற்றப் பொருளையுணர்த்தி இருதிணை யைம்பால் மூவிடங்கட்கும் உரியனவாய்வரும். (உ-ம்)

அவன் வரல்வேண்டும்	நாம் வரல்வேண்டும்	எனவரும்.
அவள் வரல்வேண்டும்	நீ வரல் வேண்டும்	
அவர் வரல்வேண்டும்	நீர் வரல்வேண்டும்	
அது வரல்வேண்டும்	அவன்செய்யத்தகும்	
அவை வரல்வேண்டும்	அவனஞ்சப்படும்	
நான் வரல்வேண்டும்		

தேற்றப்பொருளாவது வரல்வேண்டுமென்னு மிடத்து வரலே தக்கதெனப்பொருள்கொள்ளப்படுவதாம்.

௱அ௰. வன்மையுறுத்தற்பொருளைத்தரும் மாட்டு என்னும் விகுதியைப்பெற்றுநிற்கு முதனிலைகளடியாகத்தோன்றிய வினைச்சொற்கள் வலிமைவினைகளாம்.

மாட்டென்பது முதனிலைகளோடுபுணருமிடத்து அ என்னுஞ்சாரியையையாவது கு அ என்னு மிருசாரியைகளையாவது பெறும்.

இது பெரும்பான்மையும் வ் என்னுமெதிர்கால விடைநிலையோடுவரும். (உ-ம்.)

அடிக்கமாட்டுவான்
செய்யமாட்டு வான்
நடக்கமாட்டு வான்
} எனவரும்.

௩அக. துணிவுப்பொருளைத்தரும் விடு ஒழி என்னும் விகுதிகளைப்பெற்றுநிற்கு முதனிலைகளடியாகத்தோன்றிய வினைச்சொற்கள் துணிபுவினைச்சொற்களாம்.

இவ்விருவிகுதியு முதனிலைகளோடு புணருமிடத்துத் துச்சாரியையை யாவது இகரவுயிரையாவது பெறும்.

(உ-ம்.)

செய்துவிட்டான்
செய்தொழிந்தான்
தூங்கிவிட்டான்
ஆடியொழிந்தான் } எனவரும்.

௩அஉ. சிலவினைப் பகுதிகளோடு வேறுவினைப் பகுதிகள் புணர்ந்து ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டுநிற்கு முதனிலைகளடியாகத்தோன்றிய வினைச்சொற்கள் கூட்டு வினைச்சொற்களாம். (உ-ம்.)

உண்டாக்கினான்
காப்பாற்றினான் } என்வரும்.

௩அ௩. இவ்வினைச்சொற்கள் வினையடியிற்றோன்றுவதன்றிச் சிறுபான்மை பெயரடியிலும், இடையடியிலும், உரியடியிலுந் தோன்றும். (உ-ம்.)

கடைக்கணித்தான், சித்திரித்தான், என்பன கடைக்கண், சித்திரம், என்னும் பெயரடியாகத்தோன்றின.

பொன்போன்றான், புலிநிகர்த்தான் என்பனபோல், நிகர், என்னும் இடையடியாகத்தோன்றின.

சான்றான், சிறுத்தான், என்பன, சால், சிறு, என்னும் உரியடியாகத்தோன்றின.

௩அச. இவ்வாறன்றிப் படு என்பதுசிலபெயர்ச்சொற்களோடு புணர்ந்து ஒருமுதனிலைத் தன்மைப்பட்டு வினைபடியாக வருதலுமுண்டு. (உ-ம்.)

ஆசைப்பட்டான் }
துன்பப்பட்டான் } எனவரும்.

௩அரு. குறிப்புவினைகள் காலத்தைக்குறிப்பாகவுணர்த்தும் வினைச்சொற்களாம்.

இவை-பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னுமிவ்வாறு மடியாகத் தோன்றிமுற்றும், பெயரெச்சமும், வினையெச்சமுமாகிவரும்.

௩அசு. குறிப்புவினைமுற்றுச்சொற்கள் காலத்தைக் குறிப்பாகவுணர்த்திப்பால்காட்டும் விகுதிகளை யிறுதியிற் பெற்று முற்றிநின்று பெயரைக்கொண்டு முடிவனவாய் வருவனவாம். (உ-ம்.)

பொன்னன் கண்ணன் }
அகத்தன் கரியன் } அவன். எனவரும்.
வேனிலான் நடையன் }

இவைகளுள் பொன்னன் என்பது பொன்னையுடைய

ளுயினன் எனஇறந்தகாலங் கருதியாவது,பொன்னையுடையனாகின்றான் என நிகழ்காலங் கருதியாவது, பொன்னையுடையனாவான், என எதிர்காலங்கருதியாவது, சொல்லுவோன்குறிப்பாற் கெட்போனுக்குத்தோன்றவுரைக்கப்படுவது. மற்றவைகளு மிப்படியே.

இக்குறிப்புவினை முற்றுச்சொற்கள் அன் ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் து று டு அ என் ஏன் அம் ஆம் எம் ஏம் ஓம் ஐ ஆய் இ இர் ஈர் முதலிய பால்காட்டும் விகுதிகளை யிறுதியிற்பெற்றுவரும். (உ-ம்)

குழையன்	குழையான்	எனவரும்.
குழையள்	குழையாள்	
குழையர்	குழையார்	
குழையது	அற்று	
குறுந்தாட்டு	குழையின	
குழையினென்	குழையினேன்	
குழையம்	குழையாம்	
குழையினெம்	குழையினேம்	
குழையினோம்	குழையினை	
குழையாய்	வில்லி	
குழையினிர்	குழையீர்	

கல்வியாற்பெரியன்- கற்றுவல்லன் என்றாற்போலக் காரணம்பற்றி வருபவைகளை ஆக்கவினைக்குறிப்பென்றும்,

நீர்தண்ணிது-தீவெய்து என்றாற்போலக் காரணம்பற்றாம ல் இயற்கையையுணர்த்தி வருபவைகளை இயற்கைவினைக் குறிப்பென்றும் அறிக.

௩அஎ. பெயரொச்ச வினைக்குறிப்புச்சொற்கள் பால் காட்டுமுற்றுவிகுதிகளைப்பெறாத குறைச்சொற்களாய் அக ரவிகுதியை யிறுதியிற்பெற்றுக்காலத்தைக்குறிப்பாகவுண ர்த்திப்பெயரை முடிக்குஞ்சொற்களாகஏற்கவருவனவாம்.

(உ-ம்.)

பெரியசேனை கரியகுதிரை
முகத்தகளிறு உள்ளகாரியம் } எனவரும்.

௩அஅ. வினையெச்ச வினைக்குறிப்புச்சொற்கள் பால் காட்டு முற்றுவிகுதிகளைப்பெறாத குறைச்சொற்களாய் அ றி து மல் முதலிய விகுதிகளை இறுதியிற்பெற்றுக் காலத் தைக் குறிப்பாக வுணர்த்திவினையை முடிக்குஞ்சொற்க ளாக ஏற்கவருவனவாம். (உ-ம்.)

மெல்லப்பேசினான்
அருளின்றிச்சொன்னான்
அதுவல்லதில்லை
அதுவல்லாமலில்லை } எனவரும்.

௩அகூ. வேறு இல்லை உண்டு என்னுமிம்மூன்று குறி ப்புவினைமுற்றுச்சொற்களும் இருதிணையைம்பான் மூவிட ங்கட்கும்பொதுவாகிவரும்-உ-ம்.

அவன்	அவள்	அவர்	வேறு	
அது	அவை	யான்	இல்லை	எனவரும்.
யாம்	நீ	நீர்	உண்டு	

௱கூ. யார் என்னும் வினாவினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொல் ஐம்பான் மூவிடத்திற்கும்பொதுவாகிவரும்.

(உ-ம்.)

அவன்	அவள்	அவர்	
அது	அவை	யான்	யார். எனவரும்.
யாம்	நீ	நீர்	

யாரென்பது - ஆரெனவுந் திரிந்துவரும்.

௱கூக. எவன் என்னும் வினாவினைக் குறிப்புமுற்றுச் சொல் அஃறிணையிருபாற்கும் பொதுவாகிவரும். (உ.ம்.)

அஃதெவன் அவையெவன் எனவரும்.

எவனென்பது என் என்ன என்னை எனத்திரிந்தும்வரும். இங்கேசொன்ன எவனென்பது உயர்திணை ஆண்பாலையுணர்த்தும்பெயரன்று.

௱கூஉ. தெரிநிலைவினைமுற்றுகளுங் குறிப்புவினைமுற்றுகளுந் தம்மைமுடித்தற்கேலாதவினையையும் பெயரையுங்கொண்டுவரின் முற்றுப்பொருள்கொள்ளப்படாமல் எச்சப்பொருள் கொள்ளப்படும். (உ-ம்.)

உண்டான்வந்தான் எனவரின் உண்டுவந்தான் எனவினையெச்சமாகவும், உண்டான் சாத்தனூர்க்குப்போயினான் எனவரின் உண்டசாத்தனூர்க்குப்போயினான் எனப்பெய

ரெச்சமாகவும், உச்சிக்கூப்பிய கையினன் றற்புகழ்ந்து எனவரின் உச்சிக்கூப்பியகையினனாகித் தற்புகழ்ந்து, எனவினையெச்சமாகவும், வெந்திறலினன் விறல்வழுதி எனவரின் வெந்திறலினனாகிய விறல்வழுதி எனப்பெயரெச்சமாகவும் பொருள்கொள்ளப்படும்.

ாகூரு. தன் வினைமுதல்வினையைக் கொள்ளும் வினையெச்சங்கள் பிறவினைமுதல்வினையைக் கொண்டுவருமிடத்துப் பிறவினைமுதல் வினையைக்கொள்ளும் வினையெச்சமாகவும், வினைமுதனிலைகள் முற்றுப்பொருடருமிடத்து முற்றாகவும், வினை யெச்சப்பொருடருமிடத்து வினையெச்சமாகவும் பொருள்கொள்ளப்படும். (உ-ம்.)

சூரியன் பட்டுவந்தான் என்னுமிடத்துத் தன்வினைமுதல் வினையைக் கொள்ளும் பட்டு என்னுஞ் செய்தெனெச்சம் வந்தானென்னும் பிறவினைமுதல் வினையைக் கொண்டு வருதலின் அதனைப் படவென்னுஞ் செயவெனெச்சமாகத் திரித்துக்கொள்க.

பெறுவது கொள்வாருங் கள்வருநேர் என்னுமிடத்து நேர் என்பது நேர்வர் எனவினைமுற்றுப் பொருளைத் தருதலின் வினைமுற்றாகவும், வரிப்புனைபந்து என்னுமிடத்து வரி என்பது வரிந்து என வினையெச்சப் பொருடருதலின் வினையெச்சமாகவும் பொருள்கொள்ளப்படும்.

வினைச்சொல்லியல்முற்றிற்று.

ரு-வது.

இடைச்சொல்லியல்.

௱௧௪. இடைச்சொற்களாவன தனித்துநடக்கும்ஆற்றலில்லனவாய்ப் பெயர்வினைகளோடுசேர்ந்து பொருளையுணர்த்திவருஞ்சொற்களாம்.

௱௧௫. அவை வேற்றுமை யுருபுகளும், விகுதியுருபுகளும், இடைநிலையுருபுகளும், சாரியையுருபுகளும், ஒப்புருபுகளும், சுட்டுப்பொருளை யுணர்த்திவருபவைகளும், வினாப்பொருளை யுணர்த்திவருபவைகளும், தத்தமக்குரிய பொருள்களை யுணர்த்திவரும் ஏ, ஓ, உம், என, என்று, கொல், மற்று, மன், அம்ம, தொறும், தோறும், இனி, ஆவது, என்பவைகளும், ஒலி அச்சம் விரைவு இவற்றைக் குறிப்பால் உணர்த்தி வருபவைகளும், இரக்கப்பொருளையுணர்த்திவருபவைகளும், இகழ்ச்சிப்பொருளை யுணர்த்திவருபவைகளும், அதிசயப்பொருளை யுணர்த்திவருபவைகளும், இசைநிறைத்தலேபொருளாய்வருபவைகளும், அசைத்தலே பொருளாய் நிற்பவைகளும் ஆம்.

௱௧௬. வேற்றுமை யுருபிடைச்சொற்களாவன முன் பெயரியலிலே சொல்லப்பட்ட ஐ, ஆல், கு, முதலியனவாம்.

௱௧௭. விகுதியுருபிடைச்சொற்களாவன முன் பெயரியலிலும் வினையியலிலுஞ் சொல்லப்பட்ட அன், ஆன், அள், ஆள், முதலியனவாம்.

ஙகூஅ. இடைநிலை யுருபிடைச்சொற்களாவன மேலி யலிற்கூறப்பட்ட த், ட், ற், இன், கின்று. கிறு,முதலிய னவாம்.

ஙகூகூ. சாரியையுருபிடைச்சொற்களாவன அன்,ஆன், அம், ஆம், அல், அத்து, அற்று, இன், இற்று, தம், நம், நும், அ, ஆ, உ, ஏ, ஐ, கு, து, ன், முதலியனவாம்.(உ-ம்)

அதன்கால், ஒருபாற்கு, புளியங்காய், புற்றுஞ்சோறு, தொடையல், மரத்துக்கோடு, பலவற்றை, வண்டின்கால், பதிற்றுப்பத்து, எல்லார்தம்மையும், எல்லாநம்மையும், எல்லீர்நும்மையும், தமிழப்பிள்ளை,இல்லாப்பொருள், உண்ணுவான், ஒன்றேகால், இரட்டைப்பிள்ளை, உண்குவான், செய்துகொண்டான், ஆன் எனவரும்.

உா. ஒப்புருபிடைச் சொற்களாவன போல, ஒப்ப நேர, நிகர, அன்ன, இன்ன, முதலியனவாம்.

(உ_ம்)

புலிபோலப்பாய்ந்தான், குருவியொப்பக் கூப்பிட்டான்,புலியன்னகொற்றன்,எனவரும். மற்றவையுமிப்படியே.

போல, ஒப்ப, நேர, நிகர, என்பனஇடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த வினையெச்சவினை எனவும்,அவைகளிலேபோல், ஒப்பு, நேர், நிகர், என்னு முதனிலைகளே இடைச்சொல்லெனவும், அன்ன, இன்ன, என்பன இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த பெயரொச்ச வினைக்குறிப்பெனவும், அவைக

ளிலே அ, இ, என்னு முதனிலைகளே இடைச்சொல்லெண வுங்கொள்க.

உாக. சுட்டுப்பொருளைத் தருமிடைச்சொற்களாவன அ,இ, உ, என்பனவாம். இவைமொழிகளின் புறத்தும்அக த்தும்வரும். (உ-ம்)

அக்கொற்றன், இக்கொற்றன், உக்கொற்றன், எ-ம். அவன், இவன்,உவன்,எ.ம். வரும். அ என்பதுஅந்த எ-ம். இ என்பது இந்த எ-ம்,மருவியும்வரும்.

உாஉ. வினப்பொருளைத் தருமிடைச் சொற்களாவன எ, யா ஆ, முதலியனவாம். இவையும் மொழிகளின் புற த்தும் அகத்தும் எற்பனவரும். (உ-ம்)

எக்கொற்றன்,எவன்,யாவன்,யாங்ஙனம், கொற்றஞ எனவரும்.

உாங. ஏகாரவிடைச்சொல் தேற்றமும், வினவும், எண்ணும், பிரிநிலையும், எதிர்மறையும், இசைநிறையும்,ஈற் றசையும் என்னும் ஏழுபொருளில்வரும். (உ-ம்.)

உண்டே மறுமை என்பதில் ஏதெளிவுப்பொருளைத் தருதலாலே தேற்றத்தில் வந்தது.

நீயே கொண்டாய் என்பதில் நீயா கொண்டாயென வினவிநிற்கையால் ஏ வினப்பொருளில்வந்தது.

நிலமே நீரோ தீயே என்பதில் நிலமும், நீரும்,தீயும், என எண்ணிநிற்றலால் ஏ எண்ணுப்பொருளில்வந்தது.

அவருளிவனேகொண்டான் என்பதில் ஒருகூட்டத்திலிருந்து ஒருவனைப்பிரித்து நிற்றலால் ஏ பிரிநிலையில் வந்தது.

நானே கொண்டேன் என்பதில் நான் கொள்கிலேனென்னும் பொருளைத்தருதலால் ஏ எதிர்மறையில்வந்தது.

ஏயே இவளொருத்திபேடி என்பதில் வேறுபொருளின்றி யிசைநிறைத்து நிற்றலால் ஏ இசை நிறையில்வந்தது.

இயம்புவ னெழுத்தே என்பதில் வேறுபொருளின்றி யிறுதியில் அசைத்துநிற்கையால் ஏ ஈற்றசையில்வந்தது.

௨௱௪. ஓகாரவிடைச்சொல் ஒழியிசையும், வினாவும், சிறப்பும், எதிர்மறையும், தெரிநிலையும், கழிவும், பிரிநிலையும், அசைநிலையும், ஆகிய எட்டுப்பொருளில் வரும்.

(உ-ம்)

உண்ணுதற்கோவந்தாய் என்பதில் கலகஞ்செய்யவந்தாய் என ஒழிந்தசொற்களைத்தருதலால் ஓ ஒழியிசையில் வந்தது.

குற்றியோமகனோ என்பதிலே குற்றியா மகனா என வினாவிநிற்கையால் ஓ வினாவில் வந்தது.

சிறப்பு உயர்வுசிறப்பு இழிவுசிறப்பு என இருவகைப்படும்.

ஓஒபெரியன் என்பதில் ஒருவனது பெருமை மிகுதியைக்காட்டுதலால் ஓ உயர்வுசிறப்பில் வந்தது.

ஓஒகொடியன் என்பதில் ஒருவனது கொடுமை மிகுதியையுணர்த்தலால் ஓ இழிவுசிறப்பில்வந்தது.

அவனோகொண்டான் என்பதில் கொண்டிலனென்னும் பொருளைத்தரின் ஓ எதிர்மறை.

அலியைநோக்கி ஆணோ அதுவுமன்று பெண்ணோ அதுவுமன்று என்னுமிடத்து அத்தன்மை யில்லாமையைத் தெரியவுணர்த்தலால் ஓ தெரிநிலையில் வந்தது.

உறுதியுணராது கெட்டாரை ஓஒ தமக்கோ ருறுதியுணராரோ என்னுமிடத்துக் கழிவிரக்கப்பொருளைத் தருதலால் ஓ கழிவுப்பொருளில் வந்தது.

இவனோகொண்டான் என்பதிலே பலரிலிருந்து ஒருவனைப்பிரித்தலாலே ஓ பிரிநிலையில்வந்தது.

காணியவம்மினோ கங்குலதுநிலையே என்பதில் ஓ வேறுபொருளின்றி அசைநிலையாய்வந்தது.

உாடு. உம்மென்னு மிடைச்சொல் எதிர்மறையுஞ் சிறப்பும், ஐயமும், எச்சமும், முற்றும், எண்ணும், தெரிநிலையும், ஆக்கமும், ஆகிய எட்டுப்பொருளில் வரும்,

(உ-ம்)

சாத்தன் வருவதற்கு முரியன் என்பதில் வாராமைக்கு முரியனெனப் பொருடருதலின் உம் எதிர்மறையில் வந்தது.

சிறப்பு உயர்வுசிறப்பு, இழிவுசிறப்பு, என இருவகைப்படும்.

குறவருமருளுங்குன்று என்பதில் குன்றினுயர்வைச் சிறப்பித்தலால் உம் - உயர்வுசிறப்பில்வந்தது.

புலையனும் விரும்பாப் புன்புலால்யாக்கை என்பதில் உடம்பினிழிவைச் சிறப்பித்தலால் உம்இழிவு சிறப்பில்வந்தது.

பத்தாயினுமெட்டாயினுங்கொடு என்னுமிடத்து ஒன்றைத் துணியாமையையுணர்த்தலால் உம்ஐயத்தில்வந்தது.

எச்சவும்மை இறந்தது தழீஇயதும், எதிரது தழீஇயதும் என இருவகைப்படும்.

சாத்தனும்வந்தான் என்பதில் கொற்றன் வந்ததும‌ன்றி எனப்பொருள்படின் இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மையாம்.

இனிக்கொற்றனும் வருவான் எனப் பொருள்படின் எதிரது தழீஇய வெச்சவும்மையாம்.

தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார் என்பதில் குறைவில்பொருளைத் தருதலால் உம் முற்றுப்பொருளில்வந்தது.

சாத்தனுங் கொற்றனும் பூதனும் வந்தார் என்பதில் எண்ணிநிற்றலின் உம் எண்ணுப்பொருளில்வந்தது.

அலியைநோக்கி ஆணுமன்று பெண்ணுமன்று என்பதில் இன்னதெனத் தெரியுமிடத்து வருதலால் உம் தெரிநிலையில்வந்தது.

பாலுமாயிற்று என்பதில் அதுவே மருந்துமாயிற்று எனப் பொருள்படின் ஆக்கவும்மையாம்.

அன்றியும் எல்லாரும் வந்திலர் என முற்றும்மை எதிர்மறை வினையையடுத்து வருங்கால் எச்சவும்மையுமா மெனக் கொள்க.

உாகூ. என என்று என்னு மிரண்டிடைச்சொற்களும் வினை,பெயர்,எண், பண்பு,குறிப்பு,இசை,உவமை, என்னும் ஏழுபொருளிலும்வரும். (உ-ம்)

மைந்தன் பிறந்தானெனத் தந்தையுவந்தான் என்பதில் என என்பது வினையோடியைந்தது.

ஊரொனப்படுவ துறையூர் என்பதில் என என்பது பெயரோடியைந்தது.

நிலமென் நீரென நெருப்பென காற்றென ஆகாயமெனப் பூதங்களைந்து என்பதில் என என்பது எண்ணுப் பொருளில்வந்தது.

வெள்ளென விளர்த்தது என்பதில் என என்பது பண்போடியைந்தது.

பொள்ளெனவாங்கே புறம்வேரார் என்பதில் என என்பது விரைவுக் குறிப்போடியைந்தது

ஒல்லென வொலித்தது என்பதில் என என்பது இசை என்னு மொலிக்குறிப்போடியைந்தது.

புலிபாய்ந்தெனப்பாய்ந்தான் என்பதில் என என்பது உவமையோ டியைந்தது. என்று என்பதையு மிப்படியே யொட்டிக்கொள்க.

மேற்கூறிய-ஏ உம், என, என்று, என்னு நான்கிடைச்சொற்களன்றியும் என்ரு, எனு, ஓடு, என்னு மிம்மூன்றிடைச்சொற்களும் எண்ணுப்பொருளில்வரும். (உ-ம்)

நிலமென்ரு நீரென்ரு எ-ம்,
நிலமெனு நீரெனு எ-ம், } வரும்.
நிலமோடு நீரோடு எ-ம்,

இவ்வெண்ணிடைச்சொல் சாத்தனும் கொற்றனும் தேவனும் பூதனும் நால்வரும்வந்தார் எனத்தொகைபெற்றும், பகைபாவமச்சம்பழியெனநான்கும் என அவ்விடைச்சொல்எண்ணுப்பொருடோறும் பொருந்த ஓரிடத்துநின்றும், சாத்தன் கொற்றன் தேவன் பூதன்நால்வரும்வந்தார் என அது தொக்கும், கற்றுங்கேட்டுங் கற்பனைகடந்தார்என அது சிறுபான்மை வினையோடுபொருந்தியும், வருதலுமுளவெனக்கொள்க.

உஎஎ. கொல்லென்னுமிடைச்சொல் ஐயப்பொருளிலும், அசைநிலையிலும்வரும். (உ-ம்)

அவன்கொல் இவன்கொல் என்பதில் கொல் அவனோவிவனோ வென ஐயப்பொருளில்வந்தது.

கற்றதனாலாயபயனென்கொல் என்பதில் கொல் வேறுபொருளின்றி வருதலால் அசைநிலையில்வந்தது.

உஎஅ. மற்றென்னு மிடைச்சொல் வினைமாற்றுப்பொருளிலும், பிறிதென்னும் பொருளிலும், அசைநிலையிலும் வரும். (உ-ம்)

மற்றறிவா நல்வினையாமிளையமென்னாது என்னுமிடத்து நல்வினையை விரைந்தறிவாமென்னும் வினையையொழித்து விரையாதறிவாமென்னும் வினையைத்தருதலால் மற்று வினைமாற்றில்வந்தது.

ஊழிற்பெருவலியா வுளமற்றொன்று, சூழினுந்தான் முந்துறும் என்பதில் ஊழல்லதொன்று என்னும்பொருளைத்தருதலால் மற்று-பிறிதென்னும்பொருளில்வந்தது.

மற்றடிகள்கண்டருள் செய்யமலரடிக்கீழ் என்பதில் வேறுபொருளுணர்த்தாமையால் மற்று அசைநிலையில்வந்தது.

௨௮௧. மன்னென்னுமிடைச்சொல் ஒழியிசைப்பொருளிலும், ஆக்கப்பொருளிலும், கழிவுப்பொருளிலும், மிகுதிப்பொருளிலும், அசைநிலையிலும்வரும். (உ-ம்.)

கூரியதோர்வாண்மன் என்னுமிடத்து இரும்பை யறுத்துணித்தது என்னும் ஒழிந்தசொற்களைத்தருதலால் மன் ஒழியிசைப் பொருளில்வந்தது.

நெடியன்மன் என்னுமிடத்து அவனே வலியனுமாயினான் எனப்பொருள்படுதலால் மன் ஆக்கப்பொருளில்வந்தது.

சிறியகட்பெறினே யெமக்கீயுமன்னே என்னுமிடத்து அவனிறத்தலின் எமக்குக்கொடுத்தல் கழிந்தது எனப்பொருள்படுதலால் மன் கழிவுப்பொருளில்வந்தது.

எந்தையெமக்கருளுமன் என்னுமிடத்து மிகுதியுங்கொ

டுப்பான் எனப்பொருள்படுதலால் மன் மிகுதிப்பொருளில் வந்தது.

அதுமற்கொண் கன்றேயோ என்னுமிடத்து வேறுபொருளின்றி வருதலால் மன் அசைநிலையில்வந்தது.

உாயி. அம்ம வென்னுமிடைச்சொல் ஒன்றுசொல்லுவேன் கேளென்னும் ஏவற்பொருளிலும், அசைநிலையிலும் வரும். (உ-ம்)

அம்மவாழி தோழிஎன்னுமிடத்து அம்மஎன்பது ஒன்றுசொல்லுவேன் கேளென்னும் பொருளில்வந்தது. அதும ற்றம்ம-என்னுமிடத்து வேறுபொருளின்றிவருதலால் அம்மவென்பது அசைநிலையில்வந்தது.

உாயிக. தொறும் தோறும் என்னுமிவ் விரண்டிடைச்சொற்களும் இடப்பன்மைப்பொருளிலும், தொழிற்பயில்வுப்பொருளிலும்வரும். (உ-ம்.)

சோழநாட்டி லூர்தொறுஞ்சிவாலயங்களுண்டு-எ-ம், படிக்குந்தோறும் பயனுண்டு எ-ம். வரும்.

உாயிஉ. இனியென்பது எல்லைப்பொருளிலும், காலப்பொருளிலும்வரும். (உ-ம்.)

இனியெம்மூர் எ-ம், இனிவருவேன் எ-ம், வரும்.

உாயிங. ஆவது என்னுமிடைச்சொல் விகற்பப்பொருளில்வரும். (உ-ம்.

வல்லெழுத்தாவது மெல்லெழுத்தாவது மிகும். என வரும்.

உளய௪. கோவென சோவென துடுமென ஒல்லென கஃறென சுஃறென எ-ம் கடகடென களகளென திடுதிடெ னை நெறுநெறென படபடென எ-ம், வருவன ஒலிக்குறிப் புப் பொருளைத் தருமிடைச்சொற்களாம்.

உளய௫. துண்ணென துணுக்கென திட்கென திடுக் கென என்றாற்போல்வன அச்சக்குறிப்புப்பொருளைத் தரு மிடைச்சொற்களாம்.

உளய௬. பொள்ளென பொருக்கென ஞெரேலென என்றாற்போல்வன விரைவுக்குறிப்புப் பொருளைத்தரும் இடைச்சொற்களாம்.

உளய௭. அந்தோ அன்னோ ஐயோ ஆஅ ஓஒ என்றாற் போல்வன இரக்கப்பொருளைத்தரும் இடைச்சொற்களாம்.

உளய௮. சீ சீசீ சிச்சீ சை முதலியன இகழ்ச்சிப் பொருளைத்தரும் இடைச்சொற்களாம்.

உளய௯. ஆஅ ஆகா ஓஒ ஓகோ அம்மா என்றாற் போல்வன அதிசயப் பொருளைத்தரும் இடைச்சொற்க ளாம்.

உஉ௰. மியா, இக, மோ, மதி, அத்தை இத்தை, வாழிய, மாள, ஈ, யாழ, என்பனமுன் னிலையிடத்து வேறுபொருளி

ன்றி அசைத்தலே பொருளாய்வரும் இடைச்சொற்களாம்.

(உ-ம்.)

கேண்மியா என்பதில் மியாவென்பது முன்னிலையிடத்து அசையாய்வந்தது. மற்றவைகளு மிப்படியே.

உ௨௧. யா, கா, பிற, பிறக்கு, அரோ, போ, மாது, இகும், சின், குரை, ஓரும், போலும், அன்று, ஆம், முதலியனமூவிடத்தும் வேறுபொருளின்றி அசைத்தலே பொருளாகவரும்இடைச்சொற்களாம். (உ-ம்.)

யா பன்னிருவர் மாணுக்க ரகத்தியனுர்க்கு என்பதில் யா என்பது அசையாய்வந்தது. மற்றவைகளுமிப்படியே.

இடைச்சொல்லியல்

முற்றுப்பெற்றது.

ச-வது.

உரிச்சொல்லியல்.

உ௨௨. உரிச்சொற்களாவன பொருள்களின்பண்புகளையுணர்த்துஞ் சொற்களாம்.

அவை குணப்பண்புச் சொற்களும், தொழிற்பண்புச் சொற்களும் என விருவகைப்படும்.

உ௨௩. குணப்பண்புச் சொற்கள் நிறத்தையும், வடிவையும், சுவையையும், பரிசத்தையும், நாற்றத்தையும், சாதி

யையும், அளவையும், அறிவு முதலியனவற்றையும் உணர்த்துஞ்சொற்களாம்.

௨௨௪. நிறத்தையுணர்த்தும் பண்புச்சொற்கள் செம்மை, கருமை, வெண்மை பொன்மை, பசுமை முதலியனவாம்.

௨௨௫. வடிவையுணர்த்தும் பண்புச்சொற்கள் வட்டம், சதுரம், இருகோணம், முக்கோணம், கூன், குறள்முதலியனவாம்.

௨௨௬. சுவையையுணர்த்தும் பண்புச்சொற்கள் கைப்பு, புளிப்பு, துவர்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பு என்னும் அறுசுவைகளை யுணர்த்திவருஞ்சொற்களாம்.

௨௨௭. பரிசத்தையுணர்த்தும் பண்புச்சொற்கள்வெம்மை, தண்மை, மென்மை, வன்மை, நொய்ம்மை, சீர்மை, இழுமெனல், சருச்சரை என்னும் எண்வகைப்பரிசங்களையுணர்த்திவருஞ்சொற்களாம்.

௨௨௮. நாற்றத்தையுணர்த்தும்பண்புச்சொற்கள்நற்கந்தம், துர்க்கந்தம், என்னும்இருவகைநாற்றங்களை யுணர்த்திவருஞ்சொற்களாம்.

௨௨௯. சாதியையுணர்த்தும் பண்புச்சொற்கள் அந்தணர், அரசர்முதலியசாதியையுணர்த்திவருஞ்சொற்களாம் பசு, எருமை, ஆடு, முதலியவைகளுஞ் சாதியையுணர்த்துவனவென்றறிக.

உ௬௰. அளவையுணர்த்தும் பண்புச்சொற்கள் குறுமை, நெடுமை முதலிய அளவை யுணர்த்திவருஞ் சொற்களாம்.

உ௬௧. அறிவுமுதலியனவற்றை யுணர்த்தும் பண்புச்சொற்கள் அறிவு, அச்சம், மானம், பொறுமை, மயக்கம் விருப்பு, வெறுப்பு, இரக்கம், நன்மை, தீமை முதலியனவாம்.

மேற்கூறிய நிறமுதலியவற்றையுணர்த்துஞ்சொற்கள் பொருள்களின்குணப்பண்பையுணர்த்துமிடத்து உரிச்சொற்களென்றும், அப்பண்புகளுக்குப் பெயர்களாய் வருமிடத்துப் பெயர்ச்சொற்களென்றுங்கொள்ளப்படும்.

உ௬உ. தொழிற்பண்புச்சொற்கள் பொருள்களின் றொழிற்பண்புகளை யுணர்த்தும் நட, வா, முதலியனவாம்.

இவை பொருள்களின் றொழிற்பண்பை யுணர்த்துமிடத்து உரிச்சொற்களென்றும், வினைமுதல் முதலிய காரணங்களாற் புடைபெயர்ந்து தொழிற்பண்பின் காரியமாய்ப்பொருட்புடைபெயர்ச்சியை யுணர்த்துமிடத்து வினைச்சொற்க ளென்றும், தொழிற்குத்தொன்றுதொட்டுவழங்கும்பெயர்களாக வருமிடத்துத்தனிவினைப்பெயர்களென்றுங் கொள்ளப்படும்.

உ௬௩. இவ்வுரிச்சொற்கள் ஒருகுணத்தையும், பலகுணத்தையுமுணர்த்திவரும்.

உருச. சால், உறு, தவ, நனி, கூர், கழி, என்பனமிகு தியென்னும் ஒருகுணத்தை யுணர்த்து முரிச்சொற்களாம்.

(உ-ம்.)

சேர்சாலகத்தியன், உறுபுகழ், தவப்பல, நனிபேதை, அயர்கூர்ந்தான், கழிநலம், எனவரும்.

உருரு. செழுமைஎன்பது வளனும்கொழுப்பும் என்னுமிருகுணத்தை யுணர்த்து முரிச்சொல்லாம்.

செழுஞ்சாலி எ-ம், } வரும்.
செழும்புலியேறு எ-ம், }

இவ்வாறு ஒருகுணத்தையும் பலகுணத்தையும் உணர்த்திவரும் ஏனைய உரிச்சொற்களெல்லாவற்றையு மறிந்து கொள்க.

பெயரியல் முதலிய நான்கியல்களிலுஞ் சொல்லிய வாறுமுறையே சமுதாயவாற்றலாலும்உறுப்பாற்றலாலும் பொருளை யுணர்த்திநிற்குஞ் சொற்களைப் பெயர்ச்சொற்களென்றும், வினைமுதல் முதலியகாரணங்களாலே புடைபெயரும் பொருட்புடைபெயர்ச்சியை யுணர்த்திநிற்குஞ் சொற்களை வினைச்சொற்களென்றும், பொருளையும் பொருட்புடைபெயர்ச்சியையுந் தம்மாலன்றித் தத்தங்குறிப்பாலுணர்த்திப் பெயர்ச்சொற்களும் வினைச்சொற்களுமாகாமல் அவற்றின் வேறுமாகாமல் இடைநிகரனவாய்நிற்குஞ்சொற்களை இடைச்சொற்களென்றும், பொருட்கு உரி

மைபூண்டு நிற்பனவாகிய குணப்பண்பையுந் தொழிற்பண்பையும் உணர்த்தி நிற்குஞ்சொற்களை உரிச்சொற்களென்றுங்கொள்க.

உரிச்சொல்லியல்-முற்றிற்று.

சொல்லதிகாரம்- முற்றுப்பெற்றது.

மூன்றாவது.

புணர்ச்சியதிகாரம்.

க-வது.

உயிரீற்றுப்புணரியல்.

உ௬௫. புணர்ச்சியதிகாரம் உயிரீற்றுப்புணரியல், மெய்யீற்றுப்புணரியல், பொதுப்புணரியல், வடவெழுத்துப் புணரியல் எனநான்கியல்களாக வகுக்கப்படும்.

உ௬எ. புணர்ச்சியாவது நிலைமொழியும் வருமொழியும் ஒன்றுபடப்புணர்வதாம்.

உ௬அ. அவை புணருமிடத்து வேற்றுமைவழியாலும் அல்வழியாலும் புணரும்.

உ௬௯. வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாவது ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண் என்னும் ஆறுருபுகளும் இடையிலேமறைந்தாயினும்வெளிப்பட்டாயினும்வரச்சொற்கள்புணர்வதாம்.

(உ-ம்.)

மரம்வெட்டினான்	மரத்தைவெட்டினான்	எனவரும்.
கல்லெறிந்தான்	கல்லாலெறிந்தான்	
கொற்றன்மகன்	கொற்றனுக்குமகன்	
மலைவீழருவி	மலையின்வீழருவி	
சாத்தன்கை	சாத்தனதுகை	
மலைநெல்	மலையின்கணெல்	

௨௪௰. அல்வழிப் புணர்ச்சியாவது வேற்றுமையல்லா த வழியிற்புணர்வதாம்.

௨௪௧. அது வினைத்தொகையும், பண்புத்தொகையும், உவமைத்தொகையும். உம்மைத்தொகையும், அன்மொழித்தொகையும் என்னும்ஐந்துதொகைநிலைத்தொடரும், எழுவாய்த்தொடரும், விளித்தொடரும், வினைமுற்றுத்தொடரும், பெயரெச்சத்தொடரும், வினையெச்சத்தொடரும், இடைச்சொற்றொடரும், உரிச்சொற்றொடரும் என்னும் எழுதொகாநிலைத்தொடருமாகப்பன்னிரண்டுவகைப்படும்.

(உ-ம்.)

கொல்யானை ஓடுபாம்பு	…வினைத்தொகை.
கருங்குதிரை செந்தாமரை	…பண்புத்தொகை.
சாரைப்பாம்பு ஆயன்சாத்தன்	இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

பவளவாய் மதிமுகம்	} ... உவமைத்தொகை.
இராப்பகல் உடலுயிர்	} ... உம்மைத்தொகை.
பொற்றொடி தாழ்குழல்	} ... அன்மொழித்தொகை.
சாத்தன்வந்தான் மரம்வளர்ந்தது	} ... எழுவாய்த்தொடர்.
சாத்தாவா கொற்றாகொள்	} ... விளித்தொடர்.
வந்தான்சாத்தன் வளர்ந்ததுமரம்	} ... வினைமுற்றுத்தொடர்.
வந்தசாத்தன் வருகின்றபுலி	} ... பெயரெச்சத்தொடர்.
வந்துபோனான் வரச்சொன்னான்	} ... வினையெச்சத்தொடர்.
மற்றொன்று இனிச்செய்வேன்	} ... இடைச்சொற்றொடர்.
நனிபேதை கடிக்கமலம்	} உரிச்சொற்றொடர் எனவரும்.

பொன்னனவன் எனவருங்குறிப்பு வினைமுற்றுத்தொடர்வினைமுற்றுத்தொடரிலும், கரியகுதிரை எனவருங்குறிப்புப்பெயரெச்சத்தொடர்பெயரெச்சத்தொடரிலும், நாளன்றிப்போனான்எனவருங் குறிப்புவினையெச்சத்தொடர் வினையெச்சத்தொடரிலும் அடங்குமெனக்கொள்க.

அன்றியும் பாம்புபாம்பு என வொரு சொல்லடுக்கி வருதல் முதலாக வேற்றுமைவழியில் வாராதனவெல்லாம் அல்வழியாமெனவறிக.

உசஉ. இப்படி மொழிகள் வேற்றுமைவழியாலும் அல்வழியாலும் புணருமிடத்து இயல்பாகவாவது விகாரமாகவாவது புணரும்.

உசங. இயல்புப்புணர்ச்சியாவது நிலைமொழியும்வருமொழியும் விகாரமின்றிப்புணர்வதாம். (உ-ம்.)
பொன்மணி சாத்தன்கை எனவரும்.

உசச. விகாரப் புணர்ச்சியாவது நிலைமொழியேனும், வருமொழியேனும், இவ்விருமொழியுமேனும், தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் என்னு மிம்மூன்றுவிகாரங்களுள்ஒன்றையாவது பலவற்றையாவதுபெற்றுப்புணர்வதாம். (உ-ம்.)

வாழைப்பழம்	தோன்றல்.
மட்குடம்	திரிதல்.
மரவேர்	கெடுதல்.
நிலப்பனை	கெடுதல், தோன்றல்.
பனங்காய்	கெடுதல், தோன்றல், திரிதல்.

எனவரும்.

உசரு. இ, ஈ, ஐ, இம்மூன்றுயிரீற்றின்முன்னும் உயிர்முதன்மொழிவரின் இடையில் யகரவுடம்படுமெய்வரும்.

(உ-ம்.)

கிளி அழகு, கிளியழகு.
தீ அழகு, தீயழகு.
கை அழகு, கையழகு } எனவரும்.

உசகூ. அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ, இவ்வேழுயிரீற்றின்முன்னும் உயிர்முதன் மொழிவரின் இடையில் வகரவுடம்படுமெய்வரும். (உ-ம்.)

பல	அணி	பலவணி.	எனவரும்.
பலா	இலை	பலாவிலை.	
திரு	அடி	திருவடி.	
பூ	அரும்பு	பூவரும்பு.	
நொ	அழகா	நொவ்வழகா.	
கோ	அழகு	கோவழகு.	
கௌ	அழகு	கௌவழகு.	

உசஎ. ஏகார வுயிரீற்றின்முன் உயிர்முதன் மொழிவரின் இடையில் யகரமாவது வகரமாவது உடம்படுமெய்யாகவரும். (உ-ம்.)

அவனே அடித்தான், அவனேயடித்தான்
சே உழுதது, சேவுழுதது } எனவரும்.

உசஅ. குற்றியலுகர வீற்றின்முன் உயிர்முதன்மொ

ழிவந்தால் அவ்வுகரங்கெடும். உகரங்கெடநின்ற மெய்யின்மேல் வந்தவுயிரேறும். (உ-ம்.)

ஆடு அரிது	ஆடரிது.		எனவரும்.
அஃது இல்லை	அஃதில்லை.		
வரகு அரிது	வரகரிது.		
கொக்கு ஓடிற்று	கொக்கோடிற்று.		
குரங்கு ஏறிற்று	குரங்கேறிற்று.		
தெள்கு அழகிது	தெள்கழகிது.		

உசக. வேற்றுமைப்பொருளில் உயிரீற்றுமரப்பெயர்முன் வல்லெழுத்துவந்தாற் சிலவற்றின்முன்வந்தவல்லெழுத்தும், சிலவற்றின்முன் அவ்வல்லெழுத்திற் கினமாகிய மெல்லெழுத்தும், சிலவற்றின்முன் அம்முச்சாரியையுந்தோன்றும்.

(உ-ம்.)

பலாக்காய் அத்திச்செதிள் இலந்தைத்துளிர் கொன்றைப்பூ	வல்லெழுத்துத் தோன்றின
விளங்காய் காயாஞ்செதிள் மாந்துளிர் களம்பழம்	மெல்லெழுத்துத் தோன்றின

புளியங்காய் அரையஞ்செதிள் கடப்பந்துளிர் வேப்பம்பழம்	அம்முச்சாரியை தோன்றிற்று.

அன்றியும் ஐகாரவீற்று மரப்பெயர்களுட்சில பனங்காய், மாதளம்பழம் என ஐகாரங்கெட்டு அம்முச்சாரியை பெற்றும்வரும்.

இம்மரப்பெயர்களின்முன் அல்வழியில்வரும் வல்லினமும், இருவழியிலும் வருமெல்லினமும், இடைஇனமும், அவ்வவ்வீறு கூறுமிடத்துக் கூறப்படும்விதிகளைப்பெறும்.

௨௫0. மூன்று சுட்டிடைச் சொன்முன்னும், எ என்னும் வினாவிடைச்சொன்முன்னும், யகரமொழிந்த மெய்கள்வரின் வந்தவெழுத்துமிகும். (உ-ம்.)

அக்கொற்றன்	இக்கொற்றன்	எனவரும்.
உக்கொற்றன்	எக்கொற்றன்	
அந்நாள்	இந்நாள்	
உந்நாள்	எந்நாள்	
அவ்வாழ்வு	இவ்வாழ்வு	
உவ்வாழ்வு	எவ்வாழ்வு	

௨௫௧. இவ்விடைச்சொற்களின்முன் யகரமும் உயிரும்வந்தால்இடையில் வகரந்தோன்றும். (உ-ம்.)

அவ்யானை இவ்யானை
உவ்யானை எவ்யானை
அவ்வுயிர் இவ்வுயிர்
உவ்வுயிர் எவ்வுயிர் } எனவரும்.

உருஉ. அந்த, இந்த, எந்த, என மரூஉமொழிகளாய்வருஞ் சுட்டுவினாக்களின் முன் வரும் வல்லினமிகும். வருமெல்லினமும் இடையினமும் இயல்பாம். (உ-ம்)

அந்தக்கல் இந்தக்கல் எந்தக்கல்
அந்தமலை இந்தமலை எந்தமலை
அந்தயானை இந்தயானை எந்தயானை } எனவரும்.

அகரவீறு.

உருங. அகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொன் முன்வரும் வல்லெழுத்து இருவழியிலுமிகும். (உ-ம்)

அல்வழி	வேற்றுமை.	
விளக்குறிது	விளக்குறுமை	எனவரும்.
அதச்சிறிது	அதச்சிறுமை	

உருச. அகரவீற்றுச் செயவென்னும் வினையெச்சத்தின் முன்னும், இடைச்சொன்முன்னும், உரிச்சொன்முன்னும், வரும் வல்லினமிகும். (உ-ம்)

உண்ணக்கொண்டான்
புலிபோலப்பாய்ந்தான் } வினையெச்சம்.

பொள்ளெனப்புறம்வேரார்-இடைச்சொல்

தவப்பெரியன் - உரிச்சொல் எனவரும்.

௨௫௫, அகரவீற்றுப்பெயரெச்சத்தின்முன்னும், வியங்கோள் வினைமுற்றின்முனனும், அஃறிணைப்பன்மைவினைமுற்றின்முன்னும், ஏவல்வினைமுற்றின் முன்னும், ஆறும் வேற்றுமையின் அகரவுருபின்முன்னும், அம்மவென்னும்இடைச்சொன்முன்னும், வரும் வல்லினம் இயல்பாம். உ-ம்,

உண்டகுதிரை
உண்கின்றசெந்நாய் } பெயரெச்சம்.
உண்ணுததகர்

வாழ்கசொற்ற
வாழியசாத்தா } வியங்கோள் வினைமுற்று.

உண்டனகுதிரைகள்
உண்கின்றனசெந்நாய்கள் } அஃறிணைப் பன்மை வினைமுற்று
உண்பனதகர்கள்
உண்ணுதனபன்றிகள்

நடகொற்ற
கடசாத்தா } ஏவல்வினைமுற்று.

தனகைகள் - அகரவுருபு.

அம்மகொற்ற
அம்மசாத்தா } அம்மவென்னு மிடைச்சொல்.

அன்றியும் உண்ணியகொண்டான் உண்ணியசென்றான் எனச்செய்யுளிலே வருஞ்செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்தின்முன் வரும்வல்லினம் இயல்பாமெ

னவும், வாழியசாத்தா என்பது வாழிசாத்தா என வீறு கெடுமெனவும், கெட்டவிடத்து வரும்வல்லினம் இயல்பா மெனவும் அறிக.

௨௫௩. மேற்கூறிய அகரவீற்றுச்சொற்களின் முன் வருமெல்லினமும் இடையினமும் இருவழியிலும் இயல் பாம். (உ-ம்.)

அல்வழி.	வேற்றுமை.	
விளாநீண்டது	விளாநீட்சி	} எ-ம்,
அதவலிது	அதவலிமை	

உண்ணமாண்டது
உண்டமான்
உண்டனவானரங்கள் } எ-ம், வரும்.

மற்றவைகளு மிப்படியே.

௨௫௪. பலசிலஎன்னும் அகரவீற்றுச்சொற்கள் தம் முன்னர்த்தாம்வரின் வருமொழி முதலெழுத்து இயல்பா கியும், மிக்கும், நிலைமொழிலகரமிரட்டித்தும், நிலைமொழி யீற்று அகரங்கெட லகரம் றகரமாய்த் திரிந்துந் திரியா மலும் வரும். (உ-ம்)

பலபல	சிலசில	
பலப்பல	சிலச்சில	
பல்லபல	சில்லசில	} எனவரும்.
பற்பல	சிற்சில	
பல்பல	சில்சில	

அன்றியும் இவ்விருமொழிகளின் முன் பிறசொற்கள் வரின் பலகலை பல்கலை சிலசேனை சில்சேனை பலமலை பன்மலை சிலமலை சின்மலை பலயானை பல்யானை சிலயானை சில்யானை என நிலைமொழிஈற்று அகரங்கெடாமலுங் கெட்டும் வருமெனவுமறிக.

ஆகாரவீறு.

உருஅ. ஆகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொன்முன் வரும்வல்லினம் இருவழியிலுமிகும். (உ-ம்

அல்வழி	வேற்றுமை	
தாராக்கடிது	தாராக்கடுமை	
மூங்காச்சிறிது	மூங்காச்சிறுமை	எனவரும்.
உசாத்தீது	உசாத்தீமை	
வயாப்பெரிது	வயாப்பெருமை	

உருகூ. அல்வழியில் ஆ-மா-ஆமா-என்கிற மூன்றுபெயர்களின்முன்னும், யாவென்னும் வினாப்பெயர் முன்னும், ஆ என்னும் ஈற்றுவினாவிடைச்சொன்முன்னும், ஆகாரவீற்றஃறிணைப் பன்மைவினைமுற்றின் முன்னும், ஆகாரவீற்றேவல்வினைமுற்றின்முன்னும், மியாவென்னு மிடைச்சொன்முன்னும்வரும்வல்லினம் இயல்பாம், (உ-ம்.)

ஆகுறிது மாசிறிது ஆமாபெரிது எ-ம்
யாகுறியன யாசிறியன யாதியன எ-ம்

சாத்தனாகொண்டான்
கொற்றனாசென்றான் } எ-ம்.

உண்ணாசுதிரைகள்
ஓடாசெந்நாய்கள்
நடவாதகர்கள்
செய்யாபன்றிகள்
} எ-ம்.

தாகொற்றா
வாசாத்தா
} எ-ம்.

கேண்மியாகொற்றா
சென்மியாசாத்தா
} எ-ம். வரும்.

அன்றியும் உண்ணாக்கொற்றன் எனஈறுகெட்டபெய ரெச்சத்தின்முன்னும், உண்ணாப்போனான் எனஈறுகெட்ட வினையெச்சத்தின் முன்னும் செய்யாக்கொடுத்தான் என உடன்பாட்டு வினையெச்சத்தின்முன்னும்வரும் வல்லின மிகுமெனக்கொள்க.

௨௧௰. மேற்கூறிய ஆகாரவீற்றுச் சொற்களின்முன் வருமெல்லினமும், இடையினமும் இருவழியிலுமியல்பாம்.

தாராஞான்றது தாராஞாற்சி
மூங்காவலிது மூங்காவன்மை
} எ-ம்.

ஆநீண்டது ஆநீட்சி
ஆயாது ஆயாப்பு
} எ-ம்.

யாநீண்டன
யாவலியன
} எ-ம்.

சொற்றனுநடந்தான்
சொற்றனுவந்தான் } எ-ம்.

உண்ணுநாகங்கள்
நடவாயானைகள் } எ-ம்.

தாநாகா
வாவளவா } எ-ம்.

கேண்மியாநாகா எ-ம், வரும்.

சுறவுக்கோடு புறவுச்சிறை எனத் தற்றெழுத்தின் கீழ் நின்ற ஆகாரங்குறுகி உகரச்சாரியை பெறுமெனவும் உகரச்சாரியை பெற்றவிடத்துவரும் வல்லினமிகுமெனவுங்கொள்க.

இகரவீறு.

௨௲௧. வரும் வல்லினம்இகர வீற்று மொழிகளிலே அல்வழியில் எழுவாய்த்தொடரிலும், வினைமுற்றுத்தொடரிலும்,உம்மைத்தொகையிலும், இயல்பாம். இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையிலும், உவமைத்தொகையிலும்,செய்தென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்தொடரிலும், குறிப்புவினையெச்சத்தொடரிலும், இடைச்சொற்றொடரிலும், உரிச்சொற்றொடரிலும், சிறுபான்மை பிறதொடரிலு மிகும்.

(உ-ம்.)

பருத்திகுறிது
கொடிசிறிது } ...எழுவாய்த்தொடர்

உண்டிசாத்தா
உண்ணுதிகொற்றா } ..முன்னிலைவினைமுற்று

எறிசாத்தா } ...ஏவல்வினைமுற்று
படிகொற்றா

பரணிகார்த்திகை } ...உம்மைத்தொகை
வெள்ளிசனி

வரும்வல்லின மியல்பாயின.

மாசித்திங்கள் } ...பண்புத்தொகை.
அலிக்கொற்றன்

காவிக்கண் - உவமைத்தொகை.

தேடிக்கொண்டான் } ...செய்தென்னும்
ஓடிப்போனான் வினையெச்சம்.

நாளன்றிச்செய்தான் } குறிப்புவினையெச்சம்,
நாளின்றிப்போனான்

இனிச்செய்வேன் - இடைச்சொல்.
கடிக்கமலம் - - உரிச்சொல்.

வரும்வல்லினமிக்கன.

௧௬௨. இகரவீற்று மொழிகளின்முன் வேற்றுமையில் வரும்வல்லினம்மிகும். (உ-ம்.)

கரிக்கோடு - கிளிச்சிறகு }
நரித்தலை - பருத்திப்பூ } எனவரும்.
மாசித்திருவிழா- காவித்தடம் }

வரும்வல்லினம் ஏரிகட்டினான் என இரண்டனுருபு தொகவருமிடத்து இயல்பாமெனவும், ஏரிகரை குழவிகை

ஸனச்சிறுபான்மை அஃறிணைப்பெயரிடத்து வேற்றுமையில் இயல்பாமெனவுங்கொள்க.

சுவையையுணர்த்தும் புளி என்பதன்முன் வலிவரின் புளிக்கறி புளிங்கறி என வரும்வல்லெழுத்தாவது அதற்கினமாகியமெல்லெழுத்தாவது மிகுமென்றறிக.

உ௱௩. மேற்கூறிய இகரவீற்று மொழிகளின்முன் மெல்லினமும் இடையினமும்வரின் அவை இருவழியினு மியல்பாம். (உ-ம்.)

அல்வழி	வேற்றுமை	
பருத்திநீண்டது	பருத்திநீட்சி	என வரும்.
கொடிவலிது	கொடிவன்மை	
தேடிநின்றான்	...	
ஓடிவந்தான்	...	

மற்றவைகளு மிப்படியே.

ஈகாரவீறு.

உ௱௪. ஈகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொன்முன் இருவழியிலும்வரும் வல்லினமிகும். (உ-ம்.)

அல்வழி	வேற்றுமை	
ஈக்குறிது	ஈச்சிறுமை	என வரும்.
தீச்சிறிது	தீச்சிறுமை	
வீப்பெரிது	வீப்பெருமை.	

வரும்வல்லினம் அல்வழியில் பீ குறிது நீ குறியை

எனப் பீ நீ என்னும் பெயர்களின்முன் இயல்பாகவும், ஈ கொற்று, சொத்தா என ஈகாரவீறறேவல் வினைமுற்றின் முன் இயல்பாகவும், மீ என்பதன்முன் மீகண் என இயல்பாதலன்றி மீக்கூற்று, மீக்கோள்,என வல்லெழுத்தும் மீந்தோல் என மெல்லெழுத்து மிகவும் பெறுமெனவறிக.

உ௬௫. மேற்கூறிய ஈகாரவீற்று மொழிகளின் முன் இருவழியிலு மெல்லினமும் இடையினமும் வரின் அவை இயல்பாம். (உ-ம்)

அல்வழி.	வேற்றுமை.	
ஈநீண்டது	ஈநீட்சி	எனவரும்.
தீவலிது	தீவன்மை	

முற்றிய லுகரவீறு.

உ௬௬. முற்றிய லுகரவீற்றுப் பெயர்களின்முன் இருவழியிலும் வரும்வல்லினமிகும். (உ-ம்)

அல்வழி.	வேற்றுமை.	
வடுக்குறிது	வடுக்குறுமை	எனவரும்.
மதுச்சிறிது	மதுச்சிறுமை	
பசுத்தீது	பசுத்தீமை	
திருப்பெரிது	திருப்பெருமை	

உ௬௭. முற்றுகரவீற்று அது இது உது என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர்முன்னும் எது என்னும் வினாப்பெயர்முன்னும், ஒரு இரு அறுஎழு என்னும் விகாரப்பட்டுவரும் எண்ணின் முன்னும், ஏவல்வினைமுற்றின்முன்னும், ஒடு என்னு மூன்

றனுருபின்முன்னும், அது என்னும் ஆறனுருபின்முன்னும் வரும்வல்லினம் இயல்பாம். (உ-ம்.)

அல்வழி.	வேற்றுமை.	
அதுகுறிது	அதுகண்டான்	எனவரும்.
இதுசிறிது	இதுசெகுத்தான்	
உதுபெரிது	உதுதந்தான்	
எதுசிறிது	எதுபெற்றான்	
ஒருகை	அவனொடுசென்றான்	
இருசேனை	அவனதுகை	
அறுதானை ...	... ...	
எழுபுலி ...	... ...	
விடுசாத்தா	... ...	
எடுகொற்றா	... ...	

௨௬அ. மேற்கூறிய முற்றிய லுகரவீற்று மொழிகளின்முன் உயிர்வரின் அவ்வுயிர் பொதுவிதியால் இருவழியினும் வந்த வகரவுடம்படு மெய்யோடியைவதன்றிச் சிறுபான்மை நிலைமொழியீற்று உகரங்கெட அவ்வுகரங்கெட நின்ற மெய்யோடியையும். மெல்லினமும் இடையினமும் வரின் அவை இருவழியினு மியல்பாம். (உ-ம்)

அல்வழி.	வேற்றுமை.	
பசுவழங்கிது	பசுவழகு	என-ம்.
கதவழகிது	கதவழகு	
வரவரிது	வரவருமை	

வடுநீண்டது	வடுநீட்சி	என, வரும்.
பசுவலிது	பசுவன்மை	

மற்றவைகளுமிப்படியே.

குற்றிய லுகரவீறு.

உகூக. வன்றொடர் குற்றியலுகரவீற்று மொழிகளின்முன் வரும்வல்லினம் இருவழியிலுமிகும். (உ-ம்)

அல்வழி.	வேற்றுமை.	
கொக்குக்கடிது	கொக்குக்கடுமை	எனவரும்.
கச்சுச்சிறிது	கச்சுச்சிறுமை	

படித்துச்சென்றான், கற்றுப்பேசினான் என வினைச்சொன்முன் அல்வழியிலே வல்லினமிக்கன.

உஎ௰. மென்றொடர் குற்றியலுகரவீற்று மொழிகளின்முன் வரும்வல்லினம் அல்வழியிலியல்பாம். வேற்றுமையிலே மிகும். (உ-ம்)

அல்வழி.	வேற்றுமை.	
குரங்குகடிது	குரங்குக்கால்	எனவரும்.
அம்புதீது	அம்புத்தலை	

அறிந்துகொண்டான், நடந்துசென்றான் என வினைச்சொன்முன் அல்வழியில்வல்லினமியல்பாயின.

உஎக. நெடிற்றொடர், ஆய்தத்தொடர், உயிர்த்தொடர், இடைத்தொடர் என்னும் இந்நான்குதொடர் குற்றியலுகரவீற்று மொழிகளின்முன் வரும்வல்லினம் இருவழி

விலுமியல்பாம். (உ-ம்)

அல்வழி.	வேற்றுமை.	
நாகுகடிது.	நாகுகடுமை	எனவரும்.
எஃகுதீது	எஃகுதீமை	
வரகுசிறிது	வரகுசிறுமை	
தெள்குபெரிது	தெள்குபெருமை	

ஏருகால், அஃகுபிணி, பொருதுசென்றான், எய்து கொன்றான் எனவினைச்சொன்முன் அல்வழியில்வல்லினமி யல்பாயின.

உஎஉ, மேற்கூறிய அறுவகைக்குற்றிய லுகரவீற்று மொழிகளின்முன் வருமெல்லினமும் இடையினமும் இரு வழியிலுமியல்பாம். (உ-ம்.)

அல்வழி	வேற்றுமை.	
கொக்குநெடிது	கொக்குநெடுமை	எனவரும்.
குரங்குவந்தது	குரங்குவருகை	
நாகுஞான்றது	நாகுஞாற்சி	
எஃகுநீண்டது	எஃகுநீட்சி	
வரகுமாண்டது	வரகுமாட்சி	
தெள்குவலிது	தெள்குவன்மை	

இக்குற்றிய லுகரமொழிகள் வேற்றுமைப் பொரு ளிலே கொக்கின்கண், வண்டின்கால், நாகின்புறம், எஃகி ன்சிறுமை, வரகின்மாட்சி, தெள்கின்வன்மை எனப்பெரு

ம்பாலும் இன்சாரியைபெற்றேவரு மென்றறிக.

உஎ௩. டுவ்வையும் றுவ்வையும் இறுதியிலுடைய நெடிற்றொடர் உயிர்த்தொடர்குற்றியலுகரவீற்று மொழிகளின்முன்னர் நாற்கணமும்வரின் வேற்றுமையிற்பெரும்பாலும் உகரமேறிய டகர றகர மெய்களிரட்டும். (உ-ம்.)

ஆட்டுதர்	ஆற்றூறல்	எ-ம்.
ஆட்டுக்கால்	ஆற்றுக்கால்	
ஆட்டுமயிர்	ஆற்றுமணல்	
ஆட்டுவால்	ஆற்றுவழி	
பகட்டடி	வயிற்றணி	எ-ம்.
பகட்டுக்கால்	வயிற்றுக்குடல்	
பகட்டுமார்பு	வயிற்றுமயிர்	
பகட்டுவால்	வயிற்றுவலி	

சிறுபான்மை மலட்டுப்பசு, வறட்டாடு என அல்வழியில் இரட்டலும், வெருக்குக்கண் எருத்துமாடு என இருவழியிலும் பிறவொற்றிரட்டலும் உளவெனக்கொள்க.

உஎ௪. மென்றொடர் குற்றியலுகரவீற்று மொழிகளிலே சில நாற்கணமும்வரின் இருவழியிலும் வன்றொடர் குற்றியலுகரமாகவும்பெறும். (உ-ம்.)

கன்று ஆ	கற்றா	எ-ம்.
மருந்து பை	மருத்துப்பை	
சுரும்பு நாண்	சுருப்புநாண்	
கரும்பு வில்	கருப்புவில்	

என்பு உடம்பு	அற்புடம்பு	
அன்பு தளை	அற்புத்தளை	எ-ம்.
குரங்கு மனம்	குரக்குமனம்	

அன்றியும் பண்டு காலம் பண்டைக்காலம், இன்றுநா ள்இற்றைநாள் எனமெனவொரு – ர் குற்றியலுகர மொழிகள் சிறுபான்மை ஐகாரச்சாரியை இறுதியிற்பெற்று வருதலு முளவெனக்கொள்க.

உஎ௫ திசைப்பெயர்களும் பிறபெயர்களும் வந்துபு ணருமிடத்துக் குற்றியலுகர வீற்றுத் திசைப்பெயர்களுட் சில ஈற்றுயிர்மெய்யுங்ககரமெய்யுங் கெடவும்சிலஈற்றுயிர் மெய்கெட்டுமேனின்ற றகரமெய்னகர மெய்யாக வும்லகர மெய்யாகவுந் திரியவும்பெறும். (உ-ம்.)

வடக்கு கிழக்கு	வடகிழக்கு	
குணக்கு கடல்	குணகடல்	
தெற்கு மேற்கு	தென்மேற்கு	எனவரும்.
மேற்கு கடல்	மேல்கடல்	

கிழக்கு என்பது கீழ்திசை கீழ்த்திசை கீழைத்திசை எ-ம், மேற்கு என்பது மேலைத்திசை எ-ம், விகாரப்பட்டு வருமெனவுங்கொள்க.

இத்திசைப்பெயர்கள் உம்மைத்தொகையிலே கிழக்கு மேற்கு தெற்குவடக்கு என இவ்விகாரங்களின்றியும் வரு மென வறிக.

௨௭௬. ஒன்றுமுதற் பத்தீறாகிய குற்றியலுகரவீற்றெண்ணுப்பெயர்கள் தம்முன் எண்ணுப்பெயரும் பிறபெயரும் வரின் இரண்டுபனை, மூன்றுபொருள், நான்குநாடு, ஐந்துகாசு, அறுசாத்திரம், ஏழாயிரம், எட்டுத்திசை, ஒன்பதுவாயில், பத்துக்காதம், என இயல்பாய் வருதலன்றி ஓராயிரம் ஒருபது எ-ம், ஈராயிரம் இருபது எ-ம், மூவாயிரம் முப்பது எ-ம், நாலாயிரம் நாற்பது எ-ம், ஐயாயிரம் ஐம்பது எ-ம், ஆறாயிரம் அறுபது எ-ம், எழாயிரம் எழுபது எ-ம், எண்ணாயிரம் எண்பது எ-ம், தொள்ளாயிரம் தொண்ணூறு எ-ம், பன்னிரண்டு - பதினாயிரம் - பதிற்றுக்கோடி எ-ம், பெரும்பாலும் விகாரப்பட்டுவரும். இவற்றுள் ஏழு என்பது முற்றியலுகரவீற்றெண்ணெனவறிக.

இவற்றுள் ஒன்றென்னு மெண்ணுப்பெயர் இயல்பாக வாராதெனவும், ஒன்பதின்முன் பத்தும் நூறும்வரின் நிலைமொழியின் இறுதி பதுகெட்டு முறையே ஒன் தொண்ணெனவும், தொள்ளெனவுந் திரிய வருமொழியாகிய பத்து நூறெனவும், நூறு ஆயிரமெனவுந் திரியுமெனவும், இவ்வெண்ணுப்பெயர்கள்முன்வரும் பத்தென்னும் எண்ணுப்பெயரினது இடையொற்று ஒருபதுஎனக் கெடுமெனவும் கெட்டவிடத்து ஒருபஃது எனஆய்தம்வருமெனவும்அறிக.

௨௭௭. ஒன்பதொழிந்த ஒன்றுமுதற் பத்திறுதியாகிய வெண்ணுப்பெயர்களை இரட்டித்துச் சொல்லுமிடத்து நிலைமொழியின் முதலெழுத்தொழிய அல்லனவெல்லாங் கெ

ட்டு முதனெடில் குறுகவும், வந்தன உயிராயின் வகரவொற்றும், மெய்யாயின் வந்தவெழுத்தும், மிகவும் பெறும். (உ-ம்)

ஒன்று	ஒன்று	ஒவ்வொன்று	எனவரும்.
இரண்டு	இரண்டு	இவ்விரண்டு	
மூன்று	மூன்று	மும்மூன்று	
நான்கு	நான்கு	நந்நான்கு	
ஐந்து	ஐந்து	ஐவ்வைந்து	
ஆறு	ஆறு	அவ்வாறு	
ஏழு	ஏழு	எவ்வேழு	
எட்டு	எட்டு	எவ்வெட்டு	
பத்து	பத்து	பப்பத்து	

ஊகாரவீறு.

௨௭௮. ஊகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொற்களின்முன் இருவழியிலும் வரும் வல்லினமிகும். (உ-ம்.)

அல்வழி.	... வேற்றுமை.	
கொண்மூக்குறிது	கொண்மூக்குறுமை	எ-ம்
ஊச்சிறிது	ஊச்சிறுமை	
கூப்பெரிது	கூப்பெருமை	
ஆடூக்குறியன்	ஆடூக்கை	எ-ம், வரும்.
மகடூச்சிறியள்	மகடூச்செவி	

பூவென்பதன்முன் பூக்கொடி என வரும்வல்லெழுத்து மிகுதலன்றிப்பூங்கொடிஎன அதற்கினமெல்லெழுத்து

மிகுமெனவுங்கொள்க.

உஎக. மேற்சொல்லப்பட்ட ஊகாரவீற்று மொழிக ளின்முன் வருமெல்லினமும் இடையினமும் இருவழியிலு மியல்பாம். (உ-ம்.)

அல்வழி.	வேற்றுமை.	
கொண்மூஞான்றது	கொண்மூஞாற்சி	எனவரும்.
ஊநீண்டது	ஊநீட்சி	
பூவலிது	பூவன்மை	
ஆடூநின்றான்	ஆடூநிலை	
மகடூவலியள்	மகடூவன்மை	

உஅ௦. எகரம் ஓரெழுத்தொருமொழியாய் வினாவிடைச்சொல்லாக வருவதன்றி வேறுமொழிகளின் இறுதியில் வாராமையாலும், அவ்விடைச்சொற்கு முன்னரேவிதிகூறப்பட்டமையாலும் இங்கே அவ்வீற்றிற்கு விதிகூறவில்லை.

ஏகாரவீறு.

உஅக. ஏகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொற்களின்முன் இருவழியிலும்வரும் வல்லினமிகும்.வருமெல்லினமு மிடையினமு மியல்பாம். (உ-ம்.)

அல்வழி	வேற்றுமை	
ஏக்கடிது	ஏக்கடுமை	எனவரும்.
சேச்சிறிது	சேச்சிறுமை	
தேப்பெரிது	தேப்பெருமை	
பேத்தீது	பேத்தீமை	
நேச்சிறிது	நேச்சிறுமை	

ஏஞான்றது	ஏஞாற்சி	
சேநீண்டது	சேநீட்சி	
தேவலிது	தேவன்மை	எனவரும்.
பேமாண்டது	பேமாட்சி	
நேயாது	நேயாப்பு	

உஅஉ. ஏகாரவீற்றிடைச்சொன்முன் வருமூவினமெய்களும் இயல்பாம். (உ-ம்.)

அவனேகொண்டான்	
அவனேநின்றான்	எனவரும்.
அவனேவந்தான்	

(ஐகாரவீறு.)

உஅங. ஐகாரவீற்றுச் சொற்களின் முன் வரும்வல்லினம் அல்வழியில் எழுவாய்த்தொடரிலும், வினைமுற்றுத்தொடரிலும், உம்மைத்தொகையிலும் இயல்பாம். பண்புத்தொகையிலும், உவமைத்தொகையிலும், இடைச்சொற்றொடரிலும், சிறுபான்மை பிறதொடரிலுமிகும். (உ-ம்.)

யானைகுறிது	
குதிரைசிறிது	எழுவாய்.
விடலைபெரியன்	
உண்டனைகொற்றா	...முன்னிலைவினைமுற்று.
தின்கின்றனைசாத்தா	
களைகொற்றா	...ஏவல்வினைமுற்று.
அமைசாத்தா	

நன்மைதீமை
பெருமைசிறுமை } ...உம்மைத்தொகை.

வரும்வல்லினமியல்பாயின.

உரிமைத்தொழில் ... பண்புத்தொகை.

சாரைப்பாம்பு
சித்திரைத்திங்கள் } இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

தாமரைக்கண்
குவளைக்கண் } ...உவமைத்தொகை.

மற்றைச்சாதி - இடைச்சொற்றொடர்-எனவரும்.

வரும்வல்லினமிக்கன.

உ௮௪. வேற்றுமையில் ஐகாரவீற்றுச்சொற்களின்முன் வரும்வல்லினமிகும். (உ-ம்.)

யானைக்கோடு பூனைச்செவி
சித்திரைத்திருவிழா குவளைத்தடம் } எனவரும்.

யானைகொண்டான் எனவிரண்டனுருபு தொகவருமிடத்து வரும்வல்லினமியல்பாதலு முளவெனக்கொள்க.

உ௮௫. மேற்சொல்லிய ஐகாரவீற்று மொழிகளின் முன் வருமெல்லினமும் இடையினமும் இருவழியினு மியல்பாம். (உ-ம்.)

யானைநின்றது யானைநிறம்
குதிரைவந்தது குதிரைவால்
உண்டனைநாகா ......
கனைவளவா ......
குவளைவிழி ...... } எனவரும்.

ஓரெழுத்தொரு மொழியாகிய தனிஐம்முன் கைஞ்ஞான்றது, கைஞ்ஞாற்சி, கைந்நீண்டது, கைந்நீட்சி, கைம்மாண்டது, கைம்மாட்சி என வருமெல்லினம் இருவழியினு மிகுமெனவறிக.

ஒகரவீறு.

உ௮௬. ஒகரவீற்று ஏவல்வினைமுற்றின்முன் வருமூவின மெய்களுமிகும். து வென்னுமேவல் வினைமுற்றும்இவ்விதி பெறும். (உ-ம்.)

நொ கொற்று	நொக்கொற்று	எனவரும்.
நொ நாகா	நொந்நாகா	
நொ வளவா	நொவ்வளவா	
து கொற்று	துக்கொற்று	
து நாகா	துந்நாகா	
து வளவா	துவ்வளவா	

வினையாதலின் அல்வழியிலேமிக்கன.

ஓகாரவீறு,

உ௮எ. ஓகாரவீற்றுப்பெயர்களின்முன் இருவழியிலும் வரும்வல்லின மிகும். மெல்லினமு மிடையினமுமியல்பாம்.

(உ-ம்.)

அல்வழி	வேற்றுமை	
ஓக்குறிது	ஓக்குறுமை	எ-ம்.
சோச்சிறிது	சோச்சிறுமை	
கோப்பெரிது	கோப்பெருமை	

ஓஞான்றது	ஓஞாற்சி	எ-ம், வரும்
சோநீண்டது	சோநீட்சி	
கோவலிது	கோவன்மை	

உஅஅ. ஓகாரவிடைச்சொன்முன் வருமூவின மெய்களு மியல்பாம்.

அவனோகொண்டான்	எனவரும்.
அவனோநின்றான்	
அவனோவந்தான்	

ஔகாரவீறு.

உஅகூ. ஔகார வீற்று முதனிலைத்தொழிற்பெயரும் ஏவல்வினைமுற்றுந் தம்முன் வலியு மெலியும் வகரமும்வரி ன் உகரச்சாரியைபெறும். தொழிற்பெயரின் சாரியையுக ரத்தின்முன் வரும்வல்லெழுத்துமிகும். ஏவல் வினையின் சாரியையுகரத்தின்முன் வலியியல்பாம். (உ-ம்.)

அல்வழி	வேற்றுமை	
கௌவுக்கடிது	கௌவுக்கடுமை	எ-ம்.
கௌவுநீண்டது	கௌவுநீட்சி	
வெளவுவலிது	வெளவுவன்மை	

கௌவுகொற்றா	எ-ம், வரும்.
கௌவுநாகா	
வெளவு வளவா	

உயிரீற்றுப்புணரியல்- முற்றிற்று.

உ-வது.

மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

உகய. மெய்யீற்றின்முன் உயிர்வரின்வந்தவுயிர் இருவழியிலும் அம்மெய்யோடு கூடியொன்றும். (உ-ம்)

அல்வழி	வேற்றுமை	
ஆணழகிது	ஆணழகு	எனவரும்.
வேலழகிது	வேலழகு	
புகழரிது	புகழருமை	

உகக. தனிக்குற்றெழுத்தைச் சேர்ந்தமெய்கள் தம்முன் உயிர்வந்தால் இருவழியிலும் இரட்டிக்கும். இரட்டித்தமெய்ம்மேல் வந்தவுயிரேறும். (உ-ம்.)

அல்வழி	... வேற்றுமை.	
மண்ணரிது	மண்ணருமை	எனவரும்.
பொன்னழகிது	பொன்னொளி	
கல்லழகிது	கல்லழகு	

உகஉ. யகரமல்லாதமெய்கள் தம்முன் யகரம்வந்தால் இருவழியிலும் இகரச்சாரியை பெறுதலுமுண்டு.

அல்வழி	வேற்றுமை.	
வேளியாவன்	வேளியானை	என்வரும்.
மாலியாது	மாலியாப்பு	
ஆணியாது	ஆணியாப்பு	

வேள்யாவன் என இகரச்சாரியை பெறுமல் வருதலே பெரும்பான்மையாம்.

உகரு. ஞ், ண், ந், ம், ல், வ், ள், ன், என்னும் இவ் வெட்டு மெய்யீற்று முதனிலைத் தொழிற்பெயரும் ஏவல்வி னைமுற்றுந் தம்முன் யகரமல்லாத மெய்கள்வரின் உகரச் சாரியைபெறும். தொழிற்பெயரின்சாரியை உகரத்தின் முன் வரும்வல்லினமிகும் ஏவல்வினையின்சாரியை உகரத்தி ன்முன்வரும் வல்லினமும் இவ்விருமொழிகளின் சாரியை யுகரத்தின்முன் வருமெல்லினமு மிடையினமு மியல்பாம்.

(உ-ம்.)

அல்வழி	வேற்றுமை.	
உரிஞுக்கடிது	உரிஞுக்கடுமை	எ-ம்.
உண்ணுஞான்றது	உண்ணுஞாற்சி	
பொருநுவலிது	பொருநுவன்மை	

உரிஞுகொற்றா
உண்ணுநாகா
பொருநுவளவா } எ-ம், வரும்

திரும், செல், வவ், துள், தின் முதலியவற்றோடும் இவ்வா றே யொட்டிக்கொள்க.

பொருநுக்கடிது என நகரவீற்றுச் சாதிப்பெயரும், வெரிநுக்கடிது என நகரவீற்றுச்சினைப்பெயரும், உகரச் சாரியை பெறுமெனவுங்கொள்க.

இவ்வெட்டீற்று ஏவல்வினைகளிலே உண்கொற்றா, தின் சாத்தா, வெல்பூதா, துள்வளவா என ண் ன் ல் ள் என் னுமிந்நான்கீறும் உகரச்சாரியை பெறுமலுமிற்கும்.

உகச. மொழிகளுக்கிறுதியில் வரும் ஞ், ந், ண், ன், ம், ய், ர், ழ், ல், ள், வ், என்னும் பதினொரு மெய்களிலே ஞகரவீற்றுமொழி உரிஞ் என்பதொன்றும், நகரவீற்றுமொழி பொருந் வெரிந் என்பன இரண்டுமேயன்றி வேறுமொழிகளின்மையாலும், அவைகட்கு மேற்கூறிய பொதுவிதியேயன்றி வேறுவிதியின்மையாலும் அவ்விரண்டீறுமொழித்து மற்றைய ஒன்பதீற்று மொழிகளுக்குஞ் சிறப்புவிதி கூறப்படும்.

ணகரனகரவீறு.

உகரு. ணகர னகரவீற்று மொழிகளின்முன் வல்லினம்வரின் அல்வழியில் அவ்விருமெய்களும் இயல்பாம். வேற்றுமையில் ணகரம் டகரமாகவும், னகரம் றகரமாகவுந் திரியும். அவ்விருவழியிலும் வருந் தகரம் ணகரத்தின்முன் டகரமாயும், னகரத்தின்முன் றகரமாயுந்திரியும். (உ-ம்)

அல்வழி	... வேற்றுமை.	
மண்குறிது	மட்குடம்	எ-ம்.
மண்சிறிது	மட்சாடி	
மண்டீது	மட்டேண்	
மண்பெரிது	மட்பானை	
பொன்குறிது	பொற்குடம்	எ-ம், வரும்.
பொன்சிறிது	பொற்சாடி	
பொன்றீது	பொற்றூண்	
பொன்பெரிது	பொற்பானை	

அல்வழியில் வரிற்கொள்ளும் எனச்செயினென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்தினிறுதி னகரம் றகரமாய்த்திரிதலும், மண்கொணர்ந்தான் பொன்கொணர்ந்தான் என இரண்டனுருபு தொகவருமிடத்தும், மண்புகுந்தும் வான்பறந்து மாலுமயனுங் காணவொருபொருள் என ஏழனுருபு தொக வருமிடத்தும், திரியாதியல்பாதலு முளவெனக் கொள்க.

௨௧௬. ணகர னகரவீற்று மொழிகளின்முன் மெல்லினமும் இடையினமும்வரின் இறுதி ணனக்கள் இருவழியிலும் இயல்பாம். அவ்விருவழியிலும் வருநகரம் ணகரத்தின்முன் ணகரமாயும், னகரத்தின்முன் னகரமாயுந்திரியும். (உ-ம்.)

அல்வழி	... வேற்றுமை.	
மண்ஞான்றது	மண்ஞாற்சி	எ-ம்.
மண்ணீண்டது	மண்ணீட்சி	
மண்மாண்டது	மண்மாட்சி	
மண்யாது	மண்யாப்பு	
மண்வலிது	மண்வன்மை	
பொன்ஞான்றது	பொன்ஞாற்சி	எ-ம், வரும்.
பொன்னீண்டது	பொன்னீட்சி	
பொன்மாண்டது	பொன்மாட்சி	
பொன்யாது	பொன்யாப்பு	
பொன்வலிது	பொன்வன்மை	

உ௬௭. தனிக்குற்றெழுத்தைச்சாராத ணகரனகரங்கள் வருநகரந்திரிந்தவிடத்து இருவழியிலுங்கெடும்.(உ-ம்)

அல்வழி ... வேற்றுமை
தூணன்று தூணன்மை } எ-ம்.
அரணன்று அரணன்மை
வானன்று வானன்மை } எ-ம். வரும்.
அரசனல்லன் அரசனன்மை

பசுமணன்று பசுமணன்மை செம்பொனன்று செம்பொனன்மை எனத்தொடர்மொழியிலே குறிலின்பின்னின்ற ணனக்களும் இருவழியிலும் வருநகரந்திரிந்தவிடத்துக் கெடுமெனவுமறிக.

உ௬௮. பாண், அமண், பரண், கவண், என்னுமொழிகளின்இறுதி ணகரம்வேற்றுமையில் வல்லினம்வரின் இயல்பாம். (உ-ம்)

பாண்குடி அமண்குடி } எனவரும்.
பரண்கால் கவண்கால்

உ௬௯. தன் என் நின் என்னும் விகாரமொழிகளின் இறுதினகரம் வேற்றுமையிற் பெரும்பாலுந் திரியாதியல்பாம். (உ-ம்)

தன்கை என்செவி } எனவரும்.
நின்பகை

௨௭௰. குயின், ஊன், எயின், எகின், தேன், மீன், மின், பின், பன், கன்என்னுமொழிகளின் இறுதினகரம்

வேற்றுமையில் வல்லினம்வரின் இயல்பாம். (உ-ம்)

குயின்கடுமை	மின்கடுமை	எனவரும்.
ஊன்சிறுமை	பின்சிறுமை	
எயின்குடி	பன்றீமை	
எகின்கால்	கன்கடுமை	
தேன்கடுமை	......	
மீன்கண்	......	

இவைகளிலே எயின், எகினென்பன எயினக்குடி எகினவாழ்வு என அகரச்சாரியைபெறுதலும், தேனென்பது தேக்குடம் தேங்குடம் என இறுதி னகரங்கெட ஒருகால் வரும்வல்லெழுத்தும் ஒருகால் அதற்கின மெல்லெழுத்து மிகப்பெறுதலும் தேமொழி என மெல்லெழுத்து வருமிடத்து ஈறுகெடுதலும், மின், பின், பன், கன்னென்னு மிந் நான்குசொற்களும், மின்னுக்கடிது பின்னுச்சிறிது பன்னு நன்று கன்னுவலிது என யகரமல்லாதமெய்கள்வருமிடத்து உகரச்சாரியை பெறுதலும் உளவெனவுமறிக.

மகரவீறு.

௩௱௧. மகரவீற்றுமொழிகளின்முன் அல்வழியில்வல்லினம்வரின் எழுவாய்த்தொடரிலும், உம்மைத்தொகையிலும், செய்யுமென்னும் பெயரொச்சத்தொடரிலும், வினைமுற்றுத்தொடரிலும், இடைச்சொற்றொடரிலும், சிறுபான்மைபிறதொடரிலு நிலைமொழியீற்றுமகரம் வரும்வல்லெழுத்திற்கினமாய்த்திரியும். பண்புத்தொகையிலும், உவமை

த்தொகையிலும், இறுதி மகரங்கெடும், கெட்டவிடத்து வரும் வல்லினமிகும். (உ-ம்.)

மரங்குறிது யாங்கொடியேம்	...எழுவாய்
நலந்தீது பணங்காசு	...உம்மைத்தொகை.
செய்யுங்காரியம் தின்னுஞ்சோறு	...பெயரெச்சம்.
உண்டனஞ்சிறியேம் தின்றனங்குறியேம்	...வினைமுற்று.
சாத்தனுங்கொற்றனும் பூதனுந்தேவனும்	...உம்மையிடைச் சொல்.
வட்டக்கடல் சதுரப்பலகை	...பண்புத்தொகை.
கமலக்கண்	... உவமைத்தொகை.

எனவரும் மற்றவைகளுமிப்படியே.

மரம்பெரிது, எனப்பகரம் வருமிடத்து இறுதிமகரம் இயல்பாமெனக்கொள்க.

௱ரு௨. மகரவீற்று மொழிகளின்முன் வேற்றுமையிலே வல்லினம்வரின் நிலைமொழியிறுதி மகரங்கெடும். கெட்டவிடத்துவரும் வல்லினமிகும். (உ-ம்)

மரக்கோடு மரச்செதிள் பழத்தோல் நிலப்பரப்பு	...எனவரும்.

செயங்கொண்டான், மணங்கண்டான் என இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையிலிறுதிமகரங்கெடாது வரும் வல்லெழுத்திற்கினமாய்த் திரியுமெனவுங்கொள்க.

௩௱௩. தனிக்குற்றெழுத்தின் கீழ்நின்ற மகரம் இருவழியிலும் வரும்வல்லினத்திற்கு இனமாகத்திரியும். (உ-ம்)

அல்வழி	வேற்றுமை.	
கங்குறிது	கங்குறுமை	எனவரும்.
அஞ்சிறிது	அஞ்சிறுமை	
செங்கோழி	நங்கை	
...	தஞ்செவி	
...	எந்தலை	

௩௱௪. மகரவீற்றுமொழிகளின்முன் மெல்லினம்வரின் இறுதிமகரம் இருவழியிலுங்கெடும். (உ-ம்)

அல்வழி	வேற்றுமை.	
மரஞான்றது	மரஞாற்சி	எனவரும்.
மரநீண்டது	மரநீட்சி	
மரமாண்டது	மரமாட்சி	

௩௱௫. தனிக்குறிலின் கீழ்நின்ற மகரம் ஞநக்கள்வந்தால் அவ்வெழுத்தாகத் திரியும். (உ-ம்)

அஞ்ஞானம்	அஞ்ஞானம்	எனவரும்.
எந்நூல்	தந்நூல் நந்நூல்	

௩௱௬. மகரவீற்றுமொழிகளின்முன்உயிரும் இடை

யினமும்வரின் அல்வழியில் எழுவாய்த்தொடரிலும், உம்மைத்தொகையிலும், செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்தொடரிலும், வினைமுற்றுத்தொடரிலும், இடைச்சொற்றொடரிலும், சிறுபான்மை பிறதொடரிலு நிலைமொழியிறுதிமகரங்கெடாமனிற்கும் பண்புத்தொகையிலும், உவமைத்தொகையிலும், இறுதிமகரங்கெடும். (உ-ம்)

மரமரிது மரம்வலிது	}	...எழுவாய்.
வலமிடம் நிலம்வானம்	}	...உம்மைத்தொகை.
உண்ணுமுணவு தின்னும்வள்வன்	}	...பெயரெச்சம்.
உண்டனமடியேம் உண்டனம்யாம்	}	வினைமுற்று.
அரசனுமமைச்சனும் புலியும்யானையும்	}	உம்மையிடைச்சொல்
வட்டவாழி வட்டயாழ்	}	பண்புத்தொகை.
பவளவிதழ் பவளவாய்	}	உவமைத்தொகை எனவரும்.

ஙாஎ. மகரவீற்றுமொழிகளின்முன் வேற்றுமையில் உயிரும் இடையினமும்வரின் இறுதிமகரங்கெடும். (உ-ம்)

மரவடி	மரவில்லை	எனவரும்ன இரண்
மரயாழ்	மரவேர்	டாகும்

செயமடைந்தான் மரம்வெட்டினுன் என இரண்டனுருபு தொகவருமிடத்து இறுதிமகரம் இயல்பாதலுமுள வெனக்கொள்க.

மகரவீற்று மொழிகளின்முன் உயிர்வரின் ஒரோவிடத்து குளம் ஆம்பல் குளாம்பல் மரம் அடி மராடி என வேற்றுமையிலும், ஓணம் அவிட்டம் ஓணுவிட்டம், கோணம் அகோணம் கோணுகோணம் என அல்வழியிலும், நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலும் விகாரப்பட்டு வருதலும், ஈம் கம் உரும் என்னு மிம்மூன்று சொற்களும், ஈமுக்கடிது, கம்முநீண்டது, உருமுவலிது என யகரமல்லாதமெய்கள் வருமிடத்து உகரச்சாரியைபெறுதலும்உள வெனவுமறிக.

யரழ்வீறு.

௩௱அ. ய் ர் ழ் என்னு மிம்மூன்று மெய்யீற்று மொழிகளின்முன் வரும் வல்லினம் அல்வழியில் எழுவாய்த்தொடரிலும், உம்மைத்தொகையிலும், வினைமுற்றுத்தொடரிலும், சிறுபான்மை பிறதொடரிலும் இயல்பாம். பண்புத்தொகையிலும், உவமைத்தொகையிலும், வினையெச்சத் தொடரிலுஞ் சிறுபான்மை பிறதொடரிலுமிகும். (உ-ம்.)

வேய்குறிது	எழுவாய்.
வேர்சிறிது	
வீழ்பெரிது	

யினமும்வரின்
மை. ௨.

மெய்பூதம் நார்பூ இகழ்புகழ்	உம்மைத்தொகை.
உண்டாய்கொற்ற உண்டனிர்சாத்தரே உண்டீர்பூதரே	முன்னிலை வினைமுற்று.
செய்கொற்றா சேர்சாத்தா வாழ்பூதா	ஏவல்வினைமுற்று,

வல்லினமியல்பாயின.

மெய்க்கீர்த்தி கார்ப்பருவம் பூழ்ப்பறவை	பண்புத்தொகை.
வேய்த்தோள் கார்க்குழல் காழ்ப்படிவம்	உவமைத்தொகை.

போய்க்கொண்டான், வினையெச்சம்.

வல்லினமிக்கன.

உண்ணியர்போவான் என ரகரவீற்று வினையெச்சத்தின்முன் இயல்பாமெனவும்,ழகரவீறு முன்னிலைவினைமுற்றிற்கும் வினையெச்சத்திற்கும் இன்றெனவுமுணர்க.

௱௯௬. ய் ர் ழ் என்னுமிம்மூன்றீற்றுமெய்களின்முன் வரும்வல்லினம் வேற்றுமையிலேமிகும். (உ-ம்.)

நாய்க்கால்	தேர்த்தலை	எனவரும்.
பூழ்ச்செவி	...	

வரும்வல்லினம் வேய்பிளந்தான்,தேர்செய்தான்,தமிழ்கற்ருன் என இரண்டனுருபு தொகவருமிடத்தும், வாய்புகுவது எனச்சிறப்பான்மை ஏழனுருபு தொகவருமிடத்தும், இயல்பாதலும், பேய்கோட்பட்டான்,பேய்க்கோட்பட்டான், சூர்கோட்பட்டான்,சூர்க்கோட்பட்டான் எனச்செயப்பாட்டுவினைமுடிக்குஞ் சொல்லாகவருமிடத்தும், கீழ்குளம், கீழ்க்குளம், எனக்கீழென்பதன் முன்னும் ஒருகாலியல்பாயும் ஒருகான்மிக்கும் வருதலுமுளவெனக்கொள்க.

௩௱ம. மேற்கூறிய ய் ர் ழ் என்னுமிம்மூன்றீற்றுமொழிகளின்முன் வரு மெல்லினமும், இடையினமும் இருவழியிலுமியல்பாம். (உ-ம்)

அல்வழி	வேற்றுமை.	
வேய்ஞான்றது	வேய்ஞாற்சி	எனவரும்.
வேர்நீண்டது	வேர்நீட்சி	
வீழ்யாது	வீழ்யாப்பு	
உண்டாய்நாகா	...	
உண்டீர்வள்வரோ	...	

மற்றவைகளுமிப்படியே.

மெய்ஞ்ஞான்றது, மெய்ந்நீண்டது, மெய்ம்மாண்டது-எ-ம். மெய்ஞ்ஞாற்சி,மெய்ந்நீட்சி, மெய்ம்மாட்சி எ-ம். தனிக்குறிற்கீழ்நின்ற யகரமெய்ம்முன் வருமெல்லினமிரு

வழியிலு மிகுமெனவும், வேயாது, வேயாப்பு என நெடிற் கீழ்நின்ற யகரமெய் யகரம்வரின் இருவழியிலுங் கெடுமெனவும், தமிழக்கோமான், தாழக்கோல் என இவ்விருமொழியும் ஒரோவிடத்து அகரச்சாரியை பெறுமெனவுங்கொள்க,

லகரளகரவீறு.

ஙாயக. லகரளகரவீற்று மொழிகளின்முன் வல்லினம்வரின் வேற்றுமையி னிலைமொழியீற்று லகரம் றகரமாகவும், ளகரம் டகரமாகவுந் திரியும். அல்வழில் இறுதி லளக்கள் ஒருகா லியல்பாகவும், ஒருகாற்றிரியவும்பெறும். வருந்தகரம் லகரத்தின்முன் றகரமாகியும் ளகரத்தின்முன் டகரமாகியுந் திரியும். (உ-ம்)

வேற்றுமை.

கற்குடம்	பாற்குடம்	எ-ம்,
கற்சாடி	பாற்சாடி	
கற்றூண்	விரற்றீமை	
கற்பானை	விரற்பெருமை	
கட்குடம்	வாட்குறுமை	
கட்சாடி	வாட்சிறுமை	
கட்டாழி	பொருட்டீமை	
கட்பானை	அருட்பெருமை	

அல்வழி.

கல்குறிது	கற்குறிது	எ-ம், வரும்,
கல்சிறிது	கற்சிறிது	
-	கற்றீது	
கல்பெரிது	கற்பெரிது	
முள்குறிது	முட்குறிது	
முள்சிறிது	முட்சிறிது	
முள்பெரிது.	முட்பெரிது	
-	முட்டீது	

௩௱௰௨. குற்றெழுத்தின் பின்னின்ற லளக்கள் அல்வழியில் வருந்தகரந் திரிந்தவிடத்து றகர டகரங்களாகத் திரிதலன்றி, ஆய்தமாகவுந்திரியும். (உ-ம்)

கற்றீது	கஃறீது	எனவரும்.
முட்டீது	முஃடீது	

நெற்கடிது, செற்சிறிது, கொற்றீது, சொற்பெரிது என இந்நான்குசொற்களி னிறுதி லகரம் அல்வழியில்வரும் வல்லினத்தின்முன் உறழாது திரிபொன்றையே பெறுமென்றறிக.

௩௱௰௩. குற்றெழுத்தைச்சாராத லளக்கள் அல்வழியில் வருந்தகரந்திரிந்த விடத்துக்கெடும். (உ-ம்)

வேறீது	தோன்றீயன்	எனவரும்.
வாடீது	வேடீயன்	

மேற்கூறிய லளக்கள் சிறுபான்மை தோன்றறீமை வேடீமை என வேற்றுமையிற்கெடுதலும், காற்றுணே, தாட்டுணை என அல்வழியிற் கெடாதுதிரிதலு முளவெனவு மறிக.

குற்றெழுத்தைச்சாராத லளக்கள் தகரமொழிந்தவல்லினம்வரின் கால்கடிது, மரங்கள்கடிய என எழுவாய்த் தொடரில் உறழாதியல்பாதலும், வேற்படை, வாட்படை எனப் பண்புத்தொகையிலும், வந்தாற்செய்வேன் எனச் செயினென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்தொடரிலும், உறழாதுதிரிதலும், கால்குதித்தோடி, வாள்போழ்ந்தட்ட என மூன்றனுருபு தொகவருமிடத்தும், ஏனல்காப்பவள், திரள்காப்பவன் என இரண்டனுருபு தொகவருமிடத்துந் திரியாதியல்பாதலுமுள வெனக்கொள்க.

௲௱௯௪. லகர ளகரவீற்று மொழிகளின்முன் மெல்லினம்வரின் இருவழியிலும் லகரம் னகரமாயும், ளகரம் ணகரமாயுந் திரியும். வருநகரம் லகரத்தின்முன் னகரமாயும், ளகரத்தின்முன் ணகரமாயுந்திரியும். (உ-ம்)

அல்வழி.	வேற்றுமை.	
கல்-கன்ஞெரிந்தது	கன்ஞெரி	என வரும்.
வில்-வின்னீண்டது	வின்னீட்சி	
புல்-புன்மாண்டது	புன்மாட்சி	
முள்-முண்ஞெரிந்தது	முண்ஞெரி	
புள்-புண்ணீண்டது	புண்ணீட்சி	
கள்-கண்மாண்டது	கண்மாட்சி	

௩௱௰௫. குற்றெழுத்தைச்சாராத லளக்கள் இருவழி யிலும் வருநகரந்திரிந்தவிடத்து க்கெடும். (உ-ம்)

அல்வழி.	வேற்றுமை.	
வேனன்று	வேனன்மை	எனவரும்.
பொருணன்று	பொருணன்மை	

கருங்கனன்று, கருங்கொணன்று எனத்தொடர்மொழியிறுதியிலே தனிக்குறிற்கீழ்நின்ற லளக்களுங் கெடுமெனவுங்கொள்க.

௩௱௰௬. லகர ளகரவீற்று மொழிகளின்முன் இடையினம்வரின் இருவழியிலும் இறுதி லளக்கள் இயல்பாம். (உ-ம்.)

அல்வழி	வேற்றுமை.	
கல்யாது	கல்யாப்பு	எனவரும்.
விரல்வலிது	விரல்வன்மை	
முள்யாது	முள்யாப்பு	
வாள்வலிது	வாள்வன்மை	

இல்லென்கிற இன்மைப்பொருளை யுணர்த்துஞ்சொல் ஐகார ஆகாரச்சாரியைகளுளொன்றைப் பெற்றேனும்,இவ் விருசாரியைகளு ளொன்றையும் பெறுமலேனும், நிற்கும். ஐகாரச்சாரியை பெற்றவிடத்து இல்லைபொருள் இல்லைப் பொருள் என வரும்வல்லினம் ஒருகாலியல்பாயும் ஒருகால்மிக்கும் வருமெனவும், ஆகாரச்சாரியை பெற்றவிடத்து இல்லாப்பொருள்என வரும்வல்லின மிகுமெனவும்,இவ்வி

ருச்சாரியையும் பெருதவிடத்து இல்பொருள் என இயல்பா மெனவுங்கொள்க.

[வகரவீறு.]

௩௱௰எ. அவ், இவ், உவ் என்னும் அஃறிணைப் பலவின்பாலை யுணர்த்திவருஞ் சுட்டுப்பெயர்களி னிறுதி வகரம் அல்வழியில் வல்லினம்வரின் ஆய்தமாகத்திரியவும், மெல்லினம்வரின் வந்தவெழுத்தாகத் திரியவும், இடையினம்வரின் இயல்பாய் நிற்கவும்பெறும். (உ-ம்)

அஃகடியன இஃசிறியன
உஃபெரியன ... } எ-ம்,

அஞ்ஞான்றன இந்நீண்டன
உம்மாண்டன ... } எ-ம்,

அவ்யாத்தன இவ்வளர்ந்தன
உவ்வாழ்ந்தன ...... } எ-ம், வரும்.

அன்றியுந் தெவ்வென்னுமொழியிறுதி வகரம் யகரமல்லாத மெய்கள் வருமிடத்துத் தெவ்வுக்கடிது, தெவ்வுக்கடுமை, என வுகரச்சாரியை பெறுமெனவும், மகரம்வருமிடத்து ஒரோவழித்தெம்மன்னரென மகரமாய்த்திரியப் பெறுமெனவும் அறிக.

மெய்யீற்றுப்புணரியல்- முற்றிற்று.

ரு-வது.

பொதுப்புணரியல்.

ருளஅ. உயிரையு மெய்யையு மீறாகவுடைய வினைத் தொகைமுன் வரும் வல்லினம் இயல்பாம். (உ-ம்)

விரிகதிர்	எறிபடை	எனவரும்.
விடுகணை	ஓடுபாம்பு	
சுட்டுதனம்	அறைகடல்	
உண்கலம்	கொல்களிறு	
செய்கடன்	சேர்புகழ்	
கொள்கலம்	தின்பண்டம்	

இவற்றின்முன் விரிமலர், கொல்யானை என வருமெல் லினமும் இடையினமு மியல்பாமெனவும், ண ன ல ள இந்நான்கீற்றின்முன் வருந் தகரமு நகரமுந் திரியுமென வுங்கொள்க.

ருளகூ. உயர்திணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களி னீற் றுமெய்கள் வல்லினம்வரின் இருவழியிலும் இயல்பாம். அப்பெயர்களினீற்று உயிர்முன்னும் ய ர ழ ர ழ ர மெய்க ளின் முன்னும் வரும்வல்லினம் இருவழியிலு மிகாவாம்.

(உ-ம்)

அல்வழி	வேற்றுமை.	
அவன்குறியன்	அவன்கை	எ-ம்,
ஆண்சிறியன்	ஆண்செவி	
ஆண்பெரிது	ஆண்புறம்	

விடலைதீயன்	விடலைதலை	எ-ம், வரும்.
அவர்தீயர்	அவர்தலை	
சாத்திகுறியள்	சாத்திகை	
சாத்திபெரிது	சாத்திபுறம்	
தாய்தீயள்	தாய்தலை	
தாய்பெரிது	தாய்புறம்	

௩௨0. உயிரீற்று மெய்யீற்று விளிப்பெயர்முன் வரும்வல்லினம் பெரும்பாலு மியல்பாம். (உ-ம்)

வேந்துகேள்	சாத்தாசெல்	எனவரும்.
நங்காய்பார்	தாய்தா	
புலியேகொல்	கிள்ளாய்போ	

இவ்விளிப்பெயரின்முன் ஆடேக்கூருய், கோக்கூருய் என ஒரோவிடத்து வரும்வல்லின மிகுமெனவும், வேந்துநில், தாய்வாஎன வருமெல்லினமும் இடையினமும் இயல்பாமெனவுங்கொள்க.

௩௨௧. உயிரையு மெய்யையும் ஈருகவுடைய எண்ணுப்பெயர்முன்னும் நிறைப்பெயர்முன்னும் அளவுப்பெயர்முன்னும் அவ்வவற்றிற்குறைந்த அவ்வப்பெயர்கள் வரின் பெரும்பாலும் ஏ என்னுஞ்சாரியை இடையில்வரும்.

(உ-ம்)

ஒன்றேகால்	காலேகாணி	எ-ம்,	வரும்.
தொடியேகஃசு	கழஞ்சேகுன்றி	எ-ம்,	
கலனேபதக்கு	உழக்கேயாழாக்குஎ-ம்,		

ஒன்றரை, தொடியரை, குறுணிநானாழி, எனச் சிறு பான்மை ஏகாரச்சாரியை வாராதொழியுமெனவும் அறிக.

நாழி என்னும் அளவுப்பெயர்முன் உரி என்னும் அளவுப்பெயர்வரின் நாடுரி, என நிலைமொழி யீற்றுயிர்மெய் கெட்டு டகரமெய் தோன்றுமென்றும், உரி என்னும் அளவுப்பெயர்முன் ஏற்றமொழிகள்வரின் உரியவுப்பு,உரியபயறு என யகரவுயிர்மெய் வருமென்றுங்கொள்க.

௩௨௨. உயிரையு மெய்யையு முதலுமீறுமாகவுடைய வேற்றுமையுருபுகள், போனவிரண்டியலுள்ளும்இவ்வியலுள்ளும் வேற்றுமைப் பொருட்கெனக்கூறிய மெய்யுயிர் முதலீற்றுப்பெயர்களின் புணர்ச்சியைப் பெரும்பாலும் ஒத்து நிலைமொழியோடும் வருமொழியோடும் புணரும்.

நம்பிகண்வாழ்வு என உயிரீற்று உயர்திணைப்பெயர் முன் வேற்றுமையில் வரும்வல்லினமிகாவென்றும், ணகரம் இடையினம்வரின் இருவழியிலுமியல்பாமென்றும், விதித்தவாறு கண்ணுருபின் முதலுமீறு மியல்பாயின.

உறிக்கட்டயிர், என இகரவீற்றுச்சொன்முன் வேற்றுமைப்பொருளில் வரும்வல்லினமிகுமென்றும், ணகரம் வேற்றுமைப்பொருளில் வல்லினம்வரின் டகரமாய்த்திரியுமென்றும்,விதித்தவாறு கண்ணுருபின் முதலுமீறும்விகாரமாயின.

சிறுபான்மை நம்பிக்கு என இகரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்முன் வேற்றுமைப்பொருளில் வரும் வல்லினம்

இயல்பாமென்றவாறு இயல்பாகாமற் குவ்வுருபுமிகுதலுங் கொள்க.

கஉக. உயிரீற்று மெய்யீற்று இடைச்சொற்களும், உரிச்சொற்களும், மேற்கூறிய புணர்ச்சிவிதிக்குச் சிறு பான்மை வேறுபட்டும் வரும், (உ-ம்)

வண்டின்கால், என வேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சியில் வல்லினம் வந்தவிடத்து சாரியை இடைச்சொல்லினிறுதி னகரந் திரியாமலியல்பாயிற்று.

சென்மதிபெரும, என இகரவீற்றிடைச் சொன்முன் வரும்வல்லெழுத்து மிகாமலியல்பாயிற்று.

வரும்வல்லினம் மழகளிறு, நனிபேதை,கழிகண்ணோட்டம், என அகரஇகரவீற்று உரிச்சொற்களின்முன் மிகாமல் இயல்பாயும், தடந்தோள், எனஅகரவீற்றுரிச்சொன்முன் இனமெல்லெழுத்து மிகப்பெற்றும் புணர்ந்தன.

கஉச. விதியின்றி விகாரப்பட்டு வருவனவுஞ்சிலவுள, அவை மருவிவழங்குதல், ஒத்துநடத்தல், தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் நீளல், நிலைமாறுதல், என எழுவகைப்படும். மருவிவழங்குத லொன்றுந், தொடர்மொழியிலும்,மற்றவை பெரும்பாலும் ஒருமொழியிலும்வரும்.

கஉரு. மருவிவழங்குதல்விதியின்றிப் பலவாறுவிகாரப்பட்டு மருவிவரும். உ-ம்)

அருமருந்தன்னபிள்ளை என்பது அருமந்த பிள்ளைஎ-ம் கிழங்கன்னபழஞ்சோறு எ-து,கிழங்கம்பழஞ்சோறு எ-ம்

பாண்டியனாடுஎன்பது பாண்டிநாடு எ-ம், தஞ்சாவூர் எ-து, தஞ்சை எ-ம், வடுகன்றந்தை எ-து, வடுகந்தைஎ-ம், என்றந்தை எ-து, எந்தைஎ-ம், ஆற்றூர் எ-து, ஆறை எ-ம், வடக்குள்ளது எ-து, வடாது எ-ம், வரும்.

௬௨௬. ஒத்துநடத்தல் ஒரெழுத்து நின்றவிடத்து மற்றோரெழுத்துவந்து பொருள்வேறுபடாது நடத்தலாம்.

அவைவருமாறு.

அஃறிணையியற்பெயருள் குறிலிணையின்கீழ் மகரநின்றவிடத்து னகரம்வந்து பொருள்வேறுபடா தொத்துநடக்கும். (உ-ம்)

அகம்- அகன், முகம், முகன் }
நிலம்- நிலன், நலம், நலன், } எனவரும்.

மொழிமுத லிடைகளிலே சகர ஞகர யகரங்களின் முன் அகரநின்ற விடத்து ஐகாரம்வந்து பொருள் வேறுபடாதொத்து நடக்கும். (உ-ம்)

பசல்	பைசல்	
மஞ்சு	மைஞ்சு	எ-ம்,
மயல்	மையல்	

அமச்சு	அமைச்சு	
இலஞ்சி	இலைஞ்சி	எ-ம், வரும்.
அரயர்	அரையர்	

ஒரோவிடத்து மொழிக்குமுதலிலுஞ் சிலவிடத்து ஐகா

ரத்தின்பின்னும் யகரவொற்றின் பின்னும் நகர நின்றவிடத்து ஞகரம்வந்து பொருள்வேறுபடா தொத்துநடக்கும்.

(உ-ம்)

நண்டு	ஞண்டு	எ-ம்,
நெண்டு	ஞெண்டு	
நமன்	ஞமன்	
ஐந்நூறு	ஐஞ்ஞூறு	எ-ம்,வரும்.
செய்ந்நின்ற	செய்ஞ்ஞின்ற	

ஒரோவிடத்து அஃறிணைப் பெயரீற்றில் லகரமிருந்தவிடத்து ரகரம்வந்து பொருள் வேறுபடா தொத்துநடக்கும். (உ-ம்)

சாம்பல்	சாம்பர்	எனவரும்.
பந்தல்	பந்தர்	
குடல்	குடர்	

அஃறிணைப்பெயர்களில் ஒரோவிடத்து மென்றொடர்க்குற்றுகரமொழிகளினிறுதி உகரநின்றவிடத்து அர் வந்து பொருள்வேறுபடா தொத்துநடக்கும். (உ-ம்)

அரும்பு	அரும்பர்	எனவரும்.
சுரும்பு	சுரும்பர்	
வண்டு	வண்டர்	

௩௨௭. தோன்றலாவது எழுத்துஞ் சாரியையும் விதியின்றித் தோன்றுதலாம். (உ-ம்)

யாது-யாவது என வகர வுயிர்மெய் தோன்றிற்று குன்று-குன்றம் என அம்முச்சாரியை தோன்றிற்று. செல்

உழி-செல்வுழி, விண் அத்து-விண்வத்து, என மெய்யீற்றின்முன் உயிர்வர வகரமெய்தோன்றிற்று.

௩௨௮. திரிதலாவது ஓரெழுத்து மற்றோரெழுத்தாக விதியின்றித்திரிதலாம். (உ-ம்)

மாகி மாசி எனக் ககரஞ் சகரமாய்த்திரிந்தது மழைபெயின் விளையும்-மழை பெயில் விளையும் என னகரம் லகரமெய்யாய்த்திரிந்தது.

௩௨௯. கெடுதலாவது மெய்யாவது உயிராவது உயிர்மெய்யாவது விதியின்றிக்கெடுதலாம்.

யாடு - ஆடு, யானை-ஆனை என யகரமெய்கெட்டது யாவர்-யார் என வகரவுயிர்மெய் கெட்டது.

௩௩௰. நீளலாவது விதியின்றிக் குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தாக நீளலாம். (உ-ம்)

பொழுது-போழ்து என ஒகரம் ஓகாரமாகவும், பெயர்-பேர் என எகரம் ஏகாரமாகவு நீண்டன.

௩௩௧. நிலைமாறுதலாவது எழுத்துகள் ஒன்று நின்றவிடத் தொன்றுசென்று மாறிநிற்றலாம். (உ-ம்)

வைகாசி வைசாகி எ-ம், நாளிகேரம் நாரிகேளம் எ-ம், தசை சதை எ-ம், ஞிமிறு மிஞிறு எ-ம், சிவிறி விசிறி எ-ம், வரும்.

இவையன்றி, இலக்கணப்போலிமொழிகளும் விதியின்றி விகாரப்பட்டுவரும். (உ-ம்)

இல்முன் என்பது முன்றில் எனமாறி னகரவீற்றின்

முன் விதியின்றி றகரந்தோன்றப்பெற்றது. பொது வில் என்பது பொதியில் எனமுற்றுகர வீற்றின்முன் விதியின்றி இகரமும் யகரமெய்யுந் தோன்றப்பெற்றது.

பொதுப்புணரியல் - முற்றிற்று.

௪-வது.

வடவெழுத்துப்புணரியல்.

---

௩௩௨. வடவெழுத்துப்புணர்ச்சியாவது தமிழில் ஆங்காங்கு வந்து வழங்கும் வடமொழித் தொகைநிலைத் தொடர்களிலே நிலைமொழியும் வருமொழியும் வடநூற் புணர்ச்சி விதிப்படியேதோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என்னும் விகாரங்களைப் பொருந்தியாவது, இயல்பாகவாவது இயைந்துநிற்றலாம்.

வடவெழுத்தென்பது வடமொழியெழுத்தாம்.

வடநூலார் தோன்றலை - ஆகமமென்றும், திரிதலை-ஆதேசமென்றும், கெடுதலை-லோபமென்றுங் கூறுவர்.

௩௩௩. வடவெழுத்துக ளிவையென்றும், வடமொழிகள் தற்சமமாகியுந் தற்பவமாகியுந் தமிழில்வந்து வழங்குமாறு இவ்வாறென்றும், உணர்ந்தன்றி வடவெழுத்துப்புணர்ச்சி உணரலாகாமையின், அவை இவையென முன்னருணர்த்தப்படும்.

வடவெழுத்துகளுள்

உயிரெழுத்துகள்

𑌅 𑌆 𑌇 𑌈 𑌉 𑌊 𑌋 𑍠 𑌌
𑌏 𑌐 𑌓 𑌔 𑌅𑌂 𑌅𑌃 எனப்பதினைந்தாம்.

மெய்யெழுத்துகள்

𑌕 𑌖 𑌗 𑌘 𑌙 𑌚 𑌛 𑌜 𑌝 𑌞
𑌟 𑌠 𑌡 𑌢 𑌣 𑌤 𑌥 𑌦 𑌧 𑌨 𑌪
𑌫 𑌬 𑌭 𑌮 𑌯 𑌰 𑌲 𑌵 𑌶 𑌷
𑌸 𑌹 𑌳 𑌕𑍍𑌷 ᳵ𑌕 ᳶ𑌪.

எனமுப்பத்தேழாம்.

வடநூலார் உயிரை - அச்சென்றும், மெய்யை - அல்லென்றுங் கூறுவர்.

௲௲௪. உயிரெழுத்துகள் பதினைந்தனுள், அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ, என்னும் பத்தும், மெய்யெழுத்துகள் முப்பத்தேழனுள் க, ங, ச, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ம, ய, ர, ல, வ, ள, என்னும் பதினைந்தும், ஆகிய இருபத்தைந்தும் ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும்பொதுவெழுத்துகளாம்.

உயிரெழுத்துகளுள் அப்பத்தொழிந்த ஐந்தும், மெய்யெழுத்துகளுள் அப்பதினைந்தொழிந்த விருபத்திரண்டும், ஆகிய இருபத்தேழும் ஆரியத்திற்கேயுரிய சிறப்பெழுத்துகளாம்.

௫௫௫. ஆரியத்திற்குந் தமிழிற்கும்பொதுவெழுத்தா லாகி விகாரமுறாமல் தமிழில்வந்து வழங்கும் வடமொழி கள் தற்சமமொழிகளெனப்படும். (உ-ம்)

கமலம் காரணம் மணி
வேணு குங்குமம் மேரு } எனவரும்.

௫௫௬. ஆரியத்திற்கேயுரிய சிறப்பெழுத்தாலும் பொது வுஞ் சிறப்புமாகிய ஈரெழுத்தாலுமாகித் திரிதன் முதலி ய விகாரங்களைப்பெற்றுத் தமிழில்வந்து வழங்கும் வட மொழிகள் - தற்பவமொழிகளெனப்படும்.

அவைவருமாறு.

உயிர்களுள் மொழியிறுதி அகரம் உயர்திணையில் னக ரமும், அஃறிணையில் மகரமும் பெறும். (உ-ம்)

காமன் எ-ம்,
கும்பம் எ-ம், } வரும்.

மொழியிறுதி ஆகாரம் ஐகாரமாயும் ஈகாரம் இகர மாயுந்திரியும். (உ-ம்) மாலை எ-ம், புரி எ-ம், வரும்.

மொழியிறுதி ஊகாரம் உகரமாய்த்திரியும். (உ-ம்) சுயம்பு எனவரும்.

ஏழாமுயிர் இகரமாயும் இருவாயுந்திரியும். (உ-ம்) இட்டம் எ-ம், மிருகம் எ-ம், வரும்.

மெய்யெழுத்துகளுள் க, ச, ட, த, ப, என்னும் ஐந் துவருக்கங்களினடுநின்ற மும்மூன்றெழுத்துகளும் அவ்வ வ்வருக்கங்களின் முதலெழுத்துகளாகும். (உ-ம்)

நகம்	நாகம்	மேகம்	எ-ம்,	வரும்.
சலவாதிவிசயம்	சருச்சரை		எ-ம்,	
பீடம்	பீடை	திடம்	எ-ம்,	
தலம்	தினம்	தரை	எ-ம்,	
பலம்	பந்தம்	பாரம்	எ-ம்,	

அன்றியும் எட்டாமெய் யகரமுமாகும். (உ-ம்) பங்கயம் எனவரும்.

பதினாறுமெய்யும் பதினெட்டாமெய்யும் றகரமாகும். (உ-ம்) உற்பலம் எ-ம், அற்புதம் எ-ம், வரும்.

இருபதாமெய் மொழி யிடையிற் பெரும்பாலும் னகரமாகும் (உ-ம்) தினம் மனம் எனவரும்.

இருபத்தொன்று மெய்முதல் அவ்வருக்கத்து நான்கு மெய்களும் வகரமுமாகும். (உ-ம்)
பாவம் எ-ம், கவம் எ-ம், விந்து எ-ம், வீமன் எ-ம், வரும்

இருபத்தெட்டாமெய் றகரமாகும். (உ-ம்) கற்பகம் எனவரும்.

இருபத்தொன்பதாமெய் ஒரோவிடத்துப் பகரமுமாகும். (உ-ம்) காப்பியம், எனவரும்.

முப்பதாமெய் மொழிக்கு முதலிற் சகரமும், இடையிற் சகரமும் யகரமுமாகும். (உ-ம்) சாலை எ-ம், பாசம், மயானம், எ-ம், வரும்.

முப்பத்தொன்றாமெய் மொழிக்கு முதலிற்சகரமும், இடையிலுங் கடையிலும் டகரமுமாகும். (உ-ம்) சண்முகம் எ-ம், விட்டம் எ-ம், பாடை எ-ம், வரும்.

முப்பத்திரண்டாமெய் மொழிக்குமுதலிற் சகரமும், இடையிற்சகரமுந் தகரமுமாகும். (உ-ம்) சித்தி எ-ம், வாசம், வாதனை எ-ம், வரும்.

முப்பத்து மூன்றாமெய் மொழிக்கு முதலிற்கெடும் இடையிலுங் கடையிலுங் ககரமாகத்திரியும். (உ-ம்) அரன் எ-ம், மோகம் எ-ம், அகி எ-ம், வரும்.

முப்பத்தைந்தாமெய் மொழிக்குமுதலி லொருககரமும், இடையிலுங் கடையிலு மிருககரமுமாகும் (உ-ம்) கிரம் எ-ம், பக்கம் எ-ம், குக்கி எ-ம் வரும்.

வடமொழிகளுள் இரண்டு மெய்களிணைந்து ஒரெழுத்துப்போல வருமிடத்து நகர யகர ரகர லகரங்களுக்கு முன்னின்றமெய்கள், மொழிக்குமுதலிலும் இடையிலும் இகரம்பெறும். (உ-ம்)

முதல்	இடை	
சினேகம்	விக்கினம்	
தியாகம்	வாக்கியம்	எனவரும்.
திரவியம்	வக்கிரம்	
கிலேசம்	சுக்கிலம்	

இணைந்துநிற்கு மகர வகரங்களுக்கு முன்னின்றமெய்கள், மொழிக்குமுதலிலும் இடையிலும் உகரம்பெறும்.

(உ-ம்)

முதல்.	இடை.	
சுமார்த்தன்	பதுமம்	எனவரும்.
துவசம்	பக்குவம்	

மொழிக்கிடையில் ந ய ர ல வக்களுக்கு முன்னின்ற மெய்கள், பெரும்பாலும் இரட்டித்துவரும். அவை யிரட்டித்துவருதல்-மேற்காட்டிய வுதாரணங்களிற் கண்டுகொள்க.

இணைந்துநிற்கு நகரத்திற்கு முன்னின்றமெய் அகரம்பெறும். (உ-ம்) அரதநம் எனவரும்.

தனிக்குறிலின்கீழ்நின்ற ரகரம் பின்னின்ற மெய்களோடு இணைந்துநிற்கும்போது உகரம்பெறும். (உ-ம்) அருக்கன், கருப்பம் எனவரும். பிறவுமன்ன.

நகர யகர ரகர லகர வகர மகரங்களல்லாத மெய்களுக்கு முன்னின்றமெய்கள்,பெரும்பாலுங்கெடும்.(உ-ம்) ஞானம், தானம் எனவரும். மற்றவைகளுமிப்படியே

மொழிக்கீற்றி னிற்குங் ககரமுதலிய வல்லினமெய்கள், இரட்டித்து உகரம்பெறும். (உ-ம்) வாக்கு, விராட்டு எனவரும்.

மேலுஞ் சம்பகம், எ-து, சண்பகம் எ-ம், கோகநதம் எ-து கோகநகம் எ-ம், தபநீயம் எ-து தமனியம் எ-ம், ரூபம் எ-து உருவம், உருவு, உரு எ - ம், ஆத்மா எ-து

ஆன்மா எ-ம், தர்மம் எ-து தன்மம் எ-ம், அஸ்தம் எ-து அத்தம் எ-ம் சப்தம் எ-து சத்தம் எ-ம் சக்தி எ-து சத்தி எ-ம் மோக்ஷம் எ-து மோக்கம் என வருதலன்றி- மோட்சம் எ-ம், பத்மம் எ-து பதுமம் எனவருதலன்றி- பற்பம் எ-ம், பலவாறு விகாரப்பட்டு வருதலுங்கொள்க.

௩௩௭. வடசொற்களுக்கு முதலாகி வருகின்ற ரகர லகர யகரங்களில் ரகரம் அகர இகர உகரங்களிலொன்றையும், லகரம்- இகரஉகரங்களிலொன்றையும், யகரம் இகரத்தையும், முதலிற்பெற்று வரும்.

(உ-ம்.)

அரங்கம், இராமன், உரோமம் எ-ம்,
இலாபம், உலோபம், எ-ம்,
இயக்கன், ………… எ-ம், வரும்.

௩௩௮. தமிழில் ஆங்காங்குவந்து வழங்கும் வடமொழித்தொகைநிலைத்தொடர்களிலே பெரும்பாலும்வடநூற்புணர்ச்சி விதிப்படியே வருஞ்சந்திகள் - தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி,என மூன்றுவகைப்படும். இம்மூன்று சந்திகளும் வருதல் உயிரீற்றின்முன் உயிர்வருமிடத்தெனவறிக.

௩௩௯. அம்மூன்றுசந்திகளிலே தீர்க்கசந்தியாவன- அ ஆக்களி லொன்றன்முன் அ ஆக்களி லொன்றுவந்தால், நிலைமொழியீறும் வருமொழி முதலுங்கெட ஓராகாரமும், இ ஈக்களி லொன்றன்முன் இ ஈக்களிலொன்றுவந்

தால், நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலுங்கெட ஒரீகாரமும், உ ஊக்களிலொன்றன்முன் உ ஊக்களிலொன்றுவந்தால் நிலைமொழி யீறும் வருமொழிமுதலுங்கெட ஒரூகாரமும் வருவனவாம். (உ-ம்.)

பத	அம்புயம்	பதாம்புயம்	எ-ம்.
பரம	ஆனந்தம்	பரமானந்தம்	
கங்கா	அமிர்தம்	கங்காமிர்தம்	
சதா	ஆனந்தம்	சதானந்தம்	

சுசி-இந்திரம்	சுசீந்திரம்	எ-ம்.
கிரி-ஈசன்	கிரீசன்	
மகீ-இந்திரன்	மகீந்திரன்	
மகீ-ஈசன்	மகீசன்	

குரு-	உதயம்	குரூதயம்	எ-ம், வரும்.
மேரு-	ஊர்த்துவம்	மேரூர்த்துவம்	
சுயம்பூ-	உபதேசம்	சுயம்பூபதேசம்	
சுயம்பூ-	ஊர்ச்சிதம்	சுயம்பூர்ச்சிதம்	

௩௪௯. குணசந்தியாவன-அ ஆக்களிலொன்றன்முன் இ ஈக்களிலொன்றுவந்தால் நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலுங்கெட ஒரேயும், அ ஆக்களிலொன்றன்முன் உ-ஊக்களிலொன்றுவந்தால் நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலுங்கெட ஒரோவும் வருவனவாம். (உ-ம்)

நர-	இந்திரன்	நரேந்திரன்	எ-ம்.
சுர-	ஈசன்	சுரேசன்	
தரா-	இந்திரன்	தரேந்திரன்	
உமா-	ஈசன்	உமேசன்	

பாத-	உதகம்	பாதோதகம்	எ-ம், வரும்.
ஞான-	ஊர்ச்சிதன்	ஞானோர்ச்சிதன்	
தயா-	உற்பத்தி	தயோற்பத்தி	
தயா-	ஊர்ச்சிதன்	தயோர்ச்சிதன்	

௩௪௧. விருத்திசந்தியாவன – அ ஆக்களிலொன்றன் முன் ஏ ஐக்களிலொன்றுவந்தால் – நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலுங்கெட ஐகாரமும், அ ஆக்களிலொன்றன்முன் ஓ ஔக்களிலொன்றுவந்தால் – நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலுங்கெட ஔகாரமும் வருவனவாம்.

(உ-ம்)

ஏக-	ஏகன்	ஐககன்	எ-ம்.
பர-	ஐக்கியம்	பரைக்கியம்	
சதா-	ஏகரூபம்	சதைகரூபம்	
மகா-	ஐச்சுவரியம்	மகைச்சுவரியம்	

கோமள-	ஓடதி	கோமளௌடதி	எ-ம், வரும்.
திவ்விய-	ஔடதம்	திவ்வியௌடதம்	
மகா-	ஓடதி	மகௌடதி	
மகா-	ஔடதம்	மகௌடதம்	

௩௪௨. இவ்விருத்திசந்தி யிருமொழிப் புணர்ச்சிக் கண்ணன்றி ஒருமொழியிலும்வரும். அவற்றையாதிவிருத்தி சந்தியென்பர்.

அவை மொழிமுதலி லிருக்கின்ற இ ஈ ஏக்கள் ஐயாகவும, உ ஊ ஓக்கள் ஔவாகவும், அகரம் ஆகாரமாகவும், ஏழாமுயிர் ஆராகவும், திரிந்துவருவனவாம்.(உ-ம்)

சிவனைத்தொழுவோன்	சைவன்	என வரும்.
வீரத்தின்றன்மை	வைரம்	
கேவலத்தின்றன்மை	கைவல்லியம்	
புத்தனைத்தொழுவோன்	பௌத்தன்	
சூரன்றன்மை	சௌரியம்	
கோசலையிற்பிறந்தாள்	கௌசலை	
தசரதன்புத்திரன்	தாசரதி	
கிர்த்திகையின்புத்திரன்	கார்த்திகேயன்	

கார்த்திகேயன் என்னுமிடத்து இறுதியிலிருக்கின்ற ஏய என்னும் விகுதிமகனென்னும் பொருளையுணர்த்தி நிற்றல் காண்க.

௩௪௩. வடநூல் முடிபின்படி நிலைமொழியீறும் வருமொழிமுதலும் இயல்பாய் ஆங்காங்கு வடமொழித் தொகைநிலைத்தொடர்கள் வருதலுமுண்டு.

இயல்பாகவருதல் உயிரீற்றின்முன்மெய்ம்முதன்மொழி வருமிடத்தெனவறிக. (உ-ம்)

தாரதம்மியம்	உமாபதி	என வரும்.
குலசேகரன்	தனதடம்	
கங்காதீரம்	மாயாகாரியம்	
ஆதிபகவன்	அளிகுலம்	

சகரவருக்கத்துள் இரண்டாமெய் வருமொழிக்குமு தலாகி வருமிடத்து, சூரியச்சாயை-பதச்சேதம் என வரும்அச்சகர மிகுமெனவும், நிலைமொழியீறு நெடிலாயின்-கௌரீச்சாயை - கௌரீசாயை என வரும்அச்சகரம் ஒருகான்மிக்கும் ஒருகான் மிகாதும் வருமெனவுமறிக.

௩௪௪. வடமொழித்தொகைநிலைத் தொடருள் நிலைமொழியேனும் வருமொழியேனும் அவ்விரண்டுமேனுந் தமிழைநோக்கி விகாரமுற்ற விடத்தும், நிலைமொழியேனும் வருமொழியேனுந் தமிழ்மொழியாகிய விடத்துந் தமிழ்நூற் புணர்ச்சிவிதியைப் பெற்றுவரும். (உ-ம்)

கங்கைச்சடை மாயைக்குணம் எ-ம்,
அளிக்கூட்டம் முலைத்தடம் எ-ம், வரும்.

மற்றவைகளுமிப்படியே.

௩௪௫. மெய்யீற்று வடமொழிகளின்முன் உயிருமெய்யும் வருமிடத்து, திக்-அந்தம் திகந்தம் எ-ம், சித்-ஆகாசம் சிதாகாசம் எ-ம், சிந்-சத்தி சிச்சத்தி எ-ம், சகத்-நாதன் சகந்நாதன், எ-ம், சித்-மயம் சின்மயம் எ-ம், மநஸ்லயம் மனோலயம் எ-ம், சரஸ்-ருகம் சரோருகம் எ-ம், தத்தமக்குரிய புணர்ச்சி விதியைப்பெற்றுவரும். அவற்றை

யெல்லாந் தனித்தனி சொல்லப்புகுந்தால் விரியுமென்று விட்டனம்.

உண்மை நோக்குமிடத்து வடவெழுத்து மெய்களில், லகரம் ளகரமாக வுச்சரிக்கப் படுவதன்றி ளகரம் வேறெழுத்தன்றெனவும், க்ஷகரங் கூட்டெழுத்தன்றித் தனியே ஓரெழுத்தன்றெனவும் உணர்க.

வடவெழுத்துப்புணரியல்

முற்றிற்று.

புணர்ச்சியதிகாரம்

முற்றுப்பெற்றது.

நான்காவது.

தொடர்மொழியதிகாரம்.

க-வது.

தொகைநிலைத்தொடரியல்.

---

௩௬௬. தொடர்மொழியதிகாரந் தொகைநிலைத்தொடரியல், தொகாநிலைத் தொடரியல், பிரயோகவியல், ஒழிபியல் என நான்கியல்களாக வகுக்கப்படும்.

௩௬௭. தொடர்மொழிகள் பெயர், வினை, இடை, உரி

என்னு நால்வகைச்சொற்களுள் இரண்டுமுதலியன தொகைநிலைவகையாலும், தொகாநிலைவகையாலுந் தொடர்வனவாம்.

௩சஅ. தொகைநிலைத்தொடர் பெயரோடும் பெயரெச்சத்தோடும் பெயரும், பெயரோடு வினை வினைக்குறிப்புப் பெயர்களும், இடையில் வேற்றுமை யுருபு முதலிய வுருபுகள் கெட்டுநிற்க ஒருமொழித்தன்மைப்பட்டுத் தொகுவனவாம். ஒருமொழித்தன்மைப்படுதலாவது பிளவுபடாமனிற்றலாம்.

௩சகூ. அத்தொகைகள்வேற்றுமைத்தொகை, வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை, அன்மொழித்தொகை என அறுவகைப்படும்.

௩ருய. வேற்றுமைத்தொகை இரண்டாவதுமுதல் ஏழாவது இறுதியாகிய ஆறுவேற்றுமையுருபுகளும்இடையிலேகெட்டுநிற்க மொழிகள்தொகுவனவாம். (உ-ம்.)

நிலங்கடந்தவன்
தலைவணங்கினவன்
சாத்தன்மைந்தன் } எனவரும்.
ஊர்நீங்கினவன்
சாத்தன்கை
குன்றக்கூகை

பொன்னாற்செய்தகுடம் எ-து. பொற்குடம் எ-ம், கையையுடையகளிறு. எ-து. கைக்களிறு. எ-ம், வருவன

உருபும் பொருளுமொருங்குகெட்ட வேற்றுமைத்தொகை யெனக் கொள்க.

ரு௱க. வினைத்தொகை--பெயரொச்சத்தினுருப்பாகிய இடைநிலையும் இறுதிநிலையுமாகிய வுருபேனும்,இறுதிநிலை யுருபேனுங்கெட்டு நிற்க அவற்றின் முதனிலையோடுபெயர் ச்சொற்கள் தொகுவனவாம். (உ-ம்.)

நேற்றுக்கொல்களிறு முன்விடுகணை	இறந்தகாலவினைத் தொகை.
இன்றுகொல்களிறு இப்பொழுதுவிடுகணை	நிகழ்காலவினைத் தொகை.
நாளைக்கொல்களிறு பின்விடுகணை	எதிர்காலவினைத் தொகை.

எனவரும்.

இவை அவ்வுருப்புகள் கெடாமனிற்குமிடத்து-கொன் ற கொல்கின்ற கொல்லும் எ-ம், விட்ட விடுகின்ற விடும் எ-ம், நிற்குமெனக்கொள்க.

கொல்களிறு, விடுகணை என்றாற்போல்வன முக்கால மும் பற்றிவரின் முக்காலவினைத்தொகை எனப்படும்.

சில்வினைத்தொகைகள் நடந்திடுகுதிரை படித்திடுபுத் தகம் என இடுவென்பதைப்பெற்றுவரும்.

ரு௱உ. பண்புத்தொகை பண்புக்கும் பண்பிக்கு மு ண்டாயிருக்கின்ற ஒற்றுமையை விளக்குகிறஆகியவென்னு

முருபு இடையிலேகெட்டு நிற்கப் பண்புச்சொல்லோடு பண்பிச்சொல், தொகுவனவாம். பண்பு- வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவைமுதலியனவாம். (உ-ம்.)

செந்தாமரை கருங்குவளை	}	வண்ணப்பண்புத் தொகை.
வட்டக்கடல் சதுரப்பலகை	}	வடிவுப் பண்புத் தொகை.
ஒருபொருள் முக்குணம்	}	அளவுப் பண்புத் தொகை.
துவர்க்காய் இன்சொல்	}	சுவைப் பண்புத் தொகை.

எனவரும்.

அன்றியும், ஆகியவென்னும் பண்புருபு இடையிலே கெட்டு நிற்கப் பொதுப்பெயரோடு சிறப்புப்பெயராவது, சிறப்புப்பெயரோடு பொதுப்பெயராவது, ஒரு பொருண் மேல்வந்து தொகுவன- இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாம். (உ-ம்.)

சாரைப்பாம்பு, ஆயன்சாத்தன் எனவரும். இவை அவ்வுருபு கெடாமனிற்குமிடத்துச் செம்மையாகிய தாமரை, சாரையாகியபாம்பு எனநிற்குமெனக்கொள்க.

௩௫௩. உவமைத்தொகை, போலமுதலிய உவமையுருபுகள் இடையிலே கெட்டுநிற்க, உபமானச் சொல்லோடு

உபமேயச்சொல், தொகுவனவாம். இவ்வுவமை-வினை, பயன், மெய், உருவு, என்பன பற்றிவருமெனக்கொள்க.

(உ-ம்.)

புலிக்கொற்றன்,	வினையுவமைத்தொகை.
மழைக்கை	பயனுவமைத் தொகை.
துடியிடை,	மெய்யுவமைத்தொகை.
பவளவாய்,	உருவுவமைத் தொகை.

எனவரும்.

இவை அவ்வுருபுகெடாமனிற்குமிடத்துப்புலிபோலுங் கொற்றன்மழைபோலுங்கை என நிற்கும்.

உவமை யுருபுகளாவன போல, புரைய, ஒப்ப, உறழ, மான, கடுப்ப, இயைய, ஏய்ப்ப, நேர, நிகர, அன்ன, இன்ன, முதலியனவாம்.

௩௯௪. உம்மைத்தொகை எண்ணப்படுபொருளில்வரும் உம்முருபு, இடையிலுமிறுதியிலுங்கெட்டுநிற்கச்சொற்கள் தொகுவனவாம்.

இவ்வும்மைத்தொகை எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல்என்னு நால்வகைஅளவுப்பெயர்களிலேவருமென்றுகொள்க. (உ-ம்.)

இராப்பகல் ஒன்றேகால்	எண்ணலளவை.
கழஞ்சேகால் தொடியேகஃசு	எடுத்தலளவை.

கலனே தூணி நாழியாழாக்கு	}	முகத்தலளவை.
சாணரை சாணங்குலம்	}	நீட்டலளவை.

எனவரும்.

இவை அவ்வுருபுகெடாமனிற்குமிடத்து இரவும்பகலும்,ஒன்றுங் காலும், எனநிற்கும். மற்றவைகளுமிப்படியே.

௩௫௫. அன்மொழித்தொகை- வேற்றுமைத்தொகை முதல் ஐந்து தொகைநிலைத் தொடருந் தத்தம் பொருள்படத்தொகாது அல்லாதமொழிப் பொருள்படத்தொகுவனவாம், (உ--ம்.)

பூங்குழல், பொற்றொடி,கவியிலக்கணம், பொற்றாலிகிள்ளிகுடி, கீழ்வயிற்றுக்கழலை எனவரும். இவைவேற்றுமைத்தொகை யிடத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

இவை அவ்வுருபுகெடாமனிற்குமிடத்து, பூவையுடையகுழலினை யுடையாள்,பொன்னாலாகிய தொடியினையுடையாள்,கவிக்கிலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டநூல், பொன்னிலாகிய தாலியினையுடையாள்,கிள்ளியினது குடியிருக்குமூர்,கீழ்வயிற்றின்கண் ணெழுந்தகழலை போல்வான், எனநிற்கும்;

தாழ்குழல் என்பது,வினைத்தொகை யிடத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது அவ்வுருபுகெடாமனிற்குமிடத்துத் தாழ்ந்தகுழலினையுடையாள் எனநிற்கும்.

கருங்குழல் என்பது,பண்புத் தொகையிடத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது அதனுருபுகெடாமனிற்குமிடத்துக் கருமையாகிய குழலினையுடையாள் என நிற்கும்.

தேன்மொழி என்பது, உவமைத்தொகை யிடத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது அதனுருபுகெடாமனிற்குமிடத்துத் தேன்போலு மொழியினையுடையாள் என நிற்கும்.

உயிர்மெய், என்பது, உம்மைத்தொகை யிடத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இது அதனுருபுகெடாமனிற்குமிடத்து உயிரு மெய்யுமாகிய இரண்டெழுத்துக்கூடிப் பிறந்த வெழுத்தெனநிற்கும்.

௩௫௬. ஐயுருபுங் கண்ணுருபுங்கெட்டு நிற்குந் தொகைநிலைகளிலே முடிக்குஞ்சொல் சிறுபான்மைமுன் வரவும்பெறும். (உ-ம்)

கடந்தானிலம்
இருந்தான்மாடத்து } எனவரும்.

இவ்வாறு வருவனவெல்லாம் உருபுகெட்டு நிற்பினும் ஒருமொழித்தன்மைப்படாமற் பிளவுபட்டு வருதலாலே தொகாநிலைத்தொடரென்றே கொள்ளப்படும்.

௩௫௭. வேற்றுமையுருபுகள் கெடாமனிற்குமிடத்து எப்பொருள்படுமோ அப்பொருள்படுமிடத்தே கெட்டு நிற்கப்பெறும். அப்பொருள் படாவிடத்துக் கெட்டு நிற்கப் பெறுவாம். (உ-ம்)

சாத்தனையடித்தான், சாத்தனோடுவந்தான், என உருபுகெடாம னிற்குமிடத்துச் செயப்படுபொருளும் உடனிகழ்ச்சிப்பொருளும் படுதல்போலச் சாத்தனடித்தான்,சாத்தன் வந்தானென்னுமிடத்து அப்பொருள் படாமையால் இவ்விடங்களிலே அவ்வுருபுகள்கெட்டு நிற்கப்பெறுவெனவறிக,

௩௫அ. வினைத்தொகையை விரித்தவிடத்துப் பெயரொச்சத்தொடரும் பண்புத்தொகையையும் உம்மைத்தொகையையும் விரித்தவிடத்து இடைச்சொற்றொடரும், உவமைத் தொகையை விரித்தவிடத்து முன்னது இடைச்சொற்றொடரும் பின்னது இடைச்சொ லடியாகப்பிறந்த பெயரொச்ச வினையெச்சத்தொடரும், அன்மொழித் தொகையை விரித்தவிடத்துச் சொற்களுஞ் சந்திகளும் பலவாதலின் பலதொடரும், ஆமாதலால் இவை தொகைநிலையாயே வருமென்றும், வேற்றுமைத் தொகையை விரித்தவிடத்துப் பொருளுஞ்சத்தியும் வேறுபடாமையால் அது தொகைநிலையுந் தொகாநிலையுமாய்வருமென்றுங் கொள்க.

௩௫௧. உயர்திணை யொருமைப்பாலில்வரும் உம்மைத்தொகைகள் ரகரமெய்யும், கள்ளுமாகியபலர்பால்விகுதியை யுடையனவாய்வரும்.

சேரசோழபாண்டியர், } எனவரும்.
தேவன்றேவிகள், }

நன்மைதீமை, நன்மைதீமைகள், தந்தைதாய்,தந்தை

தாய்கள், எனஅஃறிணை, பொதுத்திணை பொருமைப்பாலி ல்வரும் உம்மைத்தொகைகள் ஒருமையீற்றாலும் பன்மை யீற்றாலும் வருமெனவுங்கொள்க.

௩கூ௰. தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகள் விரித்துப் பொருள் கொள்ளப்படுமிடத்து ஒருபொருள்கொள்ளப்ப டுவதுமன்றி இரண்டுமுதல் ஏழெல்லையாகியபலபொருளு ங்கொள்ளப்படுவனவாம். (உ-ம்)

தெய்வவணக்கமென்பது- தெய்வத்தைவணங்கும் வ ணக்கம், தெய்வத்துக்கு வணங்கும்வணக்கம், எனவிரு பொருள்கொள்ளப்பட்டது.

தற்சேர்ந்தாரென்பது, தன்னைச்சேர்ந்தார், தன்னோ டுசேர்ந்தார், தன்கட்சேர்ந்தார், எனமூன்றுபொருள்கொ ள்ளப்பட்டது.

சொல்லிலக்கணமென்பது - சொல்லினதிலக்கணம், சொற்கிலக்கணம், சொல்லின்கணுள்ளவிலக்கணம், சொ ல்லிலக்கணஞ்சொன்னநூல், என நான்குபொருள் கொ ள்ளப்பட்டது.

பொன்மணியென்பது- பொன்னாலாகியமணி, பொன் னுக்கியமணி, பொன்னின்கண் விளங்குகின்றமணி, பொன் னோடுசேர்ந்தமணி, பொன்னுமணியும், என வைந்துபொ ருள் கொள்ளப்பட்டது.

மரவேலியென்பது - மரத்தைக்காக்கும்வேலி, மரத் திற்குவேலி, மறத்தினதுவேலி, மரத்தின்புறத்துவேலி,மா

த்தாலாகியவேலி, மரமாகியவேலி, எனவாறு பொருள் கொள்ளப்பட்டது.

சொற்பொருளென்பது, சொல்லா லறியப்படும்பொருள், சொல்லினதுபொருள், சொற்குப்பொருள், சொல்லின்கணுள்ளபொருள், சொல்லும்பொருளும், சொல்லாகியபொருள், சொல்லானதுபொருள் என வேழுபொருள் கொள்ளப்பட்டது.

௩௬௧. தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகளுள், வேற்றுமைத்தொகையிலும், பண்புத்தொகையிலும், முன்மொழிகளிலாயினும் பின்மொழிகளிலாயினும் பொருள் சிறந்து நிற்கும். வினைத்தொகையிலும் உவமைத்தொகையிலும்,முன்மொழிகளிற் பொருள்சிறந்துநிற்கும். உம்மைத்தொகையிலே பலமொழிகளிலும் பொருள்சிறந்துநிற்கும். அன்மொழித்தொகையில் இருமொழியுமல்லாத மொழியிலே பொருள்சிறந்துநிற்கும். (உ-ம்)

வேங்கைப்பூ, செந்தாமரை, எனவரும் வேற்றுமைத்தொகை பண்புத்தொகைகளிலே முன்மொழிகள் இனம் விலக்கிநிற்கையால், அம்முன்மொழிகளிற் பொருள்சிறந்தன.

கண்ணிமை, செஞ்ஞாயிறு, எனவரும் வேற்றுமைத் தொகை பண்புத்தொகைகளிலே முன்மொழிகள் இனம் விலக்குதலின்றி நிற்கையாற் பின்மொழிகளிற் பொருள் சிறந்தன.

ஆடுபாம்பு, வேற்கண், எனவரும் வினைத்தொகை உவமைத்தொகைகளிலே முன்மொழிகள் இனம் விலக்கி நிற்கையால், அம்முன்மொழிகளிற் பொருள்சிறந்தன.

இராப்பகல், சேரசோழபாண்டியர், எனவரும் உம்மைத்தொகைகளிலே பலமொழிகளும் இனம் விலக்கலும் விலக்காமையுமின்றி நிற்கையால் அப்பலமொழிகளிலும் பொருள்சிறந்தன.

பொற்றொடி, உயிர்மெய், எனவரும் அன்மொழித்தொகைகளிலே சொல்லுவோன் கருத்து இவ்விருமொழிப்பொருண்மேலதாகாமல், இவ் விருமொழியுமல்லாத உடையாள்முதலிய மொழிப்பொருண்மேல தாதலால், அவ்வல்லாத மொழிகளிற் பொருள்சிறந்தன.

தொகைநிலைத்தொடரியல்
முற்றிற்று.

உ-வது.

தொகாநிலைத்தொடரியல்.

௩௱௩௨. தொகாநிலைத்தொடர்மொழிகள், இடையே வேற்றுமையுருபு முதலிய வுருபுகள்கெட்டு நில்லாமலும், ஒருமொழித் தன்மைப்படாமலுஞ், சொற்கள் தொடர்வனவாம்.

௩௬௩. அத்தொகாநிலைத்தொடர்கள் எழுவாய்த்தொடர், விளித்தொடர்,ஐம்முதலிய வேற்றுமையுருபாறுங் கெடாமனிற்குந்தொடர், வினைமுற்றுத்தொடர், பெயரெச்சத்தொடர், வினையெச்சத்தொடர், இடைச்சொற்றொடர்,உரிச்சொற்றொடர், என எண்வகைப்படும். (உ-ம்)

சாத்தன்வந்தான் எ-ம், சாத்தாவா எ-ம், நிலத்தைக்கடந்தான் எ-ம், செய்தானவன் எ-ம், உண்டசாத்தன் எ-ம், உண்டுவந்தான் எ-ம், மற்றொன்று எ-ம், கடிக்கமலம் எ-ம், வரும்.

இவற்றின் விகற்பங்களெல்லாஞ் சொல்லதிகாரத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டமையால் ஈண்டு விரிக்கப்படவில்லை எனவறிக.

சாத்தன்வந்தான் என வினைமுற்று எழுவாய்க்கு முடிக்குஞ்சொல்லாகவருமிடத்துச் சாத்தனிதுசெய்தான் என வினைமுதல் விசேடணமாக வினைமுக்கியப்பொருளாம்.

வந்தான்சாத்தன், என வினைமுற்றிற்குப் பெயர் முடிக்குஞ் சொல்லாக வருமிடத்து இது செய்தான் சாத்தன், என வினைவிசேடணமாக வினைமுதல் முக்கியப்பொருளாம்.

௩௬௪. வேற்றுமையுருபுகளும், வினைமுற்றுகளும், பெயரெச்சங்களும், வினையெச்சங்களும், கொள்ளும் பெயர்வினைகளுக்கிடையே வருமொழியோ டியையத்தக்க பிறசொற்கள் வரவும்பெறும். (உ-ம்)

சாத்தன்வயிறாரவுண்டான், அறத்தை யழகுபெறச் செய்தான், வாளான் மாயவெட்டினுன், தேவர்க்குச் செல்வம் வேண்டிச் சிறப்பெடுத்தான், மலையினின் றுருண்டு வீழ்ந்தான், சாத்தனதித்தடக்கையானை, ஊர்க்கணுயர்ந்த வொளிமாடம், சாத்தாவிரைந்தோடிவா எ-ம், வந்தானவ்வூர்க்குப்போன சாத்தன், வந்தவடகாசி மன்னன், வந்து சாத்தனின்றவனூர்க்குப்போயினுன் எ-ம், வரும்.

மற்றவைகளு மிப்படியே.

உண்டுவிருந்தோடுவந்தான், என்னுமிடத்து இடையில்வந்த விருந்தென்னுஞ்சொல் வருமொழியோ டியைதலன்றி விருந்தோடுண்டுவந்தானென நிலைமொழியோடுமியைதலால் இதுபோல்வன இடையில்வரப்பெறுவென்றறிக.

தொகாநிலைத்தொடரியல்

முற்றிற்று.

௩-வது.

பிரயோகவியல்.

---

௩௬௫. பிரயோகமாவது, வாக்கியங்களிலே முடிக்குஞ்சொல்லாகவரும் வினைமுற்றுகள், முடிக்கப்படு முடிப்பாம்.

௩௬௬. வாக்கியங்களாவன, எழுவாயும் பயனிலையு

ஞ் செயப்படுபொருண் முதலியவைகளோடு கூடியேனும் கூடாதேனு முடிவுபெற்று நிற்பனவாம். (உ-ம்)

சாத்தன்சோற்றையுண்டான் சாத்தன்மரத்தைவாளால் வெட்டினான் சாத்தன்வந்தான்	எனவரும்.

ந௬எ. அம்முடிப்புகள் செயப்படுபொருளுடை வினைமுதலின் முடிப்பெனவும், செயப்படுபொருளில் வினைமுதலின் முடிப்பெனவும், செயப்படுபொரு ளிரண்டுடை வினைமுதலின் முடிப்பெனவும், செயப்படுபொருளின் முடிப்பெனவும், செயப்படுபொரு ளிரண்டுடைச் செயப்படு பொருளின் முடிப்பெனவும் ஐந்துவகைப்படும்.

ந௬அ. செயப்படுபொருளுடை வினைமுதலின் முடிப்பாவது, செயப்படுபொருள் குன்றுதவினையை வினைமுதலைக்காட்டும் விகுதியான் முடித்தலாம். (உ-ம்)

சாத்தனுண்டான் எனவரும்.

இதனை வடநூலார், சகர்மககர்த்தரி பிரயோகமென்பர்

ந௬௯. செயப்படுபொருளில்வினைமுதலின் முடிப்பாவது, செயப்படுபொருள் குன்றியவினையை வினைமுதலைக்காட்டும் விகுதியான் முடித்தலாம். (உ-ம்)

சாத்தன்வந்தான் எனவரும்.

இதனைவடநூலார், அகர்மககர்த்தரி பிரயோகமென்பர்.

௩எ௰. செயப்படுபொரு ளிரண்டுடை வினைமுதலின் முடிப்பாவது, இரண்டு செயப்படுபொருளுடையவினையை வினைமுதலைக்காட்டும் விகுதியான் முடித்தலாம். (உ-ம்)

அரசன் பகைவரைச் சிறைச்சாலையையடைவித்தான் எனவரும்.

இதனைவடநூலார், துவிகர்மககர்த்தரிபிரயோகமென்பர்.

௩எக. செயப்படுபொருளின் முடிப்பாவது, செயப்படுபொருள் குன்றாத வினையை அச்செயப்படுபொருளைக் காட்டும் விகுதியான் முடித்தலாம். (உ-ம்)

அரசனாற்பகைவர் கொல்லப்பட்டார் எனவரும்.

இதனைவடநூலார் கர்மணி பிரயோகமென்பர்.

௩எ௨. செயப்படுபொரு ளிரண்டுடைச் செயப்படு பொருளின் முடிப்பாவது, இரண்டு செயப்படு பொருளுடையவினையை அவ்விரண்டுசெயப்படு பொருள்களுளொன்றைக்காட்டும் விகுதியான் முடித்தலாம். (உ-ம்)

அரசனாற்பகைவர் சிறைச்சாலையை யடைவிக்கப்பட்டார் எனவரும்.

இதனைவடநூலார் துவிகர்மககர்மணி பிரயோகமென்பர்.

௩எ௩. மேற்கூறிய வாக்கியங்களின் பொருளை யுணர்தற்கு இன்றியமையாதவையாயிருப்பவைகள் அவாய்நிலையும், அண்மையும், தகுதியும், கருத்துணர்ச்சியும், ஆற்றலுணர்ச்சிமுதலியவைகளுமாம்.

௬௭௪. அவற்றுள் அவாய்நிலையாவது, வாக்கியத்தில் எந்தச்சொல்லுக்கு எந்தச்சொல் இன்றியமையாததாக வி ருக்கின்றதோ அதைஅந்தச்சொல்அவாவிநிற்றலாம்.

(உ-ம்)

ஆவைக்கொணு என்னுமிடத்து, கொணுவென்பதற்கு ஆவையென்பது இன்றியமையாததாயிருத்தலால் அதற்கு இது அவாய்நிலையாம் ஆவையென்பதற்குக் கொணுவென் பதும் இன்றி யமையாததாயிருத்தலால் இதற்கு அதுவும் அவாய்நிலையாம்.

௬௭௫. அண்மையாவது, வாக்கியத்தின்க ணுள்ள சொற்கள் காலமிடையீடின்றிச் சொல்லப்படுதலாம்.

(உ-ம்)

ஆற்றங்கரைக்க ணேந்துகனிகளுளவாகின்றன என்ப திலுள்ளசொற்கள் ஒவ்வொருசாமத்துக் கொவ்வொரு சொல்லாகச் சொல்லப்படுமானுல் வாக்கியப்பொருளுண ர்ச்சி யுண்டாகாது ஆதலால் அச்சொற்களைக் காலமிடை யீடின்றிச் சொல்லுக. அவ்வாறுசொல்லுதல் அண்மையா ம். மற்றவைகளுமிப்படியே.

அன்றியும், மலையுண்டானெருப்புடையது தேவதத் தன், என வாக்கியப்பொருளுணர்ச்சிக்குக் காரணமாகா தவாறு மொழிகளைப்புணர்த்திக்கூறுதல் அண்மையாகா தெனவும், மலைநெருப்புடையது, உண்டான் றேவதத்தன் என வாக்கியப்பொரு ளுணர்ச்சிக்குக் காரண மாகுமாறு

மொழிகளைப்புணர்த்திக்கூறல்அண்மையாமெனவும், அறிக.

௩எசு. தகுதியாவது வாக்கியத்துட்சொற்கள் ஒன்றற்கொன்று பொருள் பொருத்தமுடைத்தாயிருக்கத்தொடர்தலாம். (உ-ம்)

நீராலேநனை, என்னுமிடத்து நனைத்தற்கு நீர்கருவியாதலால் அதற்கு இது தகுதியாம். நெருப்பாலேநனை, என்றால் நனைத்தற்கு நெருப்புக்கருவிஅன்றாதலின் அதற்கிது தகுதியன்றாமெனவறிக.

௩எஎ. கருத்துணர்ச்சி யாவது, வாக்கியத்துள் எப்பொருளைத் தரல்வேண்டுமென்று எச்சொல் சொல்லப்பட்டதோ அச்சொல்லில் அமையம்பார்த்து அப்பொருளையறிதலாம். (உ-ம்)

மாவைக்கொண்டுவா என்பது பசித்தோனாற் சொல்லப்பட்டால், தின்னுகின்ற மாவெனவும், கவசம்பூண்டோனாற் சொல்லப்பட்டால், குதிரையெனவும், அமையநோக்கியறிதல்.

௩எஅ. ஆற்றலுணர்ச்சியாவது, விரலழகிது, என்னுமிடத்து விரலென்னுஞ்சொல், நகத்தையுணர்த்தாமல் விரலையே யுணர்த்துதல், அச்சொல்லின்கணுள்ள சத்தியெனவறிதலாம். மற்றவைகளுமிப்படியே.

பிரயோகவியல்-முற்றிற்று.

ச-வது.

ஒ ழி பி ய ல்.

௩௭௧. ஈண்டொழிபாவன, முற்கூறிய தொகைநிலைத்தொடரியல் முதலிய மூன்றியல்களிலேகூருமல் ஒழிந்தனவாம். அவற்றைக்கூறுதலால் இவ்வியலுக்கு ஒழிபியலென்னும் பெயராயிற்று.

ஆகுபெயர்.

௩௭௨. மொழிகள் தொடருமிடத்துஒருமொழியின் இயற்பொருள், அதனைமுடிக்கவருமொழிப் பொருளோடு பொருத்தமில்லாதவிடத்து அம்மொழியில் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும்.

அவ்வாறு ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படுமொழிகள் ஆகுபெயர்களெனப்படும். அவ்வாகுபெயர்கள், பொருளாகுபெயர், இடவாகுபெயர், காலவாகுபெயர், சினையாகுபெயர், குணவாகுபெயர், தொழிலாகுபெயர், எண்ணலளவையாகுபெயர், எடுத்தலளவை யாகுபெயர், முகத்தலளவையாகுபெயர், நீட்டலளவையாகுபெயர், சொல்லாகுபெயர், தானியாகுபெயர், கருவியாகுபெயர், காரியவாகுபெயர், கருத்தாவாகுபெயர், உவமையாகுபெயர், எனப் பதினறுவகைப்படும். (உ-ம்)

பொருளாகுபெயர்.

தாமரைமுகம், என்னுமிடத்துத்தாமரை என்னுமொழியின் இயற்பொருளாகிய முதற்பொருளுக்கு, அதனை

முடிக்கவந்த முகமென்னும் உபமேயப்பொருளோடு பொருத்தமில்லாமையால், அம்மொழியில் அதன்சினைப்பொருளாகிய மலரென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும். அதனாலே தாமரைபொருளாகுபெயராம்.

இடவாகுபெயர்.

ஊர்வந்தது, என்னுமிடத்து ஊர்என்பதின் இயற்பொருளாகிய இடச்சிறப்புப்பொருளுக்கு,அதனை முடிக்கவந்த வருதலென்னும் வினைப்பொருளோடு பொருத்தமில்லாமையால், அம்மொழியில் அவ்விடத்தில் வாழ்வோரென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும். அதனால் ஊரிடவாகுபெயராம்.

காலவாகுபெயர்.

காரறுத்தது, என்னுமிடத்துக் காரென்பதின் இயற்பொருளாகிய காலச்சிறப்புப்பொருளுக்கு, அதனைமுடிக்கவந்த அறுத்தலென்னும் வினைப்பொருளோடு பொருத்தமில்லாமையால், அம்மொழியில் அக்காலத்தில் விளையும் பயிரென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும். அதனாற் கார் காலவாகுபெயராம்.

சினையாகுபெயர்.

மருக்கொழுந்து நட்டான், என்னுமிடத்துக்கொழுந்தென்பதின் இயற்பொருளாகிய சினைச்சிறப்புப்பொருளுக்கு அதனை முடிக்கவந்த நடுதல்என்னும் வினைப்பொருளோடு பொருத்தமில்லாமையால், அம்மொழியில் அதன்முத

லென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும். அதனால் மருக்கொழுந்து சினையாகுபெயராம்.

குணவாகுபெயர்.

நீலஞ்சூடினாள், என்னுமிடத்து நீலமென்பதி னியற்பொருளாகிய கருமையென்னும்பொருளுக்கு அதனை முடிக்கவந்த சூடலென்னும் வினைப்பொருளோடு பொருத்தமில்லாமையால், அம்மொழியில் அந்நிறத்தையுடைய மலரென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும். அதனால் நீலங் குணவாகுபெயராம்.

தொழிலாகுபெயர்.

வற்றலோடுண்டான், என்னுமிடத்து வற்றலென்பதினியற்பொருளாகிய வற்றுதல் என்னுந் தொழிற்சிறப்புப் பொருளுக்கு அதனை முடிக்கவந்த உண்ணுதலென்னும் வினைப்பொருளோடு பொருத்தமில்லாமையால், அம்மொழியில் அத்தொழிலையுடைய ஒருணவென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும். அதனால்வற்றல்தொழிலாகுபெயராம்.

எண்ணலளவையாகுபெயர்.

காலொந்தது, என்னுமிடத்துக் கால்என்பதின் இயற்பொருளாகிய எண்ணுச்சிறப்புப்பொருளுக்கு, அதனைமுடிக்கவந்த நோதலென்னும் வினைப்பொருளோடு பொருத்தமில்லாமையால், அம்மொழியில் உடலின்கணுள்ள அவ்வளவைக்கொண்ட வுறுப்பென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும். அதனாலே கால்எண்ணலளவை யாகுபெயராம்.

எடுத்தலளவையாகுபெயர்.

துலாக்கோல், என்னுமிடத்துத் துலாமென்பதின் இயற்பொருளாகிய நிறையளவைச் சிறப்புப்பொருளுக்கு அதனைமுடிக்கவந்த கோலென்னும் பெயர்ப்பொருளோடு பொருத்தமில்லாமையால் அச்சொல்லில் அந்நிறையளவைக் கருவியாகிய நிறைகோலென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும். அதனாலே துலாம்எடுத்தலளவையாகுபெயராம்.

முகத்தலளவையாகுபெயர்.

நாழியுடைந்தது, என்னுமிடத்து நாழியென்பதின் இயற்பொருளாகிய முகத்தலளவைச் சிறப்புப்பொருளுக்கு அதனை முடிக்கவந்த உடைதலென்னும் வினைப்பொருளோடு பொருத்தமில்லாமையால், அம்மொழியில் அவ்வளவைக்கொண்ட ஓர்கருவியென்னும் ஆக்கப்பொருள்கொள்ளப்படும். அதனாலேநாழிமுகத்தலளவை யாகுபெயராம்.

நீட்டலளவையாகுபெயர்.

கழைத்தடிவிளைந்தது, என்னுமிடத்துத் தடியென்பதின் இயற்பொருளாகிய நீட்டலளவைச் சிறப்புப்பொருளுக்கு அதனைமுடிக்கவந்தவிளைதலென்னும் வினைப்பொருளோடு பொருத்த மில்லாமையால், அம்மொழியில் அதனாலளக்கப்படுங் கழனியென்னும் ஆக்கப்பொருள்கொள்ளப்படும். அதனாலே தடிநீட்டலளவை யாகுபெயராம்.

சொல்லாகுபெயர்,

இந்நூலுக்குரைசெய்தான், என்னுமிடத்துஉரையென்

பதின் இயற்பொருளாகிய சொல்லென்னும் பொருளுக்கு அதனைமுடிக்கவந்த செய்தலென்னும் வினைப்பொருளோடுபொருத்தமில்லாமையால், அம்மொழியிற்பொருளென்னும்ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும். அதனால் உரைசொல்லாகுபெயராம்.

தானியாகுபெயர்.

விளக்குமுரிந்தது, என்னுமிடத்து விளக்கென்பதின் இயற்பொருளாகிய சுடரென்னுந் தானிப்பொருளுக்கு அதனை முடிக்கவந்த முரிதலென்னும் வினைப்பொருளோடு பொருத்த மில்லாமையால், அம்மொழியிலே அச்சுடர்க்குத்தானமாகிய தண்டென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும். அதனால் விளக்குத்தானியாகுபெயராம்.

கருவியாகுபெயர்.

திருவாசகமோதினன், என்னுமிடத்து வாசகமென்பதின் இயற்பொருளாகிய சொல்லென்னுங் கருவிப்பொருளுக்கு அதனை முடிக்கவந்த ஓதலென்னும் வினைப்பொருளோடு பொருத்தமில்லாமையால், அம்மொழியில் அதன் காரியமாகிய நூலென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும். அதனாலே திருவாசகங் கருவியாகுபெயராம்.

காரியவாகுபெயர்.

என்னலங்காரஞ் சோரனாற் கவரப்பட்டது, என்னுமிடத்து அலங்காரமென்பதின் இயற்பொருளாகிய அணியென்னுங் காரியப்பொருளுக்கு அதனை முடிக்கவந்த கவரப்

படுதலென்னும் வினைப்பொருளோடு பொருத்தமில்லாமை யால் அம்மொழியில் அதனையுணர்த்துதற்குக்கருவியாகிய நூலென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும். அதனால் அலங்காரங் காரியவாகுபெயராம்.

கருத்தாவாகுபெயர்.

திருவள்ளுவர் படித்தான், என்னுமிடத்துத் திருவள்ளுவரென்பதின் இயற்பொருளாகிய வள்ளுவநாயனாரென்னுங் கருத்தாப்பொருளுக்கு அதனை முடிக்கவந்த படித்தலென்னும் வினைப்பொருளோடு பொருத்த மில்லாமையால் அம்மொழியில் அவராற்செய்யப்பட்டகாரியமாகிய நூலென்னும் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும். அதனாலே திருவள்ளுவர் கருத்தாவாகுபெயராம்.

உவமையாகுபெயர்.

பாவைவந்தாள், என்னுமிடத்துப் பாவையென்னுஞ் சொல்லின் இயற்பொருளாகிய சித்திரப்பாவையென்னும் உபமானப்பொருளுக்கு அதனை முடிக்கவந்த வருதலென்னும் வினைப்பொருளோடு பொருத்தமில்லாமையால், அம்மொழியில் உபமேயப்பொருளாகிய பெண்மகளென்னும் ஆக்கப்பொருள்கொள்ளப்படும். அதனாலே பாவையுவமையாகுபெயராம்.

காரறுத்தது, என்பதிற் காரென்னுங் கருநிறத்தின்பெயர் மேகத்திற்காய் அம்மேகத்தின்பெயர் அதுபெய்யும் பருவத்திற்காய் அப்பருவத்தின்பெயர் அப்பருவத்தில்

வினையு நெற்பயிருக்கானமையாலே அதுமும்மடியாகுபெ யரெனப்படும்.

மருக்கொழுந்துநட்டான், திருவாசகமோதினன், என் பவைகளிற் கொழுந்தென்பது மருவென்னும் அடையினை யும், வாசகமென்பது திருவென்னும் அடையினையும், அடுத் துவருதலால் இவை அடையடுத்த வாகுபெயரெனப்படும்.

இவ்வாகுபெயர், விட்டவாகுபெயர், விடாதவாகுபெ யர், விட்டும் விடாதவாகுபெயர், என மூவகைப்படும்.

ஊர்வந்தது, என்பதில் ஊர் என்பது ஊரைவிட்டு அதிலுள்ள மனிதரையுணர்த்தலாலேவிட்டவாகுபெயராம்.

பூனைகுடியாமற் பாலைக் காப்பாற்று, என்பதில்பூ னைஎன்பது தன்னைவிடாமற் பாலைக்கவரவருங்காக்கைமுத லியவற்றையு முணர்த்தலால் விடாதவாகுபெயராம்.

அவனிவன், என்பதில் அவனென்பதற்குஅக்காலத்து அவ்விடத்தோடுகூடியவனென்பதும் இவனென்பதற்குஇக் காலத்து இவ்விடத்தோடு கூடியவனென்பதும் பொருளா ம். இவ்விடத்துஇக்காலத்தோடு கூடியிருக்கிறவனிடத்தே அவ்விடத்து அக்காலத்தோடு கூடியிருத்தல் பொருந்தா மைபற்றி அவனென்பது விசேடணத்தை விட்டு விசேடிய த்தையுணர்த்தலால் விட்டும்விடாத வாகுபெயராம்,

௩அ௧, வேற்றுமை யுருபுகள் கெடாமனின்றுங்கெட்டு ம்வெவ்வேறுபலவடுக்கிவரினும், கலந்துபலவடுக்கிவரினும் முற்றும் பெயரொச்சமும்வினையெச்சமும் வெவ்வேறு பல

வடுக்கி வரினும்,இறுதியில்ஒருவினையாவது ஒருபெயராவது வரஅதனோடு அனைத்துமுடியும். (உ-ம்.)

சாத்தனையுங்கொற்றனையும் வாழ்த்தினான் எ-ம்; சாத்தனுக்குங் கொற்றனுக்குந் தந்தை எ-ம், அருளறமுடையான் எ-ம், வேற்றுமையுருபுகள் கெடாமனின்றுங்கெட்டும்வெவ்வேறுபலவடுக்கி யொருவினையும் ஒருபெயருங்கொண்டன.

அரசன்பகைவனை வாளால்வெட்டினான் அரசன்வாளைக்கொண்டான் எனவேற்றுமை யுருபுகள்கெடாமனின்றுங் கெட்டுங்கலந்து பலவடுக்கி ஒருவினை கொண்டன.

ஆடினான் பாடினான் சாத்தன் எ-ம், கற்றகேட்டபெரியோர்எ-ம், முற்றுகளும் பெயரெச்சங்களும் வெவ்வேறுபலவடுக்கி ஒருபெயர்கொண்டன.

கற்றுக்கேட்டுத்தெரிந்தார், எனவினையெச்சங்கள்வேறுபல்லவடுக்கி ஒருவினைகொண்டன.

௩௮௨. வேற்றுமையுருபு வேறுபலவடுக்கி வருமிடத்து ஒருதொடரினுள்ளே முன்னிற்கும் பெயர்களிலெல்லாம்அவ்வுருபுகெட்டுநிற்கவும் இறுதியினிற்கும் பெயரொன்றிலதுகெடாமனிற்கவும் பெறும். (உ-ம்.)

அறம்பொருளின்பங்களைப்பெற்றான்
சேரசோழபாண்டியர்க்குநட்பினன் } எனவரும்.
தந்தைதாயினீங்கினான்

௩அ௩. ஒருதொடரினுள் ஒருபொருளுக்கே பலபெயர்வரவும் அப்பெயர்கள்தோறும் ஒருவேற்றுமை யுருபேவரவும், பெறும். (உ-ம்.)

சங்கரனை யெண்குணனைச்சம்புவைநால் வேதனொரு, கங்கரனை நெஞ்சேகருது எனவரும்.

௩அ௪. தொடர்மொழிகளில் வரும்--உயர்திணையாண்பால் பெண்பால் இரண்டற்கும்பொதுவாகியபெயர்களும், வினைகளும், அஃறிணையாண் பெண்ணிரண்டற்கும்பொதுவாகிய பெயர்களும்,வினைகளும்,தொழின்முதலிய குறிப்பினால் ஒருபாலையொழித்து ஒருபாலையுணர்த்தும். (உ-ம்)

ஆயிரமக்கள் போர்செய்தற்குப்போயினர் என்னுமிடத்து மக்களென்னும் உயர்திணையிருபாற் பொதுப்பெயரும் போயினரென்னும்பொதுவினையும்போர்செய்தற்குஎன்னுந் தொழிற்குறிப்பினாலே ஆண்பாலையுணர்த்தின.

பெருந்தேவிமகவீன்ற கட்டிலினருகே நால்வர்மக்களிருந்தார், என்னுமிடத்து மக்களென்னும் உயர்திணையிருபாற் பொதுப்பெயரும் இருந்தாரென்னும் பொதுவினையும் ஈனுதலென்னுந் தொழிற்குறிப்பினால் உயர்திணைப் பெண்பாலையுணர்த்தின.

இப்பெற்றமுழவொழிந்தன, என்னுமிடத்துப் பெற்றமென்னும் அஃறிணை யாண்பெண்ணிரண்டற்கும் பொதுப்பெயரும், ஒழிந்தனவென்னும் பொதுவினையும் உழவென்

னுந் தொழிற்குறிப்பால் எருதென்னும் ஆண்பாலையுணர்த்தின.

இப்பெற்றங்கறத்த லொழிந்தன, என்னுமிடத்துப் பெற்றமென்னும் அஃறிணை ஆண்பெண் ணிரண்டற்கும் பொதுப்பெயருமொழிந்தனவென்னும்பொதுவினையுங் கறத்தலென்னுந் தொழிற்குறிப்பாற் பசுவென்னும் பெண்பாலையுணர்த்தின.

௩௮௫. திணைப்பொருளில் ஐயந்தோன்றியவிடத்து அவற்றின் பொதுச்சொல்லாலும், பாற்பொருளில் ஐயந்தோன்றியவிடத்து அவற்றின் பொதுச்சொல்லாலுங் கூறல்வேண்டும். அன்றியும் அவற்றுள், துணிந்தபொருண்மேலே அன்மையைவைத்துக்கூறின் சுருங்கச் சொல்லலென்னு மழகாம். (உ-ம்)

குற்றியோமகனோ எனத்திணைப்பொருளில் ஐயந்தோன்றியவிடத்துக் குற்றியோமகனோ அவ்விடத்துத் தோன்றுகின்றவுரு, எனஉருளென்னும் பொதுச்சொல்லினாலும், ஆண்மகனோ பெண்மகளோ, எனப்பாற்பொருளில் ஐயந்தோன்றியவிடத்து ஆண்மகனோ பெண்மகளோ அங்கே தோன்றுகின்றவர், எனத் தோன்றுகின்றவர்என்னும் பொதுச்சொல்லினாலும், சொல்லுக. துணிந்தபொருள் குற்றியெனின் மகனன்றெனவும், மகனெனிற் குற்றியல்லனெனவும், ஆண்மகனெனிற் பெண்மகளல்லளெனவும், பெண்மகளெனின் ஆண்மகனல்லளெனவுந் துணிந்த பொருண்

மேல்அன்மையைவைத்துஞ் சொற்சுருங்குதற்பொருட்டுச் சொல்லுக. மற்றவைகளுமிப்படியே.

௩௮௬. சொற்கள் தொடருமிடத்து முடிக்கப்படுஞ் சொற்களோடு முடிக்குஞ்சொற்கள், திணை, பால், இடம், காலம், வினா, விடை, மரபு, என்னும் இவவேழினும் பிறழாமற் றொடர்ந்துநிற்றல்முறையாம். அவ்வாறு தொடர்ந்துநிற்பன வழாநிலையாம், பிறழ்ந்துநிற்பன வழுவாம், பிறழ்ந்துநிற்கினுஞ் சான்றோரால் அமைத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருவன வழுவமைதியாம். இம்மூன்றனுள் வழுநீக்கப்படும் ஏனைய விரண்டுங் கொள்ளப்படும்.

நீக்கப்படும்வழுவாவன.

அவன்வந்தது எ-து, திணைவழு. அவன்வந்தாள் எ-து, பால்வழு. யான்வந்தான் எ-து, இடவழு. நேற்றுவருவான் எ-து, காலவழு. ஒருவிரல்காட்டி யிது சிறிதோ பெரிதோ எ-து, வினாவழு. கடம்பூர்க்குவழியாதென்றால், இடம்பூணி யென்னுவின்கனறு எ-து, விடைவழு. ஆடுமேய்ப்பானைப் பாகன் எ-து, மரபுவழு. என்பவையாம

கொள்ளப்படும்வழாநிலையாவன.

அவன்வந்தான் எ-ம், அவள்வந்தாள் எ-ம், நான்வந்தேன் எ-ம், நேற்றுவந்தான் எ-ம், அளவறியாத ஒருபொருளை அதுசிறிதோ பெரிதோஎ-ம், கடம்பூர்க்கு வழியாதென்றாலிது எ-ம், ஆடுமேய்ப்பானை இடையன் எ-ம், வரும்.

வழுவமைதி இனிக்கூறப்படுவனவற்றாலறிக.

௯௭. மேற்கூறிய திணைமுதலாகிய வேழனுள் இறுதியிலே கூறப்படும் வினாவும், விடையும், மரபும், இன்னவென முன்னர்யாண்டுங் கூறப்படாமையால், அவை இன்னவென்றுந் திணைமுதலியவற்றின் வழுவமைதியும் இனிக் கூறப்படும்.

௯௮. அவற்றுள் வினாவாவது, அறியலுறுவதை வெளிப்படுத்துவதாம்.

௯௯. அவ்வினா அறியாமையாலும் ஐயத்தினாலு நிகழாநிற்கும். (உ-ம்)

மாணாக்க னிச்சூத்திரத்துக்குப் பொருள்யாது எ-து, அறியாமைவினா. குற்றியோமகனோ எ-து, ஐயவினா. என வரும்.

அன்றியும் அறிதல், கொள்ளுதல், கொடை, ஏவல், முதலியவைகளாலும் வினாநிகழாநிற்கும். (உ-ம)

ஆசிரிய னிச்சூத்திரத்திற்குப் பொருள்யாது எ-து, அறிவினா, வணிகரோ யாடையுண்டோ எ-து, கொள்ளுதல்வினா, சாத்தற் காடையில்லையோ எ-து, கொடைவினா, சாத்தர்வுண்டாயோ எ-து, ஏவல்வினா.

வினாநிகழ்தற்கு அறியாமையும் ஐயமுங்காரணமாதல் போல் அறிந்தது முதலியவை காரணமாகாமையால் இந்நான்கினலு நிகழும்வினாக்கள் வழுவமைதியாம்.

௩௯௰. விடையாவது, வினவியபொருளை அறிவிப்பதாம்.

௩௯௧. அதுசெவ்வன் விடையும், விடைப்பொருள் தருபவையும், என இருவகைப்படும்.

௩௯௨. அவ்விரண்டனுள்செவ்வன் விடையாவது, வினவியதை இஃதெனவிளங்க வறிவிப்பதாம். (உ-ம்)

உயிரொத்தன்மைத்து என வினவியவிடத்து உணர்தற்றன்மைத்து எ-து, செவ்வன்விடை.

௩௯௩. விடைப்பொருள் தருபவைகள், ஒருவழியால் விடையாதற்பொருளைத் தருபவைகளாக வருவனவாம். அவை உடன்படுதலும், மறுத்தலும், வினவெதிர் வினவுதலும், ஏவுதலும், உற்றதுரைத்தலும், உறுவதுகூறலும், சொற்றொருத்துக்கூறலும் என எழுவகைப்படும். (உ-ம்)

சாத்தா இது செய்வாயோவென வினவியவிடத்துச் செய்வேன் எ-து, உடன்படல். செய்யேன்எ-து, மறுத்தல். செய்வேனோ எ-து, வினவெதிர்வினவல். நீ செய் எ-து, ஏவுதல். உடம்புநொந்தது எ-து, உற்றதுரைத்தல். உடம்புநோம் எ-து, உறுவதுகூறல். பயறுண்டோவணிகீரோ என்றவிடத்து உழுந்தல்லதில்லை எ-து, சொற்றொருத்துக்கூறல். எனவரும் இவைகளுள் செவ்வன்விடையொன்றும் வழாநிலையும் விடைப்பொருள் தருபவைகள் ஏழும் வழுவமைதியுமாம்.

௩௯௪. யாதொருபொருளை யாதொருசொல்லால்யாதொருவழியால் மேலோர்கள் சொல்லிவழங்கி வந்தார்க

ளோ அப்பொருளை அச்சொல்லால் அவ்வழியாற் சொல்லுதல் மரபாம். (உ-ம்)

குதிரைக்குட்டி, யானைக்குட்டி, யானைக்கன்று, பசுவின்கன்று, மான்கன்று, எனவரும்.

௩௧௫. உயர்திணை எழுவாயைத்தொடர்ந்து எழுவாயாகநிற்கும் அஃறிணைப்பொருளாதியாறும், உயர்திணை முடிபைப்பெறும். (உ-ம்)

நம்பிபொன்பெரியன்
நம்பிநாடுபெரியன்
நம்பிவாழ்நாள்பெரியன்
நம்பிமூக்குக்கூரியன்
நம்பிகுடிமைநல்லன்
நம்பிநடைகடியன்
} எனவரும்.

௩௧௬. இருதிணைப் பொருள்கள் கலந்து ஒருதொடராய் வருமிடத்தும், ஆண் பெண்ணென்னும் இருபாற்பொருள்கள்கலந்து ஒருதொடராய் வருமிடத்தும், வெவ்வேறு வினைகட்குரிய பலபொருள்கள்கலந்து ஒருதொடராய் வருமிடத்தும், சிறப்பினாலும், மிகுதியினாலும், இழிவினாலும், ஒருமுடிபைப்பெறும். (உ-ம்)

திங்களுஞ் சான்றோருமொப்பர், எனவிருதிணைப் பொருள்கள் கலந்து சிறப்பினா லுயர்திணை முடிபைப்பெற்றன.

பார்ப்பார்தவரே சுமந்தார் பிணிப்பட்டார் மூத்தோர்

குழவியெனு மிவர்கள், எனவிருதிணைப்பொருள்கள் கலந்து மிகுதியாலுயர்திணைமுடிபைப்பெற்றன.

மூர்க்கனு முதலையுங்கொண்டதுவிடா, எனவிருதிணைப் பொருள்கள்கலந்து இழிவினால் அஃறிணை முடிபைப் பெற்றன.

தேவதத்தன்மனைவியுந் தானும்வந்தான், எனப்பாற் பொருள்கள்கலந்து சிறப்பினால் ஆண்பால் முடிபைப்பெற்றன.

கறியுஞ் சோறுமுண்டான், மாலையுமுடியுங் கவித்தான், என வேறுவினைப்பலபொருள்கள்கலந்து சிறப்பினாலொருமுடிபைப் பெற்றன.

மற்றவைகளுமிப்படியே.

௩௬௭. மகிழ்ச்சியினாலும், உயர்வினாலும், சிறப்பினாலும், கோபத்தினாலும் இழிவினாலும், ஒருதிணைப்பொருள் வேறுதிணைப்பொருளாகவும், ஒருபாற்பொருள் வேறுபாற்பொருளாகவுங் கூறப்படும். (உ-ம்)

ஓராவினையென்னம்மைவந்தாள், என்பதில் உவப்பினால் அஃறிணை உயர்திணையாகக் கூறப்பட்டது.

பசுங்கிளியார் தூதுசென்றார், இதனில் உயர்வினால், அஃறிணை உயர்திணையாகக் கூறப்பட்டது.

தம்பொருளென்ப தம்மக்கள், இதனிற் சிறப்பினால் உயர்திணை அஃறிணையாகக் கூறப்பட்டது.

ஒருவன் பயனில்லாத சொற்களைக்கூறின்,நாய்குரை க்கின்றதென்பர். இதனிற் கோபத்தினுல் உயர்திணை அஃறிணையாகக் கூறப்பட்டது.

நாமரனுடைமை,இதனில் இழிவினுல் உயர்திணை அஃறிணையாகக் கூறப்பட்டது.

தன்புதல்வனை என்னம்மைவந்தாள், என்பதில் உவப்பினுல் ஆண்பால் பெண்பாலாகக் கூறப்பட்டது.

ஒருவனை அவர்வந்தார், என்னுமிடத்து உயர்வினுலொருமைப்பால் பன்மைப்பாலாகக் கூறப்பட்டது.

தேவன் மூவுலகிற்குந்தாய்,இதனிற் சிறப்பினுல் ஆண்பால் பெண்பாலாகக் கூறப்பட்டது.

எனைத்துணைய ராயினு மென்னுந் தினைத்துணையுந்தேரான் பிறனில் புகல், இதனிற் கோபத்தினுலே பன்மைப்பால் ஒருமைப்பாலாகக் கூறப்பட்டது.

பெண்வழிச் செல்வானை இவன்பெண், என்னுமிடத்து இழிவினுல் ஆண்பால் பெண்பாலாகக் கூறப்பட்டது.

௩கூ௮. ஒருமைப்பாலிற் பன்மைச்சொல்லையும், பன்மைப்பாலி லொருமைச்சொல்லையும், ஒரோவிடத்துத் தழுவிக்கூறவும்படும். (உ-ம்)

வெயிலெல்லா மறைத்தது மேகம் என்னுமிடத்து வெயிலென்னு மொருமைப்பாலில் எல்லாமென்னும் பன்மைச்சொற் சேர்த்துக்கூறப்பட்டது.

இரண்டு கண்ணுஞ் சிவந்தது என்னுமிடத்து இரண்டென்னும் பன்மைப் பாலிற் சிவந்ததென்னு மொருமைச் சொற்சேர்த்துக் கூறப்பட்டது.

௩௯௯. ஓரிடத்திற் பிறவிடச்சொல்லும் ஒரோவிடத்துத் தழுவிக் கூறவும்படும். (உ-ம்)

சாத்தன்று யிவைசெய்வேனோ, என்னுமிடத்து யானெனக்கூறல்வேண்டுந் தன்மையிலே சாத்தன்றுயெனப் படர்க்கைச்சொற் றழுவிக்கூறப்பட்டது.

எம்பியை யீங்குப்பெற்றே னென்னெனக் கரியதென்றான், என்னுமிடத்து நின்னையெனக் கூறல்வேண்டு முன்னிலையிலே எம்பியையெனப் படர்க்கைச்சொற் றழுவிக் கூறப்பட்டது.

௪௱. மூன்றுகாலங்களிலும் இடையறுது நிகழுகின்ற தொழிலையுடையபொருள்கள் நிகழ்காலத்தாற் சொல்லப் படும். (உ-ம்)

தெய்வமிருக்கிறது
மலைநிற்கிறது } எனவரும்.

௪௱௧. விரைவு, மிகுதி, தெளிவு என்னும் இம்மூன்று காரணங்களாலும், இக்காரணங்களில்லாமலும், ஒருகாலம் வேருெரு காலமாகக் கூறவும்படும். (உ-ம்)

உண்ணவிருப்பவனும், உண்கின்றவனும், விரைவிலே தம்மை உடன்கொண்டுபோக அழைப்பானுக்கு, உண்டே

ண்,உண்டேன் என்பார், என்னுமிடத்து விரைவினால் எதிர் காலமு நிகழ்காலமு மிறந்தகாலமாகச் சொல்லப்பட்டன.

இக்காட்டிற்போனாற் கூறையிழந்தாய், என்னுமிடத்து மிகுதியால் எதிர்கால மிறந்தகாலமாகச் சொல்லப்பட்டது. கூறையிழத்தல் தப்பினுந் தப்புமாதலாலே மிகுதியாயிற்று.

எறும்பு முட்டைகொண்டு திட்டையேறின் மழை பெய்தது என்னுமிடத்துத் தெளிவினால் எதிர்கால மிறந்தகாலமாகச் சொல்லப்பட்டது.

யாம் பண்டு விளையாடுவ திச்சோலை, யாம் பண்டு விளையாடுகிற திச்சோலை, இவைகளிலே அக்காரணங்களில்லாமலே இறந்தகாலம் எதிர்காலமு நிகழ்காலமுமாகச் சொல்லப்பட்டது.

௬௱உ. வெவ்வேறுவினைகளுக்குரிய பலபொருள்களையுந் தழுவிநிற்கும் ஒருபொதுச்சொல்லும் அவற்றின் சிறப்புச்சொற்களாக எண்ணப்பட்டுநிற்கும் பல சொற்களும் எல்லாவற்றிற்குமுரிய பொதுவினையைக்கொண்டுமுடியும்.

(உ-ம்)

அணியணிந்தார், அடிசிலயின்றார் எ-ம், கிரீடமுங் குண்டலமும் வீரக்கழலு மணிந்தார், சிலநாட்சோறுஞ் சிலநாண்மாவுஞ் சிலநாட்பாலுஞ் சிலநாணீருஞ் சிலநாட் சருகுமயின்றார் எ-ம், வரும்.

இவற்றுள், அணியென்பது- கவிக்கப்படுவது-பூணப் படுவது, கட்டப்படுவது முதலியவற்றிற்கெல்லாம் பொதுப்பெயராமெனவும், அணிதலென்பது-கவித்தல் முதலியவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவினையாமெனவும், அடிசிலென்பது - உண்ணப்படுவது, தின்னப்படுவது, நக்கப்படுவது, பருகப்படுவது முதலியவற்றிற்கெல்லாம் பொதுப்பெயராமெனவும், அயிலுதலென்பது-உண்ணல், முதலியவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவினையாமெனவும் அறிக.

௬௱௩. வினையும், சார்பும், இனமும், இடமும், முதலியவைகளைப்பொருந்திக் குறித்தபொருளை விளக்காநிற்கும் பலபொருளொருசொற்கள் வாளாகூறப்படும்.இவைகளைப்பொருந்தியுங் குறித்தபொருளை விளக்காமனிற்கும் பலபொருளொருசொற்கள் சிறப்புச்சொற் கூட்டிக்கூறப்படும். (உ-ம்)

மா-என்பது, மாமரத்திற்கும்,வண்டிற்கும்,ஒருசார் விலங்கிற்கும்,திருமாதிற்கும் பொதுவான பலபொருளொருசொல் அப்பொருள்களுள் மாபூத்தது என்னுமிடத்து மரமென்பது வினையால் விளங்கிற்று. மாவீழ்மலர், என்னுமிடத்து வண்டென்பது சார்பால் விளங்கிற்று. தேர்கரி மாக்காலாள்கள், என்னுமிடத்துக் குதிரையென்பது இனத்தால் விளங்கிற்று. மாவாழ் மார்பன்,என்னுமிடத்துத்திருமாதென்பது இடத்தால் விளங்கிற்று.

மாவேறினன், மாயாது, என்னுமிடத்துக்குறித்தபொருள் விளங்காமையால் விளங்குதற்பொருட்டுப் பாய்மாவேறினன்,மாமரமேறினன் எ-ம், பாய்மாயாது, மாமரம்யாது எ-ம், சிறப்புச்சொற்களைக் கூட்டிக்கூறுக.

௬௱௪. எழுத்தினியல்பு வேறுபடாமற்பொருள் வேறுபட்டுநிற்குந் தொடர்மொழிகள்,குறிக்கப்பட்ட சொற்களினிறுதியுமுதலுந்தோன்ற இசையறுத்துச்சொல்லும்வகையாலே தெளியப்படும். (உ-ம்)

செம்பொன்பதின்றொடி, நாகன்றேவன்போத்து,குன்றேருமா, குறும்பரம்பு,என்பனவற்றைச்,செம்-பொன்பதின்றொடி,செம்பொன்-பதின்றொடி,நாகன்-றேவன்போத்து, நாகன்றே-வன்போத்து, குன்றேரு - மா, குன்-றேருமா, குறும்-பரம்பு, குறும்ப-ரம்பு, எனக்குறித்தபொருள் விளங்கும்படி இசையறுத்துக்கூறுக.

௬௱௫. தேசமும், குலமும், குடியும், உடைமையும், பண்பும், தொழிலும், கல்வியும், முதலியவற்றைப் பற்றி வருகிற சிறப்புப்பெயரோடு இயற்பெயரை ஒருபொருள் ஒருசேர வேற்குமாயின் அவ்வியற்பெயர் பின்வருதல் சிறந்தமரபாம். (உ-ம்)

சோழியன் கொற்றன்	- -	தேசம்
பார்ப்பான் பாராயணன்	- -	சாதி
பாண்டியன் குலசேகரன்	- -	குடி

பொன்னன் பொறையன் -	உடைமை
கரியன் கம்பன் - -	பண்பு
நாடகி நம்பி - -	தொழில்
ஆசிரியனமிழ்தன் - -	கல்வி

எனவரும். சிறுபான்மை இயற்பெயர், கொற்றன்சோழியன், பாராயணன் பார்ப்பான் எனமுன்வருதல் அவ்வளவு சிறப்பன்றெனக்கொள்க. மற்றவைகளு மிப்படியே.

௪௱௯௬. ஒருசொல் விரைவு, கோபம், உவகை, அச்சம், துன்பம், முதலிய பொருணிலைகளிடத்தும், அசைநிலை இசைநிறைகளிடத்தும், இரண்டுமுதல்-நான்களவும் அடுக்கிவரும். (உ-ம்)

போபோ - -	விரைவு.
எறியெறி - -	கோபம்.
பொலிகபொலிகபொலிக -	உவகை.
தீத்தீத்தீ - -	அச்சம்.
வாழேன்வாழேன்வாழேன் -	துன்பம்.
அன்றேயன்றே -	அசைநிலை.
பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ	இசைநிறை.

௪௱௯௭. பிரிந்திசைத்தாற் பொருள்படாமற் பிரியாது நின்று பொருள் படுஞ்சொற்கள் இரட்டைச்சொற்க ளெனப்படும். (உ-ம்)

சலசலவெனமழைபெய்தது
கலகலவென்றொலிக்கும்
குறுகுறுவென நடந்துவரும் } எனவரும்.

௬௱௭. இருசொற்கள் ஒரு பொருண்மேல்வந்து செவிக்கின்பம் படநின்று தொடர்ந்துவரவும் பெறும். (உ-ம்)

மீமிசைஞாயிறு
புனிற்றிளங்கன்று
நாகிளங்கமுகு
உயர்ந்தோங்குபெருவரை
குழிந்தாழ்ந்தகண் } எனவரும்.

௬௱௮. இவ்வளவென்று அறியப்படும்பொருள்களும், எக்காலத்தும் எவ்விடத்துமில்லாத பொருள்களும், முடிக்குஞ்சொற்களோ டியையுமிடத்து முற்றும்மை பெறும். எக்காலத்தும் எவ்விடத்துமில்லாத பொருளுக்குக் காலப்பெயரு மிடப்பெயருங் கூட்டப்படும். (உ-ம்)

தமிழ்நாட்டுமூவேந்தரும்வந்தார்.
இறைவர்க்குக் கண்மூன்றுமுச்சுடர்.
கண்ணிரண்டுஞ் சிவந்தன.
விரல்களைந்துநொந்தன, எ-ம்.

முயற்கோடாகாயப்பூவென்றுமில்லை, ஒளிமுன்னிருளெங்குமில்லை எ-ம், வரும்.

௩௱௰. செயப்படுபொருள், கருவி, இடம், செயல், காலம், என்னுமிவைகளை வினைமுதல் போலவைத்து வினைமுதல் வினையைப்புணர்த்தி ஒரோவிடத்துக் கூறவும்படும்.

(உ-ம்)

இம்மாடியான்கொண்டது } செயப்படுபொருள்.
இச்சோறியான்கொடுத்தது }
இவ்வெழுத்தாணியானெழுதியது. கருவி.
இவ்வீடியானிருந்தது. இடம்.
இத்தொழில்யான்செய்தது. செயல்.
இந்நாள்யான்பிறந்தது. காலம். எனவரும்.

௩௱௰௧. பொருள், இடம், காலம், சினை, பண்பு, தொழிலென்னும் இவ்வாறுஞ் சொல்லப்படும் பொருளுக்கு அடைமொழிகளாகவரும். இவ்வடைமொழிகள் சொல்லப்படும் பொருட்கு இனமாயுள்ள பொருளைவிலக்கிச் சொல்லப்படும் பொருளையுணர்த்திவரின் இனச்சுட்டுள்ள அடையெனப்படும். சொல்லப்படும் பொருளினினத்தை விலக்குதலின்றிவரின் இனச்சுட்டில்லா அடையெனப்படும்.

(உ-ம்)

இனச்சுட்டுள்ளவடை.

நெய்க்குடம் - - பொருள்.
குளநெல் - - இடம்.
கார்த்திகைவிளக்கு - - காலம்.
பூமரம் - - - சினை.

செந்தாமரை - - பண்பு.
ஆடுபாம்பு - - தொழில்.

இனச்சுட்டில்லாவடை.

உப்பளம் - - பொருள்.
ஊர்மன்று - - இடம்.
நாளரும்பு - - காலம்.
இலைமரம் - - சினை.
செம்போத்து - - பண்பு.
தோய்தயிர் - - தொழில்.

சாயஉ. அடைமொழிகள் சிறுபான்மை இனத்தைத் தருதலன்றி இனமல்லதையுந்தரும். (உ-ம்)

மேலைச்சேரிச்சேவ லலைத்ததென்னுமிடத்துக் கீழைச் சேரிச்சேவலலைப்புண்டதென இனத்தைத்தந்ததுமல்லாமல் சேவலையுடையார்க்கு வெற்றியாயிற்றென இனமல்லதை யுந் தந்தது.

சாயரு. ஓரடையும் ஒருசினையும் ஒருமுதலும் ஒன் றையொன்று விசேடித்துவரவும், ஈரடை முதலையாவது சினையையாவது விசேடித்துவரவும், அடைபடுத்துவரும் பலசினைகள் ஒருமுதலை விசேடித்துவரவும்பெறும். (உ-ம்)

வேற்கைமுருகன் } எ-ம்,
செங்காறை

சிறுகருங்காக்கை - - எ-ம்,
சிறுகருங்கண் - - - எ-ம்,

பெருந்தோட்சிற்றிடைப்
பேரமர்க்கட்பேதை } எ-ம், வரும்.

௪௱௰௪. குறிப்பினாற் பொருளுணரப் படுமொழிகள் தொடர்மொழிக்கண் ஒரோவிடத்துவரும். (உ-ம்)

குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையர், என்னுமிடத்துப் பெருஞ்செல்வத்தினரென்பது குறிப்பா லுணரப்பட்டபொருளாம்.

கல்லைக்கடித்து நன்றாச் சமைத்தாய், என்னுமிடத்து நன்றாச் சமைத்திலையென்பது குறிப்பா லுணரப்பட்டபொருளாம். மற்றவைகளுமிப்படியே.

௪௱௰௫. சொல்லெச்சம், இசையெச்சமென இருவகையெச்சங்களுமுண்டு அவைகள்பெரும்பாலுஞ்செய்யுளிலுஞ் சிறுபான்மை வழக்கிலும்வரும். அவற்றுட்சொல்லெச்சம் ஒருசொல்லொழியநிற்பது. இசையெச்சம் இரண்டுமுதலிய பலசொல்லொழியநிற்பது. (உ-ம்)

பிறவிப்பெருங்கடனீந்துவர்நீந்தா, ரிறைவனடிசேராதார், என்னுமிடத்துச்சேர்ந்தார் பிறவிப்பெருங்கடனீந்துவர்,என ஒருசொல் வருவிக்கப்படுதலாற் சொல்லெச்சமாமெனவும்,

அந்தாமனாயன்னமே நின்னையானகன்ருற்றுவனே என்னுமிடத்து என்னுயிரினுஞ்சிறந்த நின்னை எனப்பல சொற்கள் வருவிக்கப்படுதலால் இசையெச்சமா மெனவுங்கொள்க.

௬௱யகூ. அஃறிணைப்பொருள்களுள் கேளாதவைகள்-கேட்பவைகளாகவும், சொல்லாதவைகள் - சொல்பவைகளாகவும், நடவாதவைகள்-நடப்பவைகளாகவும், செய்யாதவைகள்-செய்பவைகளாகவுஞ் சொல்லவும்படும்.

இரவெல்லா நின்ரு யீர்ங்கதிர்த்திங்காள் எ-ம், பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்கும் எ-ம், இவ்வழியவ்வூர்க்குப்போகும் எ-ம், தன்னெஞ்சே தன்னைச்சுடும் எ-ம், வரும்.

௬௱௰எ. ஒருபொருளின் பண்புமுதலியவற்றை அப்பொருளினது உடைமையாகிய மற்றொரு பொருண்மேல் வைத்துக்கூறவும்படும். (உ-ம்)

'செங்கோல், வீரக்கழல், எனவரும்.

இவ்வுதாரணங்களில் உடையானுடைய செம்மையும், வீரமும், அவனுடைமையாகியகோலின்மேலும், கழலின்மேலும், வைத்துக் கூறப்படுதல்காண்க.

௬௱௰௮. சொற்கடோறும் இதனிதனிலக்கணம் இவ்வாறென்று சொல்லப்புகுந்தால் மிகவும்விரியும் ஆதலாலே மேற்சொல்லப்பட்டவற்றின் இலக்கணங்களை ஏதுவாகக் கொண்டு சொல்லப்படாதவற்றின் இலக்கணங்களையும் ஆராய்ந் தறிந்துகொள்க.

ஒழிபியல் - முற்றிற்று.

தொடர்மொழியதிகார முற்றுப்பெற்றது.

திருத்தணிகைக்

கந்தப்பையர் - குமாரராகிய

விசாகப்பெருமாளையரால்

இயற்றப்பட்ட

பாலபோத விலக்கணம்

முடிந்தது முற்றும்.